

2009. FEBRUÁR 19., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: MORGANTINI ASSZONY

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 9.00-kor megnyitják.)

2. Az európai országoknak a CIA által foglyok szállítására és illegális fogva tartására való állítólagos használata (benyújtott állásfoglalásra irányuló indítványok): lásd a jegyzőkönyvet

3. Kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont van den Burg asszony jelentése (A6-0047/2009) a Gazdasági és Monetáris Bizottság nevében a 2006/112/EK irányelvnek a hozzáadottérték-adó kedvezményes mértéke tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0428 – C6-0299/2008 – 2008/0143(CNS)).

Ieke van den Burg, előadó. – (NL) A kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adóról szóló jelentés története meglehetősen érdekesen alakult. Gyakorlatilag nem is jött létre a jelentés, mivel a két másik nagy képviselőcsoport – az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja, valamint a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport – nem jelent meg a Gazdasági és Monetáris Bizottságban a jelentés szavazásán, és minden figyelmeztetés nélkül már előre a jelentés ellen szavaztak, mivel egyik vagy másik módosítás elutasítása vagy elfogadása nem tetszett nekik.

Ezáltal komoly veszélybe sodorták ennek a fontos bizottsági javaslatnak a támogatását. Nagyon sajnálom, hogy ez így történt, mivel ez teljesen helytelen benyomást kelt az Európai Parlament álláspontjáról. Az említett két képviselőcsoport aztán szerencsére visszatáncolt, most pedig azt jelezték, hogy a bizottsági javaslat teljes támogatásukra számíthat. Megállapodtunk, hogy a plenáris ülésen nem vitatkozunk tovább ezekről a módosításokról, hanem ehelyett komoly támogatás mellett elfogadjuk Kovács biztos úr javaslatát.

Azonban Lulling asszony sajnos abban a tévedésben volt, hogy ismét elő kell terjesztenie elutasított módosításait, igaz, hogy ez nem igazán összeegyeztethető a jogalkotási állásfoglalás szövegével vagy az általunk követett eljárással. Úgy tűnik, hogy Parlamentünkben is érvényes a *Quod licet Iovi, non licet bovi* latin mondás átalakított verziója: Amit szabad Lulling asszonynak, nem szabad a Parlament többi tagjának. Anélkül, hogy Lulling asszony isteni státuszából bármit is el akarnék venni, arra szólítom fel Önöket, hogy ne hagyják magukat megzavarni ettől az esettől, és szavazzanak egyértelműen a jogalkotási állásfoglalás mellett a név szerinti szavazáson. Hiszen végül is az egész ügy erről szól. A biztos úrral együtt számítok támogatásukra, és véleményem szerint Lulling asszony rá fog jönni, hogy amennyiben megvonja támogatását ettől az állásfoglalástól csak azért, mert nem az ő akarata szerint történtek a dolgok, akkor sokkal rosszabb helyzetbe fog kerülni, és azt a hamis benyomást fogja kelteni, hogy a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó ellen van.

Büszke vagyok rá, hogy a Parlamentben nagy hagyománya van a munkaerő-igényes szolgáltatások kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adóját támogató javaslatoknak. Ráadásul a Parlament egyik elődöm, van Velzen úr kezdeményezésére az 1997-es, luxembourgi foglalkoztatási csúcstalálkozón útjára bocsátott a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adóra vonatkozó javaslat alapján egy programot, amelynek célja ezen szolgáltatások olcsóbbá tételével és méreteinek növelésével ösztönözni a foglalkoztatást, valamint áthidalni az illegális és legális foglalkoztatás közötti szakadékot. Véleményem szerint ez a foglalkoztatással kapcsolatos cél jelen pillanatban ismét nagyon fontos. Szilárdan meggyőződése, hogy a kísérlet minden kétséget kizáróan hatékonynak bizonyult.

Az előző biztos, Bolkestein úr, kevésbé volt erről meggyőződve, bizonyos tagállamokkal együtt szkeptikus volt. Nem akarta a foglalkoztatást adópolitikai céllá tenni.

Azt az álláspontot képviselte, hogy az adópolitikának nem ezt a célt kell szolgálnia. Szerencsére a jelenlegi biztos felismerte, hogy ezt tágabb kontextusban kell vizsgálni, és örömmel fogadom, hogy most strukturális dimenziót ad ennek a kísérletnek.

Szeretném röviden kommentálni a jelenlegi helyzetet. Őszintén szólva nem tudom elképzelni, hogy a jelenlegi helyzetben a Tanács ne támogathatná egyhangúlag ezt a javaslatot. Hiszen végül is tenni kell valamint a jelenlegi tragikus foglalkoztatottsági helyzet ellen és az európai gazdaság fellendüléseért. Az adóügyi intézkedések, közöttük a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó (például az építőiparban és az otthonokat, illetve a kulturális örökségeket energiahatékonyabbá tevő felújítások területén) ösztönzőleg hathatnak a lakáspiacra, amely most holtponton van.

Nem akarom a nyilvánvalót bizonygatni, de muszáj megjegyezni, hogy a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságon belül nem a PPE-DE Képviselőcsoportja által előterjesztett módosítás az, amely felhívja a figyelmet az energiahatékonyagra. Az már benne volt a bizottsági javaslatban. A 6. módosításban törlésre került, a 7. módosításba pedig ismételtelen bekerült. Egyedül ez okozhatja a félreértést. Mindazonáltal világos, hogy a Parlament teljes mértékben támogatja az energiahatékonyaságot. Ezért reméljük, hogy a Tanács támogatni fogja Kovács biztos úr javaslatát, és hogy a mai fontos szavazás nem fog belviszályá fajulni.

Kovács László, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, szeretnék köszönetet mondani az Európai Parlamentnek azért, hogy a javaslattal kapcsolatos ügymenet ilyen gyors volt – tekintettel az Európai Tanács tavaly decemberi, az európai gazdasági fellendülés tervével összefüggő kérésére, hogy 2009 márciusáig rendezni kell a bizonyos szektorokra vonatkozó, kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó ügyét.

Örülök, hogy a Gazdasági és Monetáris Bizottság (ECON) elfogadta a Bizottság kezdeményezését jóváhagyó állásfoglalás-tervezetet, és remélem, hogy a plenáris ülés hasonlóan támogató lesz.

Szeretnék köszönetet mondani a Gazdasági és Monetáris Bizottságnak és az előadónak, van den Burg asszonynak, a támogatásukért. Valóban szükség van a javaslat gyors elfogadására annak biztosítása érdekében, hogy bizonyos, helyben nyújtott, munkaerő-igényes szolgáltatások esetén alkalmazásra kerüljön a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó, amely nélkül ezek a szolgáltatók 2010 végére megszűnnének. Ezenkívül fontos az is, hogy minden tagállamnak egyenlő lehetőségeket biztosítsunk az olyan szektorokban, mint a lakáságazat és az éttermek, mivel a tagállamok ezekben a szektorokban jelenleg nincsenek egyenlő helyzetben.

A jelenlegi gazdasági és pénzügyi válság még sürgetőbbé teszi a javaslat elfogadását és végrehajtását. Ez nem a megfelelő pillanat arra, hogy munkahelyeket szüntessünk meg, pedig ez történne, ha nem fogadnánk el a munkaerő-igényes szolgáltatásokra vonatkozó, jelenleg már 18 tagállamban alkalmazott kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adót. Ezenkívül fontos, hogy ezeket a kedvezményes mértékű adókat gyorsan elérhetővé tegyük minden tagállam számára. Így a fogyasztók többet fognak költeni olyan szektorokban, mint pl. a lakáságazat, tehát a kedvezményes mértékű adó pozitív hatással lehet a foglalkoztatásra, különösen az alacsony képzettségű dolgozók esetén, akiket a leginkább fenyeget az a veszély, hogy elsőként bocsátják el őket. Éppen ezért már javasoltam is a Tanácsnak, hogy módosítsa az irányelv hatálybalépésének tervezett időpontját annak érdekében, hogy a Tanács pozitív döntését követően minél hamarabb alkalmazhatóvá váljon.

A Tanácsban a cseh elnökség jelenleg teljes erővel azon dolgozik, hogy egy, korlátozott számú szektorra – munkaerő-igényes, helyben nyújtott szolgáltatások – összpontosító kompromisszumot sikerüljön kötni, amely szektorokban az Európai Tanács előírása alapján elérhetővé kell tenni a kedvezményes mértékű adót.

Szeretnék néhány megjegyzést fűzni az ehhez a speciális és megszabott keretek közé szorított javaslathoz előterjesztett módosításokhoz.

A 3. módosításhoz: a Bizottság a közösségi politikák koherenciája, különösen a hozzáadottérték-adó és a jövedéki adó közötti koherencia szükségessége miatt döntött az alkoholtartalmú italoknak az éttermi szolgáltatásokból való kizárása mellett, de döntésében az EU globális egészségpolitikájának figyelembevétele is szerepet játszott. Én az aggodalmaskodókkal szemben úgy gondolom, hogy az ételek és alkoholmentes italok, valamint az alkoholtartalmú italok közötti különbségtétel nem jelent komoly adminisztratív terheket a szolgáltatók számára. Hiszen már jelenleg is 11 tagállamban alkalmazzák a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adót az éttermi szolgáltatások esetén az alkoholtartalmú italok kizárásával – és ez semmiféle nehézséget nem okoz.

A 2. módosításhoz: feleslegesnek tartom a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó kiterjesztését a gazdálkodók által használt munkagépekre. Mégpedig azért, mert a mezőgazdasági szektorban a ráfordításként,

inputként szolgáló eszközökre felszámított hozzáadottérték-adó nem a gazdálkodókat terheli, hiszen ezt a hozzáadottérték-adót minden más adóköteles személyhez hasonlóan ők is levonhatják.

Az 1. és 4. módosításokról: a gyermekruhák és gyermekcipők ide sorolását célzó módosítással kapcsolatban szeretném figyelmeztetni Önöket, hogy a jelenleg tárgyalt javaslat olyan korlátozott javaslat, amely elsősorban csak a helyben nyújtott, munkaerő-igényes szolgáltatásokra vonatkozik. Ezért nem is kell a javaslat hatókörének további kiterjesztéseit mérlegelni. Ráadásul bizonyos tagállamok álláspontjára és szilárd véleményére gondolva biztosak lehetünk abban, hogy ez a kiterjesztés megingatná a Tanács egyhangú támogatását, amelyre pedig igen nagy szükségünk van.

Az 5. módosításhoz: nem szükséges a síremlékek és sírkövek ide sorolását célzó módosítás, mivel a jelenlegi rendelkezések már engedélyezik a kedvezményes mértékű adót ezekre a szolgáltatásokra, amennyiben azokat temetkezési vállalkozók nyújtják. Ezenkívül a kulturális örökségek és történelmi emlékművek felújítását, javítási munkáit és karbantartását szintén fedi a jelenlegi, megvitatás alatt lévő bizottsági javaslat.

A 7. módosításhoz: biztosíthatom Önöket, hogy a Bizottság különleges figyelemmel kezeli a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adónak az energiahatékonyság érdekében történő alkalmazása kérdését. Ez a „zöld adócsomag” keretében fog megtörténni, amely jelenleg még előkészítés alatt áll, és majd áprilisban fog a Tanács és a Parlament elé kerülni.

Összefoglalásképpen szeretném kijelenteni, hogy a javaslat előmozdítaná a lakáságazatot, támogatná a kis- és középvállalkozásokat, munkahelyeket mentene meg, ami teljes összhangban van az európai gazdasági fellendülés tervével. Ez nem kötelesség, hanem lehetőség: a tagállamok eldönthetik, hogy kívánják-e alkalmazni vagy sem, tehát még növelné is adópolitikájuk szuverenitását.

Olle Schmidt, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményének előadója. – (SV) Ez a jelentés azt mutatja, hogy az adózás kényes téma, és ezt tiszteletben is tartom. Ugyanakkor azt gondolom, hogy az ügyet jobban tudtuk volna kezelni a Gazdasági és Monetáris Bizottságban, amely a jelentés felelőse volt. Most állásfoglalásra terjesztjük elő a szöveget, és ez jó dolog.

Természetesen igen fontos, hogy a belső piacot ne darabolja fel a túlzott és tisztességtelen verseny. Megvannak a maga okai annak, hogy miért kell ezt újra és újra hangsúlyozni azokban az időkben, amikor úgy tűnik, hogy bőségesen van állami támogatás.

Azonban az EU-ban alaposabban át kell gondolni azt, hogy hogyan támogathatja a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó a munkahelyeket és a növekedést, különösen a helyi piacon és a munkaerő-igényes szolgáltatások esetén. Erről szól a bizottsági javaslat. Más szóval a munkahelyteremtésről szól, de ugyanakkor a feketegazdaság visszaszorításáról is. Tehát kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adóra van szükség az éttermi szolgáltatás és ahhoz hasonló szolgáltatások esetén, a gyermekek, betegek, fogyatékkal élők és idősek gondozását biztosító szolgáltatások esetén, a fodrászati szolgáltatások esetén, és olyan új árucikkek esetén, mint pl. a hangoskönyvek, – amelyek az én hazámban nagyon fontosak –, a CD-k, a gyerekülések és a pelenkák, valamint az olyan háztartási szolgáltatások esetén, mint amilyenek pl. a felújítási és javítási munkák vagy a takarítás.

A Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottságban teljes mértékben támogattuk a Bizottság irányvonalát, valamint hozzáfűztük a 6. és 7. módosítást Harbour úr neve alatt. Szeretném mellékesen megjegyezni, hogy nem könnyen értelmezhető, hogy a Parlament miképpen kezeli ezeket a szövegeket és a szavazási eljárást. Az első módosításunkban a „feketegazdaság” vagy „szürke gazdaság” visszaszorításának fontosságát hangsúlyozzuk. A másik módosításunk célja, hogy lehetővé tegye a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adót az energiahatékonyságot célzó felújítási és javítási munkák terén. Ezekben a gazdaságilag nehéz időkben különböző eszközöket kell bevetni a gazdaság fellendítésére, az egyik ilyen fontos eszköz lehet a kedvezményes mértékű adó.

És végül még egyszer Lulling asszonynak az alkoholok kedvezményes adójára vonatkozó javaslatáról. Udvariasan, de határozottan ismét elutasítom ezt a javaslatot.

Astrid Lulling, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök asszony, a mai vita nagyon szokatlan körülmények között zajlik – és ezt az előző hozzászólók is megerősítették –, mivel a plenáris ülésnek nem áll rendelkezésére a jelentés, mint ahogy általában szokott. Szeretnék világosan fogalmazni: különös többség szavazott a Gazdasági és Monetáris Bizottságban a jelentés ellen.

Képviselőcsoportom a jelentés ellen szavazott, holott teljes mértékben egyetértünk a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó alkalmazása kiterjesztésének elvével – még az Európai Bizottság javaslatán túlmenően is. Ezért a szocialisták és a liberálisok az összes módosításunkat elutasították.

Nagy erőfeszítéseket tettünk, hogy sikerüljön megállapodásra jutni. Elfogadtuk a szocialista előadó összes javaslatát. Ő viszont a legcsekélyebb erőfeszítést sem tette meg annak érdekében, hogy bármely javaslatunkat elfogadják. Ezért a szavazás sajnálatos, de ugyanakkor elkerülhetetlen eredménye valószínűleg nem lepte meg van den Burg asszonyt.

Szeretném a jövőre nézve jóindulatúan azt tanácsolni, hogy változtassa meg a hozzáállását, mert ahogy a latin mondja: *errare humanum est, perseverare diabolicum* [tévedni emberi dolog, de kitartani a tévedésünk mellett ördögi].

De térjünk vissza a tárgyra! Képviselőcsoportom a plenáris ülésre elhatározta, hogy ismételten előterjeszt néhány módosítást, amelyek a tárgyban járatos Bizottság tagjaitól jöttek. Ezek a módosítások nagyon fontosak, és világos, van den Burg asszony, hogy senki sem akadályozhatja meg a Parlament egyik tagját sem abban, hogy módosításokat javasoljon egy dokumentumhoz vagy állásfoglaláshoz.

A legfontosabb módosításunk a kedvezményes mértékű adó kiterjesztése az éttermekben árusított alkoholtartalmú italokra. Schmidt úr, ez nem az alkoholizmus ösztönzésének egyik módja. Ez nevetséges. Ha a Bizottság javaslata elfogadásra kerülne, akkor az étteremtulajdonosoknak két különböző mértékű hozzáadottérték-adót kellene alkalmazniuk. Ez bonyolult és nem is indokolt. De hát éljen a bürokrácia! Ha nem szavazzák meg a 3. módosítást, tudni fogom a módját, hogy hogyan tájékoztassam az egész európai vendéglátó-ipari szektort – és az bizony elég nagy – arról, hogy megakadályozták a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó alkalmazásának az összes vendéglátó-ipari szolgáltatásra történő kiterjesztését.

Ha alkalmazásra kerül a kedvezményes mértékű adó, akkor javaslatom szerint minden ételre és minden italra azonos mértékű kedvezménynek kell vonatkoznia. Csak józan paraszti ész kell hozzá, hogy belássuk ezt, és szerintem mindannyian képesek lennének támogatni ezt a javaslatot. Miért bonyolítsuk a dolgokat? Miért keverjük ide a közegészségügyi témákat, amikor azok nem tartoznak ide?

Elnök asszony, képviselőcsoportom támogatja a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó hatókörének kiterjesztését, és szorgalmazni fogjuk kormányainknál, hogy mozdítsák előre az ügyet. Polgártársaim a jelenlegi gazdasági válságban és a mindennapivá váló rossz hírek áradata közepette máris nagy elvárásokat támasztanak ez ügyben. Elnök asszony, ez az élelmiszeripart támogató intézkedés egyre elkerülhetetlenebbé válik. Azt akarjuk, hogy Európa a flexibilitásáról legyen híres, hiszen ez egy pozitív jel lenne.

Pervenche Berès, a PSE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök asszony, biztos úr, mint tudják, az Európai Parlament elismeri, hogy az Önök dolga bonyolult. Itt sem könnyű, de a Tanácsban még nehezebb, mivel ott az egyhangúság betartásával kell dolgozni. Ezért remélem, hogy itt mindenki felelősségteljesen fog viselkedni, és következetesen fog szavazni. Ha jónak tartjuk a Bizottság javaslatát, akkor támogatnunk kell.

A sok csúrés-csavarás a Gazdasági és Monetáris Bizottságban ahhoz vezetett, hogy bizonyos módosítások kiválasztásra kerültek. A szocialisták ismét felelősségteljesen viselkednek, hiszen úgy döntöttek, hogy egyetlen módosítást sem terjesztenek elő a plenáris ülésen, mivel ha ebben az ügyben előrelépést akarunk, akkor az Európai Parlamentben valamennyiünknek az a dolga, hogy lehetőség szerint teljes mértékben támogassuk a Bizottság javaslatát, amennyiben jónak tartjuk azt, ami jelen esetben így van.

Sokat vitáztunk a hozzáadottérték-adóról, a szubszidiaritásról és az adóharmonizáció szükségességéről. A hozzáadottérték-adó a klasszikus példa arra, hogy mindannyian közös alapokon állunk. Élünk az ebből származó hasznokkal! Ennek a csökkentett hozzáadottérték-adóval folytatott kísérletnek az ideiglenes megújítása, ha a munkaerő-igényes szolgáltatások erősítését célozza meg – nem feltétlenül az éttermekben felszolgált alkoholos italokról beszélünk –, megmutatta, hogy a rendszer működik, és építhetünk rá. Számoljuk fel a jogbizonytalanságot, és harmonizáljuk azokat az alapokat, amelyek alapján a tagállamok beavatkozhatnak. Akkor konzisztens céljaink lesznek: adóharmonizáció, ahol lehetséges, és a munkaerő-igényes szolgáltatások ösztönzése. Ki mondhat ma nemet erre? Ki mondhat nemet arra, hogy az adócsökkentést a lakásszektor energiahatékonyságának következetes növelésének ösztönzésére használjuk?

Figyelembe véve a Gazdasági és Monetáris Bizottságban történeteket és a Tanácsban zajló vitát, hiszem, hogy ma határozottan támogatnunk kell a Bizottság javaslatát – remélem, hogy a lehető legnagyobb többséggel. A vitának ezen a pontján a javító szándékú kísérleteknek rossz végük lehet, és azt hiszem, hogy polgártársaink nem értenék meg, miért akarunk a jogbizonytalanság állapotában maradni.

Állandósítanunk kell ezt a rendszert, amelyről már bebizonyosodott, hogy működik. Ezt javasolja az előadó, van den Burg asszony, és remélem, hogy a későbbiek során a Parlament is nagy többséggel erre fog szavazni. Így a biztos úr továbbítani tudja ezt ez erőteljes üzenetet a Tanács felé, és létrejöhet a végső határozat, amely lehetővé teszi a rendszer bevezetését.

Alain Lipietz, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim, mivel ez az egyik utolsó alkalom erre, mindenekelőtt szeretnék köszönetet mondani Kovács úrnak sokéves erőfeszítéseért, amelyekkel gyakran talán nem érte el a kívánt célt, és amelyeket egy olyan helyzetben fejtett ki, amelyben az adózás az egyhangúság szabálya alá esik, és így a tagállamok vétőjogának tárgyát képezi. Nagyon nehéz volt a feladata, és talán úgy érzi, hogy nem sikerült sokat elérnie. Teljes szívemből remélem, hogy ez az eddigi munkáját megkoronázó irányelv át fog menni a Parlament szilárd támogatásával.

Munkája kiválóságát mutatja, hogy amikor a Gazdasági és Monetáris Bizottságban javítani akartunk rajta, nem tudtunk. Némelyek az egyik irányba próbáltak változtatni, mások a másik irányba. Minden oldal meg volt győződve róla, hogy javíthatunk még rajta. Úgy hittük, hogy sikerült átvinni néhányat a jobb módosítások közül, de amikor aztán az egész szöveg ügyében szavaztunk, rájöttünk, hogy mégsem működnek a módosítások.

Végül a képviselőcsoportok koordinátorai arra a konszenzusra jutottak, hogy Kovács úrnak talán sikerült megtalálnia a helyes egyensúlyt. Ezért a Zöldek/az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja nem kíván módosítást előterjeszteni, akárcsak a másik két képviselőcsoport, amelyek nemrég szólaltak fel. Kovács úr megtalálta a helyes és értelmes egyensúlyt.

Ma a válsággal szembesülve bizonyos országok minden területen csökkentik a hozzáadottérték-adót. Meggyőződésem szerint ez hiba. A tagállamoknak szükségük van pénzügyi forrásokra, tehát ez nem a megfelelő idő arra, hogy tovább növeljék a költségvetés hiányát, még akkor sem, ha ezzel a fogyasztást akarják ösztönözni, és így a gazdaságot serkenteni. Ezenkívül a hozzáadottérték-adó változtatásával csökkenteni az árakat – ez nagyon magas reál kamatlábakhoz vezet, miközben a Központi Bank csökkenteni próbálja azokat.

Ön más stratégiát javasol, és igaza is van: arra kell használni a hozzáadottérték-adót, hogy a relatív árakat célzottan csökkentsük vagy célzottan változtassuk. Ez a jó választás, amely megfelel két fontos kritériumnak.

Először is, a szubszidiaritásnak. Más szóval, az Ön javaslata szerint a helyhez kötött termékeket vesszük célba: a helyben nyújtott szolgáltatásokat és az épületeket. Az Ön második kritériuma pedig az, hogy a munkaerő-igényes szolgáltatásokat vegyük célba. Mint környezetvédők, örültünk volna, ha külön kiemeli a zöld forradalmat: ha azokat a szektorokat célozza meg, amelyekre szükségünk van ahhoz, hogy kijussunk a jelenlegi válságból, amely annak az ipari, liberális és termelési központi modellnek az eredménye, amely több mint 30 évig uralta a világot.

Szerettük volna, ha kiterjeszti a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adót mindazon árukra, amelyekre a Kiotói Jegyzőkönyv vonatkozik. De gyakorlati szempontból nézve: ha kombináljuk a helyhez kötött szolgáltatásokat és a munkaerő-igényes szolgáltatásokat, akkor láthatjuk, hogy az irányelv tulajdonképpen fedheti az összes építési és szigetelési munkát és az energiahatékony épületek mindenféle fejlesztését – és ez nekünk éppen elég jó.

Nyíltan megmondom, hogy semmiképpen nem fogunk Lulling asszony érvelése mellett szavazni. Természetesen ördögi dolog kitartani a tévedésünk mellett, de azt hiszem, hogy Lulling asszony ezt a mondat talán magára is érthetné. Ilyen alapon beszélhetnénk akár Mandeville-ről is, meg arról, hogyan lesz az önző magánérdekből közérdek. Nem fogjuk a közérdek ellenében bátorítani a magánérdeket, és kiállunk azon országok mellett, amelyek korlátozni próbálják az alkoholfogyasztást.

Helmuth Markov, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, Kovács biztos úr, hölgyeim és uraim és van den Burg asszony, sajnálatos, hogy itt a Parlamentben csak a Bizottság javaslatáról dönthetünk, de van den Burg asszony jelentéséről nem. Szívesen támogattuk volna a jelentést eredeti formájában, és gratulálunk az előadónak. Azonban ezt a Gazdasági és Monetáris Bizottságban a többség elutasította. A döntő tényező az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja, valamint a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport „nem” szavazata volt. Az egyéni szavazás megghiúsulása után a Bizottság nem állt készen arra, hogy bármiféle jelentést elfogadjon, amit nagyon sajnálunk.

Ha sor kerül rá, sokat nyerhetünk a Bizottság irányelvre vonatkozó javaslatából. Különösen üdvözljük azt a tényt, hogy a Bizottság pozitívan értékeli az általa megrendelt koppenhágai tanulmány eredményeit. A tanulmány a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó megtartását, sőt kiterjesztését javasolja szolgáltatások és egyéb tevékenységek esetén. Ez biztosítani fogja a munkahelyek megtartását, különösen a kis- és mikrovállalkozásokban, egész szektorokat fog kihozni az árnyékgazdaságból, és szabályozott gazdasági tevékenységgé fogja ezeket változtatni. A jelenlegi válságban nagyon fontos ez a stabilizáció. Ennek segítségével munkahelyeket lehet megtartani, és remélhetőleg teremteni is.

Mint baloldaliak, természetesen üdvözljük a hozzáadottérték-adó mértékének csökkentését. Köztudott, hogy a hozzáadottérték-adó közvetett adó lévén mindenekelőtt a bérből és fizetésből élők és az alacsony keresettel rendelkezőket terheli. A nagyobb adóterheket azonban a magas vagy nagyon magas keresettel rendelkezőknek kell viselniük. Az utóbbi években az ő adóterheiket felelőtlen módon minden európai országban csökkentették.

A Bizottság javaslata szerint az új szabályozás meghatározatlan időtartamra vonatkozna. Ezt is üdvözljük. Ez segít elkerülni azt az előnytelen helyzetet, hogy néhány évente újra elő kelljen venni a kedvezményes mértékű adók ügyét. Ezenkívül jogbiztonságot fog teremteni a szolgáltatók számára. Mint német képviselő, különösen örülök annak, hogy a német kormány végre úgy döntött, hogy nem akadályozza tovább az állandó szabályozás létrejöttét. A változatosság kedvéért végre valami pozitív a Németországi Szövetségi Köztársaság nagykoalíciójától.

Az előterjesztett módosítások közül támogatjuk azokat, amelyek a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó kiterjesztését célozzák. Azonban ami az alkoholtartalmú italokat illeti, érvényben kell maradnia a jelenlegi szabályozásnak. Hiszen mint tudjuk, ezen terület magasabb hozzáadottérték-adója elsősorban a közegészség védelmét szolgálja. A tagállamoknak ebben a tekintetben is szabad kezet kell kapniuk. Köszönöm szépen.

John Whittaker, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, nem tudom elhinni, hogy itt ülünk, és a hozzáadottérték-adó szabályozásával kapcsolatos apró változtatásokat vitatjuk meg, miközben az európai országok olyan nagy pénzügyi és gazdasági válsággal néznek szembe, amilyen a nagy gazdasági világválság óta nem volt. Továbbra is úgy teszünk, mintha az európai gazdaságokat nem is érintené olyan nagy mértékben a kinnlévőségek és a keresletcsökkenés, mint más gazdaságokat, pedig Németország kibocsátása is a megdöbbentő évi 8%-kal esik, és az államháztartás mindenhol a végső határokig kimerült, mivel csökken az adóbevétele, és nőnek a szociális kiadások, mivel a kormányzatok átvállalnak magánadósságokat, és eredménytelenül próbálják ösztönözni a növekedést.

A legrosszabb helyzetben talán Görögország van a visszaminősített államadósságával, amely a GDP-hez viszonyítva még mindig 94%-os, illetve a – ma 3%-ra visszakúszó – kamatkockázat alsó küszöbével. Görögországnak segítségre lesz szüksége – de kitől kapja meg? A németek azt mondják, tőlük nem. Most még a nagy EU-projekt szenvedélyes támogatóinak is el kell ismerniük, hogy amennyiben nem vállal valaki jótlálást Görögország adósságáért, akkor lehetséges, hogy Görögországot ki kell zárni az euróövezetből. Talán még nagyobb aggodalomra ad okot számos euróövezethez tartozó ország függése Kelet-Európa adósságteljesítési elmaradásaitól.

Szinte sajnálatot érzek a Bizottság iránt. Éveken keresztül megpróbálta védelmezni az állami támogatásra, versenypályázatokra és közbeszerzésekre vonatkozó szabályozásokat: ezek a projekt elengedhetetlen komponensei, de most mindenhol figyelmen kívül hagyják őket. A legszomorúbb pedig Almunia biztos úr azon e heti bejelentése volt, hogy túlzottdeficit-eljárást szándékozik indítani Spanyolország, Franciaország és Írország ellen, mivel megszegték a Stabilitási Paktum állami költségvetésre vonatkozó szabályait. Almunia úr, kérem, a Stabilitási Paktum összeomlott. Soha nem is volt ereje. Nem számít, hogy az előrelátó államháztartások nélkülözhetetlenek az euró fennmaradásához, ezek az országok semmi mást nem tudnak tenni a költségvetésükkel.

Nem kétséges, hogy megmarad az Európai Unió felé tett gesztus, de a demokratikusan megválasztott kormányoknak elsődleges érdeke az, hogy az őket megválasztókkal törődjenek. Franciaország és Németország világosan kijelentette, hogy gazdaságpolitikájával saját iparát és dolgozóit kívánja támogatni. Nyilvánvaló, hogy az együttműködés csak a jó időkben működik.

A gazdaságok világszerte a csőd szélén állnak. Néhány közülük ki fog lábalni a válságból. Ha az Európai Unió bizonyos gazdaságai ismét fellendülnek, az nem az Európai Uniónak vagy a hozzáadottérték-adó uniós szabályozásának lesz köszönhető.

Jim Allister (NI). – Elnök asszony, nem értek egyet azzal, hogy a gazdaság megváltásának titka a hozzáadottérték-adó kismértékű csökkentése lenne, amelynek őszintén szólva csak elhanyagolható pozitív hatása volt nálunk, Nagy-Britanniában. Azonban elismerem, hogy az adóterhek csökkentése a gazdaság ösztönzésének egyik eszköze. Ezért – igaz, hogy csak korlátozott területekre vonatkozik – üdvözljük ezt a javaslatot, amely által néhány szektorban lehetővé válna a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó.

Jobban örültem volna, ha a javaslat messzebbre megy, ha túlmegy a tessék-lássék engedmények tartományán. A javaslat legnagyobb előnye az lenne, ha kiterjesztenék az épületek felújítási és javítási munkáira, mivel igen nagy szükség van a kétségbeejtő helyzetben lévő építőipari szektor ösztönzésére, és az optimális hatás elérése érdekében nem lenne szabad pusztán az energiahatékonyságot célzó intézkedésekre korlátozni ezt az engedményt. Az építőipart általánosan kell segíteni, nem csak szelektív alapon.

A tagállamok számára lehetővé tenni, hogy ezeket a csekély mértékű hozzáadottérték-adó-csökkentéseket bevezessék – ez még csak az ütközet első fele, mivel sok esetben (köztük az én hazámban is) a nehéz helyzetben lévő, egyre kevesebb állami forrással rendelkező pénzügyminiszterek talán vonakodnak majd megtenni ezt a lépést, így még őket is meg kell győzni. Bár így a jelentés által lefedett hozzáadottérték-adók ügyében legalább nem háríthatják majd a felelősséget Brüsszelre, ha esetleg elmulasztják a javaslat szerint engedélyezett csökkentések bevezetését.

John Purvis (PPE-DE). – Elnök asszony, szeretnék csatlakozni a Bizottsághoz, és én is szeretném együttérzésemet kifejezni Kovács biztos úrnak, aki nehéz helyzetben van, amikor megpróbálja ezt az adókérdést az EU gépezetén átvinni. Maximális politikai ügyességre van szüksége ahhoz, hogy elérje az egyhangúságot.

Bár teljes mértékben támogatom a szubszidiaritás elvét és a tagállamok szuverén jogát a saját adókulcsaik megállapítására, mégis azt javasolnám azoknak a tagállamoknak, amelyek még éltek a munkaerő-igényes, helyben nyújtott szolgáltatások alacsonyabb adókulcsai nyújtotta előnnyel, hogy vegyék komolyan fontolóra a dolgot.

Hazámban általánosan 2,5%-kal csökkentettük a hozzáadottérték-adó mértékét – ahogy Allister úr is mondta, ennek kevés, elhanyagolható gazdasági hatása volt. Úgy vélem, sokkal hatékonyabb lett volna, ha a munkaerő-igényes, helyben nyújtott szolgáltatásokra koncentrálunk, és ezekben lényeges mértékben csökkentjük az adókulcsot, 17,5%-ról 5%-ra, vagy még alacsonyabbra. Ez sokkal hatásosabb lett volna a munkahelyteremtés és a gazdasági tevékenységek beindulása terén.

Az épületek felújítási és bővítési munkálatai, az energiahatékonyságot célzó beruházások és talán a kertészeti, illetve tájépítési munkák, valamint – ahogy Olle Schmidt is mondta – az idősek és gyermekek gondozása: ezek azok a területek, amelyek munkahelyeket teremtenek az emberek számára, és talán az adóbevételeket is növelik, mivel ezek az emberek a jövedelmük után adózni fognak.

Mindkét fél számára csak hasznos lehet ezekre a területekre összpontosítani, ezért arra szorgalmaznám azokat a tagállamokat, akik még nem éltek ezzel a lehetőséggel – különösen hazámat -, hogy tegyék meg ezt a lépést.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Ezen javaslat elfogadása, irányelv formájában, főleg azért nagyon fontos, mivel segítheti a lokális gazdaságok megerősödését, és támogathatja a társadalmi megmozdulást. A kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó alkalmazása nagyon fontos lesz a lakáságazatban, mind az építésben, mind a felújításban, mivel lehetővé teszi az adócsökkentést bevezető tagállamok számára a végfelhasználó költségeinek csökkentését.

A hozzáadottérték-adó csökkentése elősegítheti a helyi szolgáltatók, főleg a kisvállalkozók fedezetnövekedését, így azok meg tudják őrizni a munkahelyeket, illetve több és jobb munkahelyet tudnak teremteni az áruk és szolgáltatások fogyasztására való ösztönzés segítségével, ezáltal pedig ösztönzik a gazdaság egészét.

Az éttermi szolgáltatások, amelyek alapvető fontosságúak a helyi gazdaságok és a megnövekedett turizmus zavartalan működésében, lokális szinten sokat nyerhetnek a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adóból. Hölgyeim és uraim, ezeket a szolgáltatásokat nem az európai belső piacon kellene forgalomba hozni – ez segíteni fog bizonyos tagállamok által a Tanácsban már kifejezett fenntartások csökkentésében. Nem értek egyet a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adónak a mezőgazdasági gépekre való kiterjesztésével, mindegy mivel is magyarázzák ennek szükségességét.

Az Európai Parlamentnek olyan körültekintő módon kell eljárnia ezzel a javaslattal, hogy az Európai Bizottság javaslatával szemben különbözőképpen indokolt fenntartásokkal viseltető kormányok gyakorlatilag ne

tudjanak élni az európai jogszabályok által számukra az adóügyekben biztosított vétőjogukkal. Azaz a Parlamentnek bölcsen el kell utasítani minden, valódi cél nélküli módosítást, amelyek csak hátráltatják a szöveg elfogadását. Mint az a Tisztelt Házban már elhangzott, a jó ellensége nemcsak a legeslegjobb, hanem azok is, aki sokat markolnak, de keveset fognak.

Ez az irányelvre vonatkozó javaslat nemcsak a helyi gazdaságok megerősítése miatt fontos, hanem olyan igények kielégítése miatt is, amelyeknek számos tagállam számtalanszor hangot adott. Ezért támogassuk a Bizottság javaslatát jelenlegi formájában. Hiszen ez volt a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság szavazásának eredménye is.

Üdvözlöm az előadó munkáját, és felszólítok a javaslat pontos határidőre történő elfogadására, mint ahogy az a Bizottságtól is pontosan határidőre megérkezett, és mint ahogy azt a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság is határidőre elfogadta.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) A hozzáadottérték-adó csökkentésének szabályozása olyan terület, amely szisztematikus megközelítést kíván. Ha a hozzáadottérték-adó csökkentése engedélyezésre kerül, akkor minden országnak joga kell majd, hogy legyen annak előnyeit élvezni, nem pedig csak azoknak, amelyek megnyerik ezt a jogot – de ez még a jövő zenéje. Jelenleg sürgős döntéseket kell hoznunk a gazdasági válság leküzdése érdekében. A Bizottság javaslata munkaerő-igényes és magán végfogyasztók számára, helyben nyújtott szolgáltatásokra vonatkozik – ide tartoznak az éttermi szolgáltatások is –, amelyek nem fogják hátráltatni a belső piac normális működését. Azonban vita tárgyát képezi, hogy az említett éttermi szolgáltatások csak helyi jelentőséggel bírnak-e, vagy a határterületeken esetleg megváltoztatják-e majd a versenyhelyzetet, és így befolyást gyakorolnak a turizmusra is. Az én hazámban, a gazdasági válsággal küzdő Litvániában, eltörölték a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adót. A kormány ezt a döntést a Nemzeti Számvevőszék azon értékelésével indokolta, amely szerint a hozzáadottérték-adó csökkentéséből a leginkább a gyáriparosok húznak hasznot – de vajon ki húz hasznot a hozzáadottérték-adó emeléséből? A hozzáadottérték-adó növekedéséhez képest aránytalan árnyövekedés nyilvánvalóan mutatja, hogy ki. Ugyanez a gondolat akkor is felmerült már az Európai Parlamentben, amikor az üzemanyag jövedéki adójának csökkentéséről vitáztunk. Az Európai Bizottság képviselői azt az álláspontot képviselték, hogy ez nem fogja csökkenteni az olajárakat. Örülök, hogy a Bizottság jelenleg tárgyalta javaslata a koppenhágai tanulmány másféle megközelítését használja. A Bizottság talán el tudná magyarázni mindenkinek a hozzáadottérték-adó koncepcióját, az üzletre és a fogyasztókra gyakorolt hatását, és rá tudna mutatni, hogy milyen intézkedések léteznek – ha léteznek egyáltalán – a fogyasztóvédelemre, mivel ez a probléma sok országban jelen van. Egyetértek azzal, hogy a hozzáadottérték-adó csökkentését azon gazdasági és társadalmi szempontok figyelembevételével kell végrehajtani, hogy minden állampolgár képes legyen megvásárolni azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyekre a leginkább szüksége van, és hogy erősödjön a helyben nyújtott szolgáltatások szektora és annak támogatása.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Elnök asszony, az EU most a legkomolyabb gazdasági kihívásokkal néz szembe eddigi történelme során. Először is a válság miatt szükséges az eddigi gazdasági stratégiában rejlő hibák alapos elemzése. Másodszor pedig szükségünk van hatékony megoldási javaslatokra a jövőre nézve. Ezért elemezni kellene az adórendszer és a hozzáadottérték-adó-rendszer használhatóságát és hatékonyságát. Azonban nem kétséges az sem, hogy az adórendszer és a hozzáadottérték-adó mértéke összhangban kell, hogy legyen a tagállamok szabadságának, függetlenségének és szuverenitásának elvével. Válaszunk az egységesített adórendszerre egyértelmű „nem”.

Az új és gyakran kevésbé fejlett, a nagyszámú fiatal állampolgár miatt speciális demográfiai struktúrájú tagállamoknak teljesen más adópolitikára van szükségük, mint a régi tagállamoknak. Ezért ahol csak lehetséges, az újonnan felvett tagállamokban a hozzáadottérték-adó mértékének minél alacsonyabbnak kell lennie. Ugyanakkor, ahogy indítványoztam is, az egész EU-ban törekednünk kell a kulturális árucikkek, pl. CD-k hozzáadottérték-adójának csökkentésére. Másrészt indítványoznunk kell a pénzügyi tevékenységek és spekulációk megadóztatását. Ma ugyanis az újonnan felvett tagállamokból áthozott tőkét lehetetlen ellenőrizni, ami ellentmond az EU alapelveinek.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, támogatom az előadót, van den Burg asszonyt, és az egész Parlament is támogatja, ha elfogadja a hozzáadottérték-adóról szóló irányelv rendelkezéseinek módosítására irányuló javaslatot.

Végre egy javaslat, amely egyenlő lehetőségeket garantál az összes tagállam számára, és a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó tekintetében javítaná a belső piac működését. A javaslat bölcs módon figyelembe veszi a szubszidiaritást, lehetővé teszi a tagállamoknak, hogy a munkaerő-igényes és helyben nyújtott,

valamint a szociális szempontból fontos szolgáltatások, pl. lakásépítés, gondozói tevékenységek stb., továbbá általában a kis- és középvállalkozások esetén alkalmazzák a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adót.

Ezért osztom az előadó azon reményét, hogy ez a javaslat olyan adórendszert fog teremteni, amely támogatja a vállalkozásokat, növeli a termelékenységet és csökkenti az árnyékgazdaság mértékét.

Paolo Bartolozzi (PPE-DE). – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, az Európai Parlament mindig is foglalkozott a hozzáadottérték-adó változtatásaival – hol a tagállamok közötti harmonizáció, hol a hozzáadottérték-adónak a gazdasági környezethez való hozzáigazítása, hol az új tagállamok átmeneti mentesítése céljából. Habár mindig az összképre koncentráltunk, eddigi megközelítésünket a kedvezményes mértékű adók terén szükségszerűen a flexibilitás igénye jellemezte – a különböző szektorok speciális sajátosságainak figyelembevétele céljából, illetve gazdasági és szociális célokból.

A szóban forgó javaslat ki akarja terjeszteni a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó alkalmazását számos szolgáltatásra, köztük a munkaerő-igényes szolgáltatásokra, éttermi szolgáltatásokra, helyben nyújtott szolgáltatásokra, lakásépítésre, lakásátalakításra, valamint a fogyasztással élőknél nyújtott szolgáltatásokra.

A szóban forgó irányelv a szubszidiaritás elvével összhangban távolról sem kívánja harmonizálni a tagállamokban a hozzáadottérték-adót, hanem egyenlő lehetőségeket kíván teremteni az összes tagállam számára, miközben megengedi, hogy maguk döntsenek a kedvezményes mértékű adókról. Ez arra fogja ösztönözni a fogyasztókat, hogy bizonyos tevékenységeket átvigyenek az árnyékgazdaságból a legális gazdaságba, ez pedig a belső piac működésének megzavarása nélkül serkenteni fogja a gazdasági növekedést. Azonban ne felejtjük el, hogy a szóban forgó szolgáltatások többsége már jelenleg is élvezi a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó előnyeit – igaz, hogy csak bizonyos tagállamokban és csak korlátozott időtartamra.

Nyitva marad a vita a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó környezetvédelmi és energiahatékonysági célokra való alkalmazása terén, ahol a Bizottságnak speciális kedvezményeket kell adnia elismerve ezen szektorok fontosságát az EU gazdasága szempontjából.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Elnök asszony, a Bizottság kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adóról szóló javaslatának vitájához hozzászólva arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy milyen hatásai lehetnek a javaslatnak a jelenlegi válság leküzdése terén. A tagállamoknak jelenleg hatékony eszközökre van szükségük a munkahelyek megőrzésére és a recesszió megelőzésére. A munkaerő-igényes szolgáltatások hozzáadottérték-adójának csökkentése megfelel ezeknek a célkitűzéseknek. Hiszen csökkenti a kis- és középvállalkozások terheit, megkönnyíti az alapvető szolgáltatásokhoz való hozzájutást, valamint munkahelyeket ment meg. Ugyanakkor sem a belső piaci versenyt nem zavarja, hiszen a szolgáltatásaikat helyben nyújtó üzleteket támogatja, sem az államháztartás számára nem jelent fenyegetést, mivel a kedvezményes mértékű adókulcsok bevezetése önkéntes alapon történik. A Parlamentnek támogatnia kell a Bizottság javaslatát. Sok sikert kívánok Kovács biztos úrnak ahhoz, hogy a Tanáccsal is sikerüljön elfogadtatnia a javaslatot.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE). – (BG) Az Európai Bizottságnak a helyben nyújtott szolgáltatások, köztük a munkaerő-igényes szolgáltatások hozzáadottérték-adójának hosszú távú csökkentésére vonatkozó javaslata időszerű, és szükségszerű változtatások segítségével elősegíti az ésszerűsítést és egyszerűsítést, növeli a munkahelyteremtés lehetőségét az alacsony képzettségű munkaerőt foglalkoztató ágazatokban, mindeközben pedig csökkenti a szürke gazdaság méretét, segíti a munkahelyek megőrzését, valamint egyenlő lehetőségeket kínál az összes tagállam és gazdasági szereplők számára.

A hozzáadottérték-adó csökkentése melletti egyik fő érv az, hogy segítségével kedvezőbben fog eloszlani a fogyasztás utáni bevétel, mivel csökkenni fognak az alacsony bevétellel rendelkező háztartások kiadásai, viszont nőni fognak a magas bevétellel rendelkezőké. A fogyasztói struktúra változásai a GDP és a legális gazdaság termelékenységének változását is magukkal hozzák, valamint a szürke gazdaság méretének csökkenését is, pl. a lakáságazatban és egyéb helyben nyújtott szolgáltatások esetén, amelyek az Európai Bizottság szóban forgó javaslatának tárgyát képezik. Természetesen a hozzáadottérték-adó csökkentéséből származó potenciális nettó gazdasági haszon nemcsak az adott szektor jellemzőitől függ, hanem az adott tagállam gazdasági környezetének sajátosságaitól is. Például a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó hatókörének a szakképzetlen munkaerőt foglalkoztató szektorokra való kiterjesztése rugalmatlan munkaerőpiacot, míg az élelmiszerekre való kiterjesztése a magas és alacsony bevétellel rendelkező háztartások fogyasztása közötti jelentős különbségeket feltételez.

Nem szabad elfelejtenünk azt sem, hogy a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó bevezetése csökkenteni fogja az államháztartás bevételeit. Ez a különböző tagállamokban a GDP 0,5-1,5%-át jelentheti. A gazdasági felemelkedés jelenlegi időszakában a stabil államháztartás lehetővé fogja tenni a kormányok számára, hogy kezeljék a jelenlegi időszak strukturális hiányosságait. Még a nagyobb mozgástérrel rendelkező kormányok számára is hasznos lesz pl. a munkaerő-igényes szolgáltatások hozzáadottérték-adójának csökkentése gazdaságpolitikájuk egyéb célkitűzéseinek elérése érdekében. A Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport a fenti tényekre és érvekre tekintettel támogatni fogja a Bizottság javaslatát, így biztosítandó a szükséges szavazatokat az Európai Parlamentben a döntéshozatali folyamat ezen fontos szakaszában.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adónak bizonyos munkaerő-igényes szolgáltatásokra, éttermi szolgáltatásokra, valamint építkezésekre és felújításokra történő kiterjesztésére irányuló javaslat olyan lehetőségeket nyit meg, amelyeknek a jelenlegi komoly gazdasági válságban pozitív gazdasági hatása lehet a piacra és a foglalkoztatásra. A versenyt nem fogja befolyásolni, inkább lehetőséget nyújt arra, hogy egy kissé fellendüljön a termelés és a fogyasztás, új munkahelyek jöjjenek létre, valamint az üzleti vállalkozások és a családok helyzete is javuljon.

Véleményem szerint hasznos lenne még jobban kiterjeszteni a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó hatókörét, például a „zöld szolgáltatásokra” a környezetpolitika támogatása érdekében. Ami a szavazásra kerülő szöveget illeti, különösképpen üdvözlöm a babapelenkák és a gyermekekkel kapcsolatos szolgáltatások hozzáadottérték-adójának csökkentésére irányuló javaslatot. A Parlament számos alkalommal felszólította a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szegénység új formáinak terjedését ellensúlyozandó hangolják össze a makrogazdaságot és a szociálpolitikát. Nem szabad elfelejtenünk, hogy az európai családok hozzávetőleg 17%-a létminimum alatt él, és öt gyermekből egy szegénynek tekinthető.

Tehát várjuk a Tanács reakcióját – remélem, hogy minél hamarabb elfogadja ezt a javaslatot, és szélesebb körű vitát nyit a családok és üzleti vállalkozások érdekeit szolgáló adópolitikák előmozdításáért, és talán sor kerül a gyermekek számára szükséges valamennyi áru hozzáadottérték-adójának csökkentésére.

Valdis Dombrovskis (PPE-DE). – (LV) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim, az európai gazdasági fellendülés terve tartalmazza azt a javaslatot, hogy a tagállamoknak átmenetileg csökkenteniük kellene a hozzáadottérték-adót a fogyasztásra való ösztönzés érdekében. Ezenkívül az Európai Bizottság elkészített egy javaslatot, amely bővíti a tagállamok lehetőségeit a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó alkalmazása terén. A kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó szélesebb körű alkalmazása nemcsak a gazdasági fellendülést fogja előmozdítani, de a munkahelyteremtéshez és a feketegazdaság visszaszorításához is hozzá fog járulni. Az irányelv módosításai a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó alkalmazásának jelentős kiterjesztésére kínálnak lehetőséget. Ez érinteni fogja a vendéglátó-ipari szolgáltatásokat, a lakások és templomok felújítási és javítási munkálatait, a munkaerő-igényes és helyben nyújtott szolgáltatásokat, a gyermeküléseket, babapelenkákat stb. Gazdasági és környezetpolitikai szempontból fontos a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó alkalmazása az energiatakarékos termékek és az energiatakarékosságot, illetve energiahatékonyságot célzó szolgáltatások terén. Azzal a kéréssel fordulok az Európai Bizottsághoz, hogy gyorsítsa fel a döntéshozatali folyamatot, és minél hamarabb hozzon létre javaslatokat ezen pontokat illetően. Ezek pozitív változtatások, amelyek jelzik, hogy az Európai Unió képes gyorsan és legjobb képességei szerint reagálni a gazdasági válságra. Remélem, hogy a Tanács is támogatni fogja ezeket a változtatásokat. És akkor már csak az lesz hátra, hogy sürgezzük a tagállamokat, hogy éljenek a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó alkalmazásának új lehetőségével. Köszönöm a figyelmet!

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Elnök asszony, támogatom azt az elképzelést, hogy a tagállamok hosszú távon harmonizált, kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adót alkalmazzassanak bizonyos szociális, valamint munkaerő-igényes, helyben nyújtott szolgáltatások esetén.

Az ilyen jellegű intézkedésekre jellemző, hogy növelik az állampolgárok vásárlóerejét, kedvezőbb környezetet teremtenek a kis- és középvállalkozások számára, növelik azok termelékenységét, valamint erősítik a legális gazdaságot. A jelenlegi recesszió közepette ez ösztönözheti a fellendülést, a növekedést és a foglalkoztatást.

Hasznos lenne a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adót kiterjeszteni a babapelenkákra, a fogyatékkal élők számára szükséges eszközökre, az elektronikus könyvekre, a környezetbarát csatornázási és újjrahasznosítási munkákra, a lakásszektorra, a templomokra, a kulturális és művészeti örökségre, az éttermekre, a kertészeti és gondozói szolgáltatásokra. Ezért – miközben várakozással tekintek a következő energiahatékonysági csomag elé – támogatom van den Burg asszony jelentését, és remélem, hogy a jövő hónapban olyan politikai megegyezés jön létre, amely lehetővé teszi a jelentés mielőbbi megvalósítását.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Elnök asszony, engedje meg, hogy mielőtt a vita tárgyára rátérnék, hadd kommentáljam az euroszeptikusok leírhatatlan és kínos kirohanását az euróövezet és a görög gazdaság ellen; csak Almunia és Trichet urakra szeretnék utalni, akik azt állították a Háznak, hogy az euróövezetben nincs meg a kohézió kockázata, és hogy közös védelmünk nem működik. Ami a görög gazdaságot illeti, szeretném tájékoztatni Whittaker urat, hogy hozzá kell szoknia a gondolathoz, hogy még mindig, ezekben a nehéz időkben is a kevés, pozitív növekedéssel és alacsony munkanélküliséggel rendelkező ország közé tartozunk. Az euroszeptikusok Brüsszel-ellenesek, Frankfurt-ellenesek, és lassan már mindennel és mindenkiel csak ellenkezni tudnak.

Most térjünk vissza a szóban forgó jelentéshez. Szeretném elmondani, hogy ezt az ügyet két perspektívából is meg kell vizsgálnunk: abból a perspektívából, ahol az egész történet kezdődött, azaz a válság előtti nézőpontból, illetve a jelenlegi helyzet perspektívájából, amikor az európai gazdaságot mélyen érintő óriási válsággal nézünk szembe.

Az első szakaszban, a válság előtt, az volt az alapgondolat, hogy a néhány munkaerő-igényes szektorra kell koncentrálni, pl. a vendéglátásra, mivel itt hatni tudtunk a magas árakra és a megélhetési költségekre. Azonban most, amikor a válság sok – ha nem minden – országot sújt, az a gondolat is felmerült, hogy a Parlamentnek mint a társadalom politikai nézetei szócsovének meg kell kísérelnie olyan területeket is megvizsgálnia, amelyek korábban nem kerültek be, pl. a mezőgazdasági munkagépeket, amelyek bevonását képviselőcsoportom a 2. módosításban javasolja.

A Parlament balszárnyán ellentmondásokat látunk, bizonyos ötleteket, pl. az épületek energiahatékonyságának aspektusát, jónak tartanak, másokat, pl. a mezőgazdaság vagy az alkohol bevonását, rossznak – véleményem szerint ezt nem a politikusok, hanem a polgárok tudják a legjobban megítélni.

Proinsias De Rossa (PSE). – Elnök asszony, az Európai Parlament mai legfontosabb ügye, hogy a lehető legnagyobb többséggel megszavazza a Bizottságnak a munkaerő-igényes szolgáltatások kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adójának kiterjesztésére és állandóvá tételére vonatkozó javaslatát. Ez az ügy nem arra való, hogy politikai feltűnősködésre használjuk fel, mint pl. az állatvédő projekteket. Alacsony képzettségű munkaerőt foglalkoztató munkahelyek ezrei szűnnek meg naponta minden tagállamban. Az alacsonyabb hozzáadottérték-adókról már bebizonyosodott, hogy ösztönzik a vállalkozásokat a szolgáltatási ágazatban, segítik a kis- és középvállalkozásokat, valamint kevésbé vonzóvá teszik az illegális gazdaságot.

A mi felelősségünk ma abban áll, hogy azt az erőteljes üzenetet közvetítsük a tagállamok kormányai felé, hogy éljenek majd ezzel a lehetőséggel. Az építőiparnak égető szüksége van a fellendülésre – a felújítási, javítási és szerelési munkák előmozdítják majd az energiahatékonyságot és növelik a foglalkoztatottságot. Előnyösebb helyzetbe kerülhetnek az éttermek, valamint a gyermekek és idősek gondozását végző szolgáltatók.

Támogatom az előadó álláspontját, és remélem, hogy hazám, Írország kormánya a javaslat mellett fog dönteni, ami eddig sajnos nem történt meg.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Tavaly a Bizottság elkészítette a gazdasági fellendülés tervének javaslatát, amelynek a megvalósítása azonban túl bonyolultnak bizonyult. A tagállamoknak és kormányaiknak maguknak kell megragadniuk a kezdeményezést, különösen a jelenlegi válságban.

A tagállamok kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adót alkalmazhatnak a földgázra és a villamos energiára, a fűtési és hűtési rendszerekre, a gyermekruhákra és gyermekcipőkre, a könyvekre, újságokra és folyóiratokra, a fogyatékkal élőknek szükséges gyógyszerekre és gyógyászati segédeszközökre, valamint az éttermi szolgáltatásokra. Csak előrelátás és politikai akarat kérdése, hogy élnek-e a lehetőséggel.

Az építőipari szektorban a legnagyobb a munkahelyek száma. Ezért határozottan támogatom, hogy a tagállamok alkalmazzák a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adót az energiatakarékosságot és energiahatékonyságot célzó felújítási és javítási munkákra.

Az épületek energiateljesítményéről szóló irányelv előadójaként még az energiahatékonyság és megújuló energiaforrások szektor termékeinek kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adóját is javasoltam. Támogatom az előadó javaslatát, mivel hiszem, hogy ez az intézkedés nagyon fontos, különösen a jelenlegi válság idején.

David Martin (PSE). – Elnök asszony, én is támogatom a Bizottság javaslatát, és hiszem, hogy ez egy intelligens válasz a jelenlegi válságra. Más hozzászólókhhoz, köztük az előző felszólalóhoz hasonlóan én is szilárdan hiszem, hogy a javaslatot ki kell terjeszteni az energiatakarékosságra is, és hogy a tagállamok nagy jelentőséget kell, hogy tulajdonítsanak az energiatakarékossági intézkedéseknek.

Ha csökkennek a háztartások energiaellátási költségei, azzal három fontos célkitűzésünk is megvalósul. Egyrészt a széndioxid-kibocsátás csökkenésének következtében mérséklődik a környezetszennyezés, másrészt az energiahatékonysági intézkedések nagyon munkaerő-igényesek, azaz munkahelyeket teremtenek, harmadszor pedig hosszú távon természetesen csökkenni fog az idősek és más, leginkább sebezhető emberek energiaszámlája.

Remélem, hogy a Bizottság elfogadja ezt a javaslatot, és meggyőzi a még szkeptikus tagállamokat, valamint hangsúlyozni fogja, hogy az energiatakarékossági intézkedések is a javaslat részeként értelmezhetők.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Elnök asszony, az árnyékgazdaságnak nevezett jelenség nagyon komoly probléma, amely nagyobb vagy kisebb mértékben minden gazdaságra hatással van. Elsődleges okai az állam által kivetett rendkívül magas adóterhek, amelyek arra indítják a vállalkozókat, hogy az adózást kikerülve, be nem jelentett üzleti tevékenységekben vegyenek részt. Ennek eredménye hatalmas költségvetési veszteség és a be nem jelentett foglalkoztatás növekedése.

Ezért a munkaerő-igényes és helyben nyújtott szolgáltatások hozzáadottérték-adójának hosszú távú csökkentésének bevezetésére irányuló kezdeményezés megérdemli határozott támogatásunkat, hiszen arra ösztönzi a vállalkozásokat, hogy a legális gazdaság keretein belül működjenek. Ezenkívül a termelékenység és a foglalkoztatás terén is növekedést fog hozni. Ugyanakkor figyelembe kell venni a lehetséges mellékhatásokat is, pl. azt, hogy az alacsonyabb adókulcsok bevezetése támogatja a belső piacon belüli szabad versenyt, vagy hogy csökkenni fognak az költségvetési bevételek. Ezért elengedhetetlen, hogy az intézkedések kiegyensúlyozottak és átláthatóak legyenek, mivel a vállalkozók bizalmának megnyerése a projekt sikerének egyik előfeltétele.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Két szempontból szeretnék a hozzáadottérték-adóról beszélni – a társadalmi igazságosság és a versenyképesség szempontjából. A társadalmi igazságosság szempontjából a hozzáadottérték-adó visszafelé hat, azaz az alacsonyabb jövedelmű emberekre nagyobb terhek hárulnak, és ezért aztán növelnünk kell a szociális segélyeket. Talán fordítva kellene tennünk. A versenyképesség szempontjából Európa gazdasága a szolgáltatási szektoron alapul. Globálisan versenyképesek tudunk lenni a szolgáltatásainkkal, amelyek vonzzák a turistákat, és kétségkívül fontos, hogy olcsók legyenek. Az USA-val összehasonlítva a forgalmi adó vagy a hozzáadottérték-adó nálunk sokkal magasabb. Talán figyelembe kellene vennünk ezt a perspektívát, amikor egy koordináltabb adópolitikáról beszélünk, bár természetesen világos, hogy ebben az ügyben a tagállamoknak kell döntenie.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök asszony, a válság hatásai már világosan láthatók a lengyel lakásépítési ágazatban, annak ellenére, hogy az országnak sürgető szüksége lenne lakásokra. Lengyelország még mindig nem állította teljesen helyre a második világháborúban megsemmisített lakásállományt. Támogatom a hozzáadottérték-adó jelentős csökkentését, különösen a lakásépítési ágazatban, valamint a hőszigetelési és felújítási projektek terén, de nemcsak ezeken a területeken – az adócsökkentés elősegítené a munkahelyek megmaradását és biztosítaná a társadalmi összetartozást. Az európai társadalom előregedő társadalom, és ez azt jelenti, hogy különleges figyelmet kell szentelnünk a gondozási tevékenységekkel kapcsolatos rendelkezéseknek, ezért szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy ebben a szektorban is csökkenteni kell a hozzáadottérték-adót.

Kovács László, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, teljes mértékben tisztában vagyok a Bizottság javaslatainak gyenge pontjaival: Tudom, hogy a javaslatok hatóköre mérsékelt és korlátozott. Azonban azt is tudom, hogy bizonyos tagállamok ellenzik a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adót általánosságban is, de különösen annak kiterjesztését. Ez az ellenállás korlátokat szab törekvéseinknek, hiszen a Tanácsban egyhangúságot kell elérnünk.

A Bizottságnak két lehetősége volt. Az első, hogy egy nagyratörő és teljesen indokolt javaslatot terjesszen elő, de ez azzal a kockázattal járt volna, hogy a Tanács nem fogja jóváhagyni. Ebben az esetben annak a 18 tagállamnak, amelyek már jelenleg is kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adót alkalmaznak a helyben nyújtott, munkaerő-igényes szolgáltatásokra, vissza kellene térnie a normál adókulcshoz. A hozzáadottérték-adó 5-6%-ról 20-25%-ra történő növekedése kis- és középvállalkozások ezreinek biztos csődjét jelentené, és így több tízezer munkahely megszűnését is egy komoly gazdasági válság közepette.

Ezért a Bizottság a másik lehetőséget választotta, amelyet a Tanács remélhetőleg egyhangúlag támogatni fog: a munkahelyek megmentését, a kis- és középvállalkozások támogatását és az építőipar fellendítését.

Mivel sok hozzászóló említette az energiahatékonyság kérdését, szeretném megismételni, amit bevezető hozzászólásomban már elmondtam: áprilisban előterjesztünk egy javaslatot, amely az éghajlatváltozásra és

az energiahatékonyságra fog koncentrálni, ezenkívül az energiaadóztatásról szóló irányelv felülvizsgálatát, valamint a zöld adócsomagot, amely az energiahatékonyság növelését célzó zöld szolgáltatások kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adójára irányul.

Nagyon ösztönző volt számomra a plenáris ülésen megnyilvánuló megértés és támogatás. Köszönöm a Parlamentnek a támogatást és megértést, és külön köszönöm a Gazdasági és Monetáris Bizottság, valamint van den Burg asszony munkáját.

Ieke van den Burg, előadó. – Elnök asszony, elégedett vagyok a vitával. Már majdnem egyhangú támogatást szereztünk a Bizottság javaslatának, és remélem, ez erőt fog adni a biztos úrnak ahhoz, hogy következetesen végigvigye a vitát a Tanácsban.

Az is feltűnő volt, hogy sok képviselőtársam utalt rá, hogy szeretné, ha országa kormánya élne ezzel az eszközzel a jelenlegi válságban. Szeretném még egyszer hangsúlyozni, hogy ez az eszköz nagyon hatékony, főleg az energiahatékonyság és a felújítási munkák terén. Remélem, hogy a Tanács is eszerint próbálja majd koordinálni a tevékenységeket, és úgy fog dönteni, hogy együtt megteszik ezeket az intézkedéseket, mivel ez extra lökést, extra impulzust jelentene a gazdaságnak.

Nemzeti szinten az a feladatunk, hogy meggyőzzük képviselőtársainkat és kormányunkat arról, hogy a jelenlegi helyzetben ezeket a célzottabb és hatékonyabb eszközöket kell alkalmazni a foglalkoztatás növelése – nemcsak a munkahelyek megmaradása, de új munkahelyek teremtése – céljából, az árnyékgazdaságnak a legális gazdaságba való áthozása céljából, valamint annak érdekében, hogy a válság hatásait előbb-utóbb a saját bőrükön tapasztaló fogyasztók és polgárok számára elérhetővé tegyünk ezeket a helyben nyújtott szolgáltatásokat.

Véleményem szerint ez kiváló eszköz ezen célok elérésére, és nagyon remélem, hogy a Tanács is el fogja fogadni, vagy talán koordinálja és alkalmazza is.

Elnök. – A vitát ezzel lezárjuk.

A szavazásra 2009. február 19-én, csütörtökön kerül sor.

(Az ülést 10.10-kor félbeszakították, függőben lévő szavazások órája következett, majd 10.35-kor folytatták.)

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Christine De Veyrac (PPE-DE), írásban. – (FR) Hölgyeim és uraim, örülök, hogy végre megvitadjuk a Tisztelt Házban a tagállamok kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adójának egy egész sor árura és szolgáltatásra történő kiterjesztését.

Az Európai Bizottság által 2009. január 28-án előterjesztett szöveg javaslatot tesz a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó alkalmazására számos tevékenység esetén, különösképpen a vendéglátó-ipari szolgáltatások terén.

Évek óta várok erre az intézkedésre, évek óta szorgalmazom azt. Remélem, hogy a tétlenség éveit követően a tagállamok most végre meg tudnak egyezni erről az intézkedésről.

Az Európai Bizottság javaslata a január 20-ai német nyilatkozatot követi, amely kijelenti, hogy már nem ellenzik a kedvezményes adó bevezetését ebben a szektorban. Ez az egybeesés okot ad reménykednünk abban, hogy jelentős változások előtt állunk.

Véleményem szerint, ha a jelenlegi válságban egy ilyen jogszabály hatályba lép, lehetővé teheti a szektorban dolgozók fizetésének emelkedését, valamint azt, hogy az étteremtulajdonosok nagyobb létszámú személyzetet alkalmazzanak.

A szövegnek, amelyre ma szavazunk, erőteljes üzenetet kell közvetítenie erről.

Köszönöm a figyelmet!

Nathalie Griesbeck (ALDE), írásban. – (FR) Polgártársaink számára az adóharmonizáció alapvető védelmet jelent a gazdasági egyenlőtlenségek és a társadalom egyensúlyának felborulása ellen folytatott harcban. Felhívom a Tanácsot, hogy vegye ezt figyelembe.

Ugyanakkor világos, hogy a hozzáadottérték-adó mértékének csökkentésére irányuló intézkedések bizonyos esetekben – a tagállamok sajátos gazdasági és társadalmi körülményeinek figyelembe vételével – fellendíthetik

a helyben nyújtott szolgáltatásokat, beleértve a munkaerő-igényes szolgáltatásokat is. Nagyon örülök, hogy az irányelvre vonatkozó javaslat lehetővé teszi a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó alkalmazását néhány építőipari szolgáltatásra, illetve vendéglátó-ipari szolgáltatásra.

Szeretnék köszönetet mondani a Bizottságnak azon alkalmazások kihangsúlyozásával, amelyeket mi és a Családügyi és Gyermekvédelmi Frakcióközi Bizottság tagjai mindig is támogattuk, gondolok itt a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó alkalmazására a gyermekek számára alapvető fontosságú termékek, különösen a babapelenkák esetén, ami a kisgyermekes családok költségvetésének jelentős tétele. Ugyanez vonatkozik a fogyatékkal élők számára szükséges termékekre is, ezek a rendelkezések a helyes irányba mutatnak.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), írásban. – (PL) Az adózás ügye a tagállamok hatáskörébe tartozik. Azonban olyan közös kereteket kell alkalmazni, amelyek biztosítják a törvények átláthatóságát és egyértelműségét, illetve a piac összehangolt és zavartalan működését. Hazám polgárai képtelenek megérteni, hogyan lehet az, hogy Írországban és Nagy-Britanniában nincs hozzáadottérték-adó a gyermekcikkeken, Luxemburgban 3% adó van rajtuk, míg Lengyelországban 7%-ról 22%-ra tervezik növelni a gyermekcikkeken lévő hozzáadottérték-adót.

Most, amikor egy nehéz gazdasági válságon megyünk keresztül, elengedhetetlen, hogy olyan megoldásokat keressünk, amelyek elősegítik a termelékenység és a foglalkoztatás emelkedését. Ezért nagyon ajánlatos a hozzáadottérték-adó alóli mentesítés harmonizációja az adóteljesítésből esetlegesen adódó megkülönböztetések elkerülése érdekében. A helyben nyújtott, munkaerő-igényes szolgáltatások hozzáadottérték-adójának csökkentése nagyon pozitív lépés lenne a kis- és középvállalkozások és mesteremberek számára. Az alacsonyabb költségekből természetesen a fogyasztók is profitálni fognak. Ezenkívül ez a kezdeményezés visszaszoríthatja a feketegazdaságot és a nem bejelentett foglalkoztatást. Ezért támogatom a hozzáadottérték-adóról szóló, 2006/112/EK irányelv egyszerűsített és egyértelművé tett rendelkezéseit, mivel azok célkitűzése az egyenlő helyzet biztosítása a tagállamok számára. A jelenlegi helyzet azt mutatja, hogy megérné vitát tartani arról, hogy ésszerű-e az áruk és szolgáltatások eddig alkalmazott adóját megtartani. Vannak olyan országok, pl. az USA, amelyekben a közvetett adóztatás más formáit alkalmazzák, amelyek nagy általánosságban dinamikusabb, rugalmasabb és termelékenyebb gazdasághoz vezetnek. Erről már régebben is beszéltem.

Véronique Mathieu (PPE-DE), írásban. – (FR) Most, amikor Európa komoly gazdasági válsággal néz szembe, ennek a jelentésnek az elfogadása lehetővé fogja tenni a szolgáltatási szektor újbóli fellendülését, hiszen lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy 5%-ra csökkentsék a munkaerő-igényes és helyben nyújtott szolgáltatások hozzáadottérték-adóját. Ennek hatása lesz a vendéglátóiparra, az otthoni gondozást nyújtó szolgáltatókra és a fodrászüzletekre.

A hozzáadottérték-adó alóli mentesítést harmonizálni kell, mivel jelenleg 11 tagállam jogosult csökkentésekre, és alkalmaz kedvezményes adókulcsokat pl. a vendéglátóiparban.

A kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó emelni fogja a foglalkoztatottság arányát, elő fogja segíteni a feketegazdaság elleni küzdelmet, valamint a helyi kereslet növekedését.

Véleményem szerint még tovább is kell mennünk, és fontolóra kell vennünk a kulturális árucikkek, pl. CD-k vagy videók, valamint a környezetbarát termékek, pl. zöld autók vagy energiahatékony épületek hozzáadottérték-adójának csökkentését. Bizonyos szektorok kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adója elő fogja mozdítani a kis- és középvállalkozások tevékenységét, ezenkívül ösztönözni fogja egy környezetbarátabb gazdaság megteremtését.

Rovana Plumb (PSE), írásban. – (RO) 2008 júliusában az Európai Bizottság elfogadta a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adók 2010 utáni alkalmazásáról szóló javaslatot.

Az intézkedés különösen a munkaerő-igényes és helyben, a helyi fogyasztóknak nyújtott szolgáltatásokra vonatkozik, pl. a lakáságazattal kapcsolatos szolgáltatásokra, lakóépületek fűtési rendszerének felújítására, ezenkívül a személyi gondozással kapcsolatos szolgáltatásokra és a vendéglátóiparra.

A javaslat a Kisvállalkozói Törvény elnevezésű kezdeményezés részét képezi, amelynek célkitűzése az EU-ban lévő több mint 23 millió kis- és középvállalkozás tevékenységének ösztönzése a gazdaság fellendítése és új munkahelyek teremtése céljából.

Támogatom ezt a jelentést, mivel a megfelelő területeken történő hozzáadottértékadó-csökkentés speciális előnyökkel jár, különösen a jelenlegi válság idején: olyan adórendszert lehet így létrehozni, amely előmozdítja a foglalkoztatást, növeli a termelékenységet és visszaszorítja a feketegazdaságot.

Felszólítom a Bizottságot, hogy a belső piac zavartalan működésének biztosítása érdekében ellenőrizze a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó alkalmazását a tagállamokban. Szeretnék gratulálni az előadónak.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), írásban. – (PT) A kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó mai vitája és szavazása erőteljes üzenetet fog küldeni a Tanács számára azon irányvonalak mentén, amelyeket a Családügyi és Gyermekvédelmi Frakcióközi Bizottság már évek óta hangsúlyoz. Az általam támogatott számos módosítás közül szeretném kiemelni azokat, amelyek közvetlen hatással vannak a gyermekcikkre. Ezek a fontos intézkedések támogatják a gyermekes családokat, és csökkentik az őket sújtó, igazságtalan adóterheket. Üdvözlöm a Bizottság javaslatát, amely egyszer és mindenkorra megoldja a teljesen képtelen pelenkavitát és a gyerekülések ügyét is. Azonban ahogy emellett az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja is érvelt, fontos lenne a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adót alkalmazni a gyermekcipőkre és gyermekruhákra is az egész EU-ban, nem pedig csak azokban a tagállamokban, ahol már 1991-ben ez volt a rendszer. Felhívjuk a Tanácsot, hogy támogassa a Parlamentet, és a családok jogos igényeinek figyelembevétele terén menjen olyan messzire, amennyire szükséges. Remélem, hogy most végre egy hosszú küzdelem sikeres végkifejletnél tartunk, és teljesíthetjük a civil társadalomnak és a Parlament tagjainak azon követelését, hogy védjük meg a családok adózással kapcsolatos jogait, hiszen nem szabad azért büntetni őket, mert gyermekeket nevelnek, támogatnak és taníttatnak.

Bogusław Rogalski (UEN), írásban. – (PL) Azonos feltételek megteremtése minden tagállam számára és az EU határain belül az átláthatóság és összehangolás erősítése – ezek döntő fontosságú ügyek, és ide tartozik a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó is, amely lehetővé teszi a belső piac zavartalan működését.

Minden tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adót alkalmazzon pl. a helyben nyújtott szolgáltatásokra. A kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó alkalmazásának bizonyosan a tagállamok hatáskörében kell maradnia, míg az adórendszernek elő kell segítenie a foglalkoztatást, a termelékenység növekedését és az illegális gazdaság visszaszorítását. Ugyanilyen alapvető fontosságú a hozzáadottérték-adó alóli mentesítés harmonizálása, mivel ez kiegyensúlyozott és egységes alapokat teremt a tagállamok számára, és segít megelőzni a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó alkalmazásának mellékhatásait.

A helyben nyújtott és munkaerő-igényes szolgáltatások hozzáadottérték-adója csökkentésének pozitív hatása lehet, hiszen vissza fogja szorítani a nem bejelentett foglalkoztatást, illetve a nem bejelentett foglalkoztatásra való növekvő keresletet a legális gazdaságon belül. Azonban elővigyázatosan kell alkalmazni a kedvezményes mértékű adókulcsokat, amennyiben azok veszélyeztetik a belső piac zavartalan működését.

A hozzáadottérték-adó csökkentésének politikai célja a nem bejelentett foglalkoztatás visszaszorítása és a lehetséges adminisztratív terhek csökkentése.

Eoin Ryan (UEN), írásban. – Globális válságot élünk át, de ez a globális válság lokálisan hat. A válság az Atlanti-óceán túlsó partján kezdődött, de elérte a mi városainkat és falvainkat is. A válság leküzdését és a gazdaság újbóli fellendítését célzó intézkedésekre nemcsak nemzeti és nemzetközi szinten, hanem regionális és lokális szinten is szükség van.

Pozitív lépést jelent ebbe az irányba a helyben nyújtott és munkaerő-igényes szolgáltatások kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adójának kiterjesztése. Ez egy olyan pragmatikus döntés, amely képes lehet fellendíteni a helyi gazdaságot, a helyi vállalkozásokat és ipart anélkül, hogy megzavarná a belső piac zavartalan működését.

Reményeim szerint ez az intézkedés annak, az EU és a nemzeti kormányok által elfogadásra kerülő, tágabb megközelítésnek a része lehet majd, amely helyi fogyasztásra és helyi vállalkozások létrehozására ösztönöz, és erősíti a fogyasztóknak a helyi gazdaságba vetett bizalmát.

Ez a megközelítés pozitívan hatna a kis- és középvállalkozásokra. Ez döntő fontosságú, mivel az összes európai vállalkozás 99%-át a kis- és középvállalkozások teszik ki, és ezen szektor számára nagyon hátrányos a jelenlegi gazdasági környezet. Hiszem, hogy a kis- és középvállalkozások megerősítése és támogatása gazdaságunk helyreállításának, egy fenntartható gazdaság létrehozásának és a társadalom jövőjének kulcsa.

Marianne Thyssen (PPE-DE), írásban. – (NL) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, az Európai Parlament évek óta érvel azon árucikkek és szolgáltatások jegyzékének bővítéséért, amelyekre opcionálisan kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adót lehet alkalmazni. Egyre határozottabbá válik a tagállamok azon igénye is, hogy kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adót alkalmazhassanak pl. a vendéglátó-ipari szolgáltatásokra, az épületek felújítási és javítási munkáira vagy a cipőjavításra.

Ennek három oka van. A hozzáadottérték-adóra vonatkozó jogszabályok európai harmonizációja elősegíti az átláthatóságot és a belső piac zavartalan működését, és támogatja az illegális foglalkoztatás elleni harcot. Ezenkívül végre befejeződnék az egymást követő kísérleti időszakok, és jogbiztonság lesz egy olyan kérdésben, amely hosszú ideje napirenden volt. Ezek az intézkedések a válság idején számos ágazat fellendülését serkenthetik.

Ezért támogatom van den Burg jelentését, és nagy várakozással tekintek az Ecofin, az EU gazdasági és pénzügyminisztereinek tanácsa, március 10-ei politikai megállapodása elé.

ELNÖKÖL: WALLIS ASSZONY

alelnök

4. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

5. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont kerül szavazásra.

(A szavazás eredményeiről és egyéb részleteiről: lásd Jegyzőkönyv.)

5.1. Cselekvési terv a városi mobilitásról (szavazás)

5.2. Az eljárási szabályzat petíciós eljárásra vonatkozó rendelkezéseinek felülvizsgálata (A6-0027/2009, Gérard Onesta) (szavazás)

– A szavazás előtt:

Brian Crowley, az UEN képviselőcsoport nevében – Elnök asszony, elnézést kérek, hogy megszakítom a szavazást.

Az eljárási szabályzat 170. cikke értelmében kérem a Tisztelt Ház tagjait, hogy napolják el Onesta petíciós eljárásról szóló jelentésének szavazását, mivel ezt az ügyet jelenleg tárgyalja az elnökök értekezlete az Európai Parlament eljárási szabályzatának reformjával kapcsolatban. Az elnökök értekezlete 2009. március 5-én fogja megvitatni az Onesta jelentésével kapcsolatos nagyon speciális reformokat, ezért ha lehetséges, azt kérném, hogy a jelentés szavazását halasszuk el a március második hetében megrendezésre kerülő strasbourgi ülésig. Kérem a Tisztelt Házat, hogy amennyiben lehetséges, hagyja jóvá ezt a kérést.

Gérard Onesta, előadó. – (FR) Elnök asszony, próbáljunk meg pontosak lenni. Ez a jelentés eljárási szabályzatunkat módosítja, vagy inkább világosabbá teszi azt annak érdekében, hogy egyértelmű legyen, hogy a Petíciós Bizottság hogyan fogadja el vagy utasítja vissza a petíciókat, hogyan tájékoztatják a petíciók benyújtóit stb.

A jelentést az Alkotmányügyi Bizottság egyhangúlag jóváhagyta, azt hiszem egy ellenszavazattal. Ezért nem hiszem, hogy az a jelentés nagyon vitatható. Azonban van egy cikk, amelynél úgy állapodtunk meg, hogy tisztázzuk, hogy ha és amikor a Lisszaboni Szerződés érvénybe lépett, akkor a petíciók benyújtóit egyszerűen tájékoztatni fogjuk, ha petíciójukkal kapcsolatban van egy másik olyan petíció, amelyet nem a Parlamenthez, hanem az Európai Bizottsághoz nyújtottak be – tudják, a több millió aláírt petícióknál.

Ha jól értem, a lehetséges jövőbeli szerződésre való hivatkozás miatt ez a cikk az, amely a problémát okozza. Személy szerint kibírom, ha március 5-ig elhalasztjuk a szavazást, vagy azt is, ha egy „gyors szavazással” visszavonjuk azt a módosítást. Másrészt viszont nagyon sajnálatos lenne, ha nem tudnánk tisztázni itt és most a szabályzatunkat annak ellenére, hogy a múltban annyi probléma merült fel ezzel kapcsolatban. Önöké a döntés, hölgyeim és uraim.

(A Parlament egyetért a kérelemmel.)

5.3. Az európai kutatási infrastruktúra (ERI) közösségi jogi kerete (A6-0007/2009, Teresa Riera Madurell) (szavazás)

5.4. Az északkelet-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú együttműködésről szóló egyezmény módosításai (A6-0009/2009, Philippe Morillon) (szavazás)

5.5. A gyermekek különleges helyzetének figyelembevétele az Európai Unió külső fellépéseiben (A6-0039/2009, Glenys Kinnock) (szavazás)

5.6. Az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról szóló 2002/14/EK irányelv végrehajtása (A6-0023/2009, Jean Louis Cottigny) (szavazás)

5.7. Szociális gazdaság (A6-0015/2009, Patrizia Toia) (szavazás)

– A szavazás előtt:

Patrizia Toia, előadó. – (IT) Elnök asszony, javaslom, hogy a 12. bekezdésben a „komponenseit” szót szúrjuk be a „szociális gazdaság” szavak után, és töröljük a „harmadik szektorként” szavakat, ahogy itt a listán szerepel.

(A szóbeli módosítást elfogadják.)

5.8. Mentális egészség (A6-0034/2009, Evangelia Tzampazi) (szavazás)

5.9. A nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek első értékelésének nyomon követése (A6-0030/2009, András Gyürk) (szavazás)

5.10. Alkalmazott kutatás a közös halászati politika területén (A6-0016/2009, Rosa Miguélez Ramos) (szavazás)

5.11. Európai szakmai kártya a szolgáltatók számára (A6-0029/2009, Charlotte Cederschiöld) (szavazás)

– A szavazás előtt:

Charlotte Cederschiöld, előadó. – (SV) Elég régóta vagyok itt ahhoz, hogy tudjam, mennyire fognak örülni a Tisztelt Ház tagjai, ha kétperces felszólalást tartok. Ezért nem fogok így tenni, ehelyett csak annyit szeretnék mondani, hogy ez ismét jó példa arra, hogyan próbáljuk megkönnyíteni a polgárok számára, hogy országhatároktól függetlenül dolgozhassanak és vállalkozhassanak.

Ezt a jó kis példát a választási kampányban is fel lehet használni, és ennek örülök. A Bizottság egyhangúlag döntött ebben a kérdésben, ezért ez minden, amit el akartam mondani.

(A szóbeli módosítást elfogadják.)

6. Köszöntés

Elnök. – Hölgyeim és uraim, örömmel tájékoztatom Önöket, hogy a Mongólia parlamenti képviselőiből és további mongóliai látogatókból álló delegáció, valamint az Európai Unióhoz küldött mongol küldöttség helyet foglalt a kitüntetett vendégek galériáján. Nagy örömmel üdvözlöm őket ma itt.

(Taps)

A delegáció tagjai a 7. Európai Unió – Mongólia Interparlamentáris Találkozó alkalmából vannak Brüsszelben európai parlamenti kollégáikkal. A találkozó tovább mélyítette az Európai Parlament és a Mongol Parlament egyre fontosabbá váló kapcsolatát. A látogatóknak lehetősége nyílik közvetlen tapasztalatokat szerezni Parlamentünk munkájáról. Minden jót kívánok a delegáció tagjainak európai uniós látogatásuk hátralévő idejére.

7. Szavazások órája (folytatás)

7.1. A bálnavadászattal kapcsolatos közösségi fellépés (A6-0025/2009, Elspeth Attwooll) (szavazás)

7.2. A Közösség részvétele az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézetben (A6-0010/2009, Ivo Belet) (szavazás)

7.3. Az illegálisan tartózkodó harmadik országok állampolgárait foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciók (A6-0026/2009, Claudio Fava) (szavazás)

7.4. Növénytermelési statisztikák (A6-0472/2008, Elisabeth Jeggle) (szavazás)

7.5. Ízesített bor, ízesített boralapú italok és ízesített boralapú koktélok (átdolgozás) (A6-0216/2008, József Szájer) (szavazás)

7.6. Kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó (A6-0047/2009, Ieke van den Burg) (szavazás)

7.7. Az európai országok állítólagos felhasználása a CIA által a foglyok illegális szállítása és fogva tartása érdekében (szavazás) (vote)

7.8. 2007-es éves jelentés KKBP főbb vonatkozásairól és alapvető választási lehetőségeiről (A6-0019/2009, Jacek Saryusz-Wolski) (szavazás)

ELNÖKÖL: PÖTTERING ÚR

Elnök

8. Ünneplés ülése - Cseh Köztársaság

Elnök. – Szívélyesen üdvözlöm a Cseh Köztársaság elnökét az Európai Parlamentben.

Klaus köztársasági elnök úr, mindannyiunk számára öröm, hogy az Európai Unió cseh soros elnöksége alkalmából ma itt üdvözölhetjük Önt az Európai Parlamentben, az újraegyesült Európa állampolgárainak demokratikus parlamentjében.

Köztársasági elnök úr, az Ön országa a történelem során mindig is Európa szívéhez tartozott, és jelentős mértékben hozzájárult az európai történelem alakulásához. IV. Károly, a Szent Római Birodalom császára, már a 15. században Európa kulturális és szellemi fővárosává tette Prágát. Podiebrad György cseh király az első nagy európeák közé tartozik, hiszen már 1462-ben egy európai államközösség megteremtésén fáradozott. Mint ezen hagyomány folytatóját, mint az európai gondolkodás és cselekvés erős központját, ma is nagyra értékeljük a Cseh Köztársaságot és jelenlegi szerepét az Európai Unióban – ezt a szerepet hangsúlyozza az EU soros elnökségi posztjának betöltése, amelyet ebben a féléves időszakban a Cseh Köztársaság lát el.

A cseh soros elnökségnek már az első napokban komoly kihívásokkal kellett szembenéznie, köztük a gázai háborúval és a gázválsággal, amely ahhoz vezetett, hogy az Európai Unió 12 tagállamától meg kellett vonni a szokásos energiaellátást. A cseh elnökség – különösen Mirek Topolánek cseh miniszterelnök és az Európai

Tanács elnöke, valamint Alexandr Vondra, az európai ügyek miniszterhelyettese, akit szívélyesen üdvözlök a Házban, illetve Karel Schwarzenberg külügyminiszter úr – nagyon pozitív szerepet játszott.

Ma a Cseh Köztársaságnak nagy felelőssége van az Európai Unió felé. Ezért is szeretnék a Cseh Köztársaságnak gratulálni a Lisszaboni Szerződés ratifikációjához, amely szerdán nagy többséggel történt meg a Cseh Parlament alsóházában.

(Taps)

Ez a megállapodás bizonyítja, hogy az elnökség készen áll a ratifikációs folyamat gyors és pozitív folytatására és az új szerződés sikeréhez való hozzájárulásra, ami mérvadó a 21. század kihívásainak leküzdésében.

Államelnök úr, az Európai Parlament figyelembe vette a cseh elnökség törvényhozási prioritásait, és bevette azokat munkaprogramjába. A jelenlegi gazdasági válságot tekintve kiemelkedő jelentősége volt az e hét elején a nemzeti parlamentek részvételével az Európai Parlamentben megtartott konferenciának is, amely az „Új gazdaságpolitika az európai gazdaság fellendüléséért” témával foglalkozott.

Elnök úr, hiszem, hogy egyetértünk abban, hogy a jelenleg nyilvánvalóan érzékelhető nemzeti protekcionista tendenciák aggodalomra adnak okot. Együtt kell működnünk ezen tendenciák leküzdésében, hiszen mindannyian egy nyitott, szabad és mindannyiunk javát szolgáló belső piac mellett köteleztük el magunkat. Ezen a területen is nagy reményeket helyezünk a cseh elnökségbe és Önbe, államelnök úr, hiszen az erős és szabad belső piac elkötelezett védelmezőjének ismerjük.

Egy régi közmondás, amely még a Cseh Királyság idejéből származik, azt mondja: „Jobb két évig tárgyalni, mint két hétig háborúzni.” Elnök úr, Ön és országa és mi mindannyian tisztában vagyunk a párbeszéd, a kompromisszumok és az együttműködés értékével, hiszen ezek a módszerek már több mint fél évszázada sikeresen működnek az Európai Unióban.

Végezetül pedig hadd mondjak még ennyit: ebben az összefüggésben a júniusi európai parlamenti választások is kiemelkedően fontosak. Elnök úr, csak egyet tudok érteni azzal, hogy Ön újévi beszédében felszólította a Cseh Köztársaság polgárait, hogy minél nagyobb számban vegyenek részt az Európai Parlament tagjainak megválasztásán.

Elnök úr, kívánok a Cseh Köztársaságnak a továbbiakban is sikeres és gyümölcsöző munkát az Európai Unió soros elnökségében.

Václav Klaus, a Cseh Köztársaság elnöke. – (CS) Mindenekelőtt szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy ez Európai Parlamentben, az Európai Unió egyik legfontosabb intézményében beszélhetek. Habár számos alkalommal jártam már itt korábban, soha nem volt még alkalmam beszédet mondani egy plenáris ülésen. Ezért nagyra értékelem, hogy most lehetőségem nyílik erre. A 27 ország megválasztott képviselői politikai nézeteik sokféleségével egyedülálló hallgatóságot jelentenek, mint ahogy az Európai Unió is egy több mint fél évszázada tartó, egyedülálló és lényegében forradalmi kísérlet az európai döntéshozatali folyamat fejlesztésére oly módon, hogy a folyamat jelentős részét az egyes államokból a páneurópai intézményekbe viszi át.

Prágából utaztam ide Önökhöz, a Cseh Köztársaság fővárosából, a cseh államiság történelmi központjából, amely egyben az európai gondolkodás, kultúra és civilizáció szempontjából is fontos város. A cseh állam, amelynek képviselőtében érkeztem, a maga sokféle formájában mindig is része volt az európai történelemnek, gyakran közvetlen és jelentős szerepet játszott az európai történelem alakításában, és reményeink szerint ez a jövőben is így lesz.

Legutóbb kilenc évvel ezelőtt mondott itt beszédet cseh államfő. Az elődöm volt az, Václav Havel, és Csehország EU-csatlakozása előtt négy évvel járt itt. Néhány hete Mirek Topolánek cseh miniszterelnök is beszédet mondott itt az Európai Tanács soros elnöki posztját betöltő állam vezetője. Beszédében olyan speciális témákra fókuszált, amelyek a cseh soros elnökség prioritásaiból adódnak, valamint azokra a problémákra, amelyekkel az Európai Unió tagjai jelenleg szembesülnek.

Ez lehetővé teszi számomra, hogy most sokkal általánosabb témákról beszéljek, amelyek első pillantásra talán nem olyan drámaiak, mint a gazdasági válság, az orosz-ukrán gázkonfliktus vagy a gázai helyzet. Véleményem szerint azonban alapvető fontosságúak az európai integrációs folyamat szempontjából.

Három hónap múlva a Cseh Köztársaság méltóságteljes módon fog megemlékezni EU-csatlakozása ötödik évfordulójáról. Csehország egyes új tagállamokkal ellentétben nem érzi magát csalódottnak az EU-tagságtól remélt, beteljesületlen várakozások miatt. Ebben nincs semmi meglepő, megvan az ésszerű magyarázata.

Mégpedig az, hogy várakozásaink reálisak voltak. Tudatában voltunk annak, hogy egy emberek által létrehozott és emberekből álló közösséghez csatlakozunk, nem pedig valamiféle ideális, érdekek, ambíciók, nézetek és gondolatok nélküli közösséghez. Az Európai Unióban lépten-nyomon érdekekkel és gondolatokkal találkozunk, és ennek így is kell lennie.

EU-csatlakozásunkat egyrészt úgy tekintettük, mint azon tény kívülről jövő megerősítését, hogy a kommunizmus bukása után viszonylag gyorsan, hozzávetőleg 15 év alatt ismét normális európai ország lettünk. Másrészt az európai integrációs folyamatban való aktív részvételt lehetőségnek tartjuk arra, hogy kihasználjuk a már magas szinten integrált Európa előnyeit, és ugyanakkor hozzáadjuk saját elképzeléseinket a folyamathoz. Tisztában vagyunk azzal, hogy az Európai Unió fejlődése a mi felelősségünk is, és erre gondolva vállaltuk el az Európai Tanács soros elnökségét. Szilárdan hiszem, hogy elnökségünk első hat hete meggyőzően bizonyította felelősségteljes hozzáállásunkat.

Ezen fórum előtt – főleg azok kedvéért, akik nem tudják vagy nem akarják tudomásul venni – még egyszer szeretném hangsúlyozni és tisztázni, hogy meggyőződéseim szerint számunkra nem volt más alternatíva, mint az EU-hoz való csatlakozás, és Csehországban nincs olyan releváns politikai mozgalom, amely EU-tagságunkat alá tudná vagy akarná aknázni. Ezért megdöbbenve állunk a csehek ellen irányuló ismételt és növekvő támadások előtt, amelyek azon a teljesen megalapozatlan feltételezésen alapulnak, hogy egy másfajta integrációs projektet keresünk, mint amihez hat éve csatlakoztunk. Ez nem igaz.

A Cseh Köztársaság polgárai bizonyosak abban, hogy az európai integráció szükséges és fontos misszió, amelyet nagyjából a következőképpen értelmeznek. Először is meg kell szüntetni azokat a korlátokat, amelyek gátolják a szabadságot és a jólétet, akadályozzák a személyek, áruk és szolgáltatások, valamint a történelem során a különböző európai országokban különböző okokból kialakult gondolkodásmódok, politikai filozófiák, világnézetek, kulturális elképzelések és viselkedési modellek szabad áramlását, másodsor pedig közösen kell őrködni az egész kontinens számára fontos közjavak felett, illetve azon projektek felett, amelyek nem hatékonyan kivitelezhetők pusztán kétoldalú, két vagy több szomszédos európai állam közötti egyezmények által.

Az ezen két cél – az akadályok megszüntetése, valamint racionális döntéshozatal olyan ügyekben, amelyeket európai szinten kell megoldani – elérése érdekében végzett munka még nincs bevégezve, és soha nem is lesz egészen. Vannak még akadályok és korlátok, és kétségtelenül több döntéshozatal történik brüsszeli szinten, mint ideális esetben kellene. Kétségtelenül több, mint az egyes tagállamok polgárai szeretnék. Ezt Önök is bizonyára jól tudják, hölgyeim és uraim. Ezért feltenném a szónoki kérdést: Önök minden szavazás alkalmával meg vannak győződve arról, hogy olyan kérdésekben döntenek, amelyeket ezen a szinten kell eldönteni, nem pedig közelebb a polgárokhoz, azaz az egyes európai államokon belül? A mai politikailag korrekt retorika az európai integráció egyéb lehetséges hatásait is vitatja, de ezek inkább másodlagos és irreleváns jellegűek. Ezeknek inkább a professzionális politikusok és a hozzájuk közeli körök ambícióihoz van köze, mint a tagállamok polgárainak érdekeihez.

Már említettem, és örömmel hangsúlyozom ismét, hogy a csehek számára nem volt és nem is lesz más alternatíva, mint az uniós tagság, de ez csak az egyik fele annak, amit szeretnék elmondani. A másik fele pedig az a teljesen logikus állítás, hogy amint azt az elmúlt fél évszázad is megmutatta, egy egész sor lehetséges és törvényes alternatíva létezik, ami az európai integráció módszereit és formáit illeti. A történelemnek nincs végpontja. Bár ellentmond az ésszerű gondolkodásnak és az európai civilizáció több mint kétezer éves történelmi fejlődésének, sajnos mégis egyre inkább terjed az a helytelen nézőpont, hogy a fennálló állapot, vagyis az EU jelenlegi intézményi rendelkezései kritika felett álló, örök dogmák. Téves az az *a priori* és szintén kritika felett állónak tartott feltevés is, hogy az Európai Unió egyetlen lehetséges és helyes fejlődési iránya az „egyre szorosabb unió”, más szóval a tagállamok egyre mélyebb politikai integrációja.

Egyetlen európai demokrata sem tekintheti szentnek és sérthetetlennek sem a fennálló állapotot, sem a még mélyebb integráció követelményét, mint olyanokat, amelyek vitathatatlan hasznosak. Az európai demokraták számára elfogadhatatlan, hogy magukat – a híres cseh író, Milan Kundera szavaival élve – „kulcsőrzőknek” tekintő személyek kényszerítsék őket az európai integrációra.

Továbbá nyilvánvaló az is, hogy az EU intézményi rendelkezései nem lehetnek öncélúak, hanem valós célok elérését szolgálják. Ezek a célok pedig a személyes szabadság, valamint olyan gazdasági intézkedések, amelyek megteremtik a jólétet. Más szóval a piacgazdaság.

Az összes tagállam polgárai kétségtelenül ezeket a célokat akarják elérni, de a kommunizmus bukása óta eltelt 20 évben újra és újra bebizonyosodott, hogy ezek a célok még fontosabbak azok számára, akik a 20. század nagy részében zsarnokságban éltek, és egy működésképtelen, központi, állami gazdaság hatásait

voltak kénytelenek elviselni. Ezek az emberek érhető módon érzékenyebbek a nem a szabadságot és jólétet célzó megnyilvánulásokra és tendenciákra, és jobban is tartanak azoktól. Közéjük tartoznak a Cseh Köztársaság polgárai is.

A jelenlegi uniós döntéshozatali rendszer különbözik a történelmileg bevált parlamentáris demokráciától. Egy normális parlamentáris rendszerben mindig van egy kormánypárti és egy ellenzéki csoportosulás. Hacsak nem tévedek, az Európai Parlamentben ez nem így van. Itt csak egy alternatíva létezik, és az európai integráció ellenségeinek nevezik azokat, akik fontolóra mernek venni egyéb alternatívákat. Európa azon részén, ahonnan én jövök, még nemrég is olyan politikai rendszerben éltünk, ahol semmiféle alternatíva nem volt engedélyezve, ezért parlamentáris ellenzék sem létezett. Saját keserű tapasztalatainkból tanultuk meg, hogy ahol nincs ellenzék, ott szabadság sincs. Ezért kell létezniük a politikai alternatíváknak.

De ez még nem minden. A különböző tagállamok polgárai és uniós képviselőik kapcsolata nem a szavazók és az őket képviselő politikusok szokásos kapcsolata. Az uniós polgárok és képviselőik között nagyobb a távolság, mint az egyes tagállamok polgárai és képviselőik között – és nemcsak földrajzi értelemben. Sok minden utal erre: a demokrácia hiányosságai; a demokratikus felelősségre vonhatóság hiánya; döntéshozatal nem megválasztott, hanem kiválasztott tisztviselők által, a döntéshozatal bürokratikusabbá válása és így tovább. Az elutasított Európai Alkotmány status quóra vonatkozó, tervezett változtatásai vagy az ettől nem sokban különböző Lisszaboni Szerződés csak tovább mélyítenék ezeket a hiányosságokat.

Mivel nincs olyan, hogy európai démosz, összeurópai nemzet, ezért ezeket a hiányosságokat nem lehet megszüntetni az Európai Parlament szerepének erősítésével. Ez csak tovább rontana a helyzeten, és ahhoz vezetne, hogy a tagállamok polgárai még távolabb éreznék magukat az EU intézményeitől. Nem az a megoldás, hogy megpróbálunk új életet lehelni az európai integráció jelenlegi formájába, vagy egy új, multikulturális és multinacionális, európai polgári társadalom nevében megpróbáljuk korlátozni a tagállamok szerepét. Ezek olyan kísérletek, amelyek már a múltban is kudarcot vallottak, mivel nem a természetes történelmi fejlődés részei.

Attól tartok, hogy az integráció felgyorsítására és elmélyítésére, valamint a tagállamok döntéshozatalának egyre nagyobb mértékben közösségi szintre való elmozdítására tett kísérletek veszélyeztethetnek minden pozitívumot, ami az elmúlt fél században létrejött Európában. Ezért nem szabad alulértékelnünk sok tagállam polgárainak amiatt érzett aggodalmát, hogy a saját életüket érintő döntéseket máshol és az ő részvételük nélkül hozzák meg, illetve hogy ők maguk csak nagyon korlátozottan tudják befolyásolni a döntéshozatali folyamatot. Az EU mai napig tartó sikere többek között annak a ténynek köszönhető, hogy minden tagállam véleménye egyenlő súllyal esik latba a szavazásokon. Ne engedjük, hogy olyan helyzet alakuljon ki, amelyben a tagállamok polgárai rezignáltnak azt gondolják, hogy az EU nem az övék, hogy nem abba az irányba fejlődik, amerre ők szeretnék, és hogy kénytelenek belenyugodni ebbe. Nagyon könnyen és nagyon gyorsan ismét olyan helyzetben találhatjuk magunkat, amelyről most teljes biztonsággal úgy gondoljuk, hogy már a múlté.

Ennek a jólét kérdéséhez is sok köze van. Nyíltan ki kell mondani, hogy az EU jelenlegi gazdasági rendszere piaci korlátozásokat is magában foglal, valamint a gazdaság központi ellenőrzésének folyamatos erősödését. És habár a történelem sokszorosan bebizonyította, hogy ez az út nem vezet sehova, mégis megint rajta járunk. Folyamatosan nő a spontán piaci folyamatok korlátozásának foka, valamint a politika beavatkozása a gazdaságba. Ezt az utóbbi időben tovább erősítette a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság okainak helytelen értelmezése – az, hogy inkább a piacnak tulajdonítják az okokat, mint a piac politikai manipulációjának, ami a valódi ok. Emlékeznünk kell Európa keleti blokkjának történelmi tapasztalataira, a leckére, amit a történelem tanított nekünk.

Önök közül bizonyára sokan ismerik a 19. századi francia közgazdász, Frederic Bastiat nevét és a gyertyakészítők petíciójáról szóló, a mai napig jól ismert és mértékadó írását, amely a gazdaságba való politikai beavatkozás abszurditását példázza. 2008 november 14-én az Európai Bizottság jóváhagyta a gyertyakészítők petícióját, egy valódi petíciót, nem egy Bastiat-féle fikciót, és 66%-os vámot vetett ki a kínai gyertyák importjára. Alig hihető, hogy egy 160 éves irodalmi esszé valósággá vált, pedig így van. Az ilyen intézkedések bevezetésének szükségszerű következménye Európa gazdaságának lemaradása, illetve a gazdasági növekedés lassulása vagy akár teljes leállása. Az egyetlen megoldás az európai gazdaság liberalizációja és deregulációja.

Mindezeket azért mondom, mert felelősséget érzek Európa demokratikus és virágzó jövőjéért. Szeretném emlékeztetni Önöket az európai civilizáció több évszázados vagy akár évezredes alapelveire. Ezek az elvek örök és egyetemes érvényűek, ezért ma az EU-ban is ragaszkodni kell hozzájuk. Meggyőződésem, hogy a tagállamok polgárai szabadságot, demokráciát és virágzó gazdaságot akarnak.

Ezen a ponton az a legfontosabb, hogy világosan megértsük, hogy ezen ügyek nyílt vitája nem azonos az európai integráció gondolatának támadásával. Mindig is hittünk abban, hogy az, hogy megvitathassunk ilyen komoly ügyeket, hogy meghallgassanak bennünket, hogy megvédjük mindenkinek azt a jogát, hogy elmondhassa »az egyetlen helyes véleményről« eltérő álláspontját – bármennyire is nem értünk egyet vele -, a demokrácia alapja, amelytől négy évtizeden át meg voltunk fosztva.. Mi, akik életünk nagyobb részét nem szabad akaratunkból annak tanúsításával töltöttük, hogy a szabad gondolatcsere az egészséges demokrácia alapvető előfeltétele, hiszünk abban, hogy ezt az előfeltételt a jövőben is tiszteletben fogják tartani. Ez az a lehetőség és az egyetlen mód, amellyel az Európai Uniót szabadabbá, demokratikusabbá és virágzóbbá tehetjük.

Elnök. – Hölgyeim és uraim! Elnök úr, az Ön kívánsága volt, hogy az Európai Parlament előtt beszélhessen. Szívesen teljesítettük ezt a kívánságot. Elnök úr, a múlt parlamentjében biztosan nem lett volna alkalma ilyen beszédet mondani.

(Taps)

Szerencsére európai demokráciában élünk, ahol mindannyian kimondhatjuk a véleményünket.

(Taps és hangzavar)

Hölgyeim és uraim, egy nagy, közös európai család tagjai vagyunk, és mint minden családban, itt is vannak véleménykülönbségek. Elnök úr, egyetérték Önnel abban, hogy emberi közösség vagyunk – csak egy rövid megjegyzést szeretnék hozzáfűzni, de ezt kötelességemnek érzem. Az emberi közösségekre az jellemző, hogy vannak előnyeik, erősségeik és hátrányaik, gyengeségeik. Együtt még tovább kell fejlesztenünk az erősségeinket, és meg kell szüntetnünk a gyengeségeinket. Azzal is egyetérték, hogy az általunk hozott döntések esetén meg kell kérdeznünk magunktól, hogy nem kellene-e ezeket a döntéseket talán más szinten meghozni. Igaz, de országaink fővárosainak is fel kell tenniük a kérdést, hogy bizonyos döntéseket nem kellene-e a nemzeti szint helyett inkább közösségi szinten meghozni.

(Taps)

Engedjen meg még egy utolsó megjegyzést Parlamentünk önértelmezésével kapcsolatban: köszönjük, hogy elismeri az Európai Parlament intézményének jelentőségét. Ha nem lenne ekkora befolyásunk, akkor nem lennénk ma az esetek 75%-ában jogalkotók, illetve a Lisszaboni Szerződés alapján az esetek szinte 100%-ában társjogalkotók, és éppen ekkor állna elő az a helyzet, hogy bürokratikus döntések születnének Európában. De nem így van, hiszen az Európai Parlament hozza a döntéseket.

(Hosszas taps)

Elnök úr, köszönjük látogatását, Ez is az európai gondolkodás és demokrácia sokféleségének kifejeződése volt, és egy demokráciában végeredményben a többség számít. Mindannyiukat arra kérem, hogy dolgozzunk együtt tovább ezért a demokráciáért, Európáért, az egységért és a békéért.

(Hosszas tetszésnyilvánítás)

ELNÖKÖL: WALLIS ASSZONY

alelnök

9. Szavazások órája (folytatás)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Elnök asszony, amikor a legutóbb egy államelnök vagy miniszterelnök beszéde alatt ilyen véleménynyilvánításokra került sor, a Ház elnöke keményen beavatkozott. Akkor egy olyan ügyről volt szó, amely személyesen is érintette őt, méghozzá a Lisszaboni Szerződésről. Ma pedig, amikor egy állam szuverén módon megválasztott köztársasági elnökének a beszédét a szocialisták félbeszakították, és nagy mértékben megzavarták, a Ház elnöke nem tett semmit. Tudja, mi ez? Ez nem demokrácia, ez despotizmus. Követelem, hogy tegyék meg a megfelelő intézkedéseket.

Avril Doyle (PPE-DE). – Elnök asszony, véleményem szerint nagyon megalázza a Ház és a cseh soros elnökség méltóságát, hogy Klaus köztársasági elnök úr formális látogatását arra használta fel, hogy megpróbálja befolyásolni a Lisszaboni Szerződés ratifikációs folyamatát. Ha ez megengedhető – és kérném, hogy szabályozza ezt -, akkor a logikus következmény az lesz, hogy a folyosókon el fog uralkodni a káosz, a különböző álláspontok képviselői fogják megtölteni a házat egyre növekvő számban, és egymással versengve,

erőszakosan fogják hajtogatni a saját véleményüket. Kérem annak biztosítását, hogy a Hivatal ne engedje még egyszer megtörténni ezt.

(Vegyes reakciók)

Martin Schulz (PSE). - (DE) Elnök asszony, köszönöm. Kérem, hallgassanak meg, mielőtt kiabálni kezdenének.

Most hallottuk egy képviselőtársunkat, aki gyakran máshogy emlékszik a dolgokra. Szeretném emlékeztetni Önöket a következőre: amikor Sócrates miniszterelnök úr az EU Alapjogi Chartájának aláírásával kapcsolatosan akart itt beszélni, nem tudta megtenni ezt, mivel olyan hevesen lekiabálták. Klaus köztársasági elnök úr viszont zavartalanul beszélhetett. Ez a különbség köztünk és köztük. Köszönöm.

(Taps)

Elnök. – Most szavazással folytatjuk.

9.1. Európai biztonsági stratégia és EBVP (A6-0032/2009, Karl von Wogau) (szavazás)

9.2. A NATO szerepe az EU biztonsági struktúrájában (A6-0033/2009, Ari Vatanen) (szavazás)

- A szavazás előtt:

Ari Vatanen, előadó. – Elnök asszony, elnézést kérek, hogy igénybe veszem az idejüket, és késleltetem az ebédszünetet, de tízévente egyszer teszek így, ezért remélem, nem fogják bánni. Olyan vagyok, mint az a finn parlamenti képviselő, aki mandátuma idején csak egyszer emelkedett szólásra, és akkor is ezt mondta: „Becsuknák az ablakot, kérem?”.

Szeretnék pár szót szólni erről a három jelentésről, amelyek egy csomagot képeznek, von Wogau és Saryusz-Wolski urak jelentéseiről. Teszem ezt akkor, amikor megoldásokat keresünk a pénzügyi válságra. Mi magunk teremtettük a válságot, és most arról beszélünk, hogy ennek nem szabad újra megtörténnie, de akkor mit is mondjunk az Európai Unió azon *végző célkitűzéséről*, hogy meg akarja előzni a háborúkat és a krízishelyzeteket? Ezeknek sem szabad újra megtörténniük, és akkor nem fognak ránk dőlni, mint Strasbourgban a Parlament teteje. Nem szabad, hogy újra megtörténjenek, de ehhez együtt kell működnünk.

Emlékeztetném Önöket arra, hogy a béke nem a Ház ezen oldalának monopóliuma. A béke mindenkié. A béke megteremtése közös kötelességünk. Ez egy kicsit olyan, mint a szeretet. Feltétel nélküli. Ebben az életben idealistának kell lennünk. Messzire kell előrenézni, mintha egy erdőben futnánk. Amikor az ember erdőben fut, nem a lábát nézi. Hanem messzire, előre néz, és akkor tudja, hogy merre tart, és automatikusan a megfelelő helyre teszi a lábát. Így kell tennünk nekünk is. Kegyetlenül őszintének kell lennünk, és nem szabad elfelejtenünk, miért jött létre az EU: a béke megteremtésére.

Igazából csak annyit akarok mondani, hogy tisztelnünk kell Monnet úr és elődeink örökségét, egy pártot kell alkotnunk, és ennek a békét megteremtő pártnak a neve „Igen, képes vagyok rá”. A történelem csak így fog vastappsal jutalmazni minket. És az ablak nyitva van.

– A 29. bekezdés szavazása előtt:

Ari Vatanen, előadó. – Elnök asszony, elnézést, hogy igénybe veszem a Parlament idejét. Csak törölni szeretném a következő, az EU műveleti parancsnokságára vonatkozó mondatot a 29. bekezdésből: „annak hangsúlyozása, hogy az EU tervezett műveleti parancsnokságai megoldást nyújtanak erre a problémára;

(A szóbeli módosítást elfogadják.)

– A 43. bekezdés szavazása előtt:

Vytautas Landsbergis, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, két szóbeli módosítást tennék ehhez a bekezdéshez. Az első az, hogy az „emberi jogok és jogállamiság” szavak az első helyre kerüljenek a felsorolásban, és ne az utolsóra. Kérem, támogassák ezt az európai felfogásnak jobban megfelelő sorrendet.

A második szóbeli módosítás a bekezdés második felére vonatkozik, arra a részre, ahol Oroszországnak a meghatározatlan jövőben demokráciává való válásáról van szó. Mivel nagyon különböző koncepciók vannak

arra nézve, hogy mit is jelent a demokrácia, jobb lenne ezt a részt még kiegészíteni valamivel. Ezért szóbeli módosításom arra vonatkozik, hogy a „demokrácia” szó után egészítsük ki a szöveget még a következőkkel: „és elutasítja a katonai erőszakot mint a szomszédaira irányuló politikai nyomásgyakorlás eszközét”.

Mivel az ilyen politikát nem támogathatjuk, kérem, támogassák ezt a módosítást.

(A szóbeli módosítást elfogadják.)

9.3. A barcelonai folyamat: Unió a Mediterráneumért (A6-0502/2008, Pasqualina Napolitano) (szavazás)

9.4. Az európai szomszédságpolitikai eszköz felülvizsgálata (A6-0037/2009, Konrad Szymański) (szavazás)

9.5. A hivatalos fejlesztéstámogatástól eltérő tevékenységek finanszírozása az 1905/2006/EK rendelet hatálya alá tartozó országokban (A6-0036/2009, Thijs Berman) (szavazás)

– A szavazás előtt:

Thijs Berman, előadó. – Elnök asszony, szeretném ezt a jelentést ismételtén a Bizottság elé terjeszteni a 168(2) szabály alapján. Mind demokratikusan megválasztott Parlamentünk, mind az Európai Bizottság szükségesnek látja az EU és a fejlődő országok közötti együttműködés bizonyos mérsékelt formáinak finanszírozását, olyan tevékenységeket, amelyek szigorúan véve nem a szegénység enyhítését célozzák, pl. csereprogramokat az itteni és ottani egyetemek között

A fejlesztési költségvetés célja nem ennek a fajta együttműködésnek a támogatása, de néhány tagállam ragaszkodik egy olyan jogalaphoz, amely ahhoz vezetne, hogy ezeket a tevékenységeket a fejlesztési költségvetésből finanszíroznánk, holott éppen ezt akarjuk elkerülni ezzel a jelentéssel.

Ez ügyben nem sikerült megegyezésre jutnunk. Ha az 1. módosítás elfogadásra kerül, akkor a jelentés következtetlenné válik, és a világ legszegényebbjeinek érdekei ellen fog szólni. Ezért úgy gondolom, hogy ismételtén a Fejlesztési Bizottság elé kell terjeszteni a jelentést, hogy megállapodás szülessen egy olyan jogalapról, amely a Ház egyértelmű többségének támogatását élvezi.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, az értelmezések valóban különbözőek. A Fejlesztési Bizottság jogértelmezése ellentmond a Külügyi Bizottság, a Jogi Bizottság és a Belső Piaci Bizottság értelmezésének, valamint Parlamentünk jogi szolgálata értelmezésének, az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlatának, ezenkívül a Tanács és a Bizottság értelmezésének is, ezért mi, akik többségben vagyunk, ragaszkodunk a módosításban kidolgozott jogalap használatához.

Ezért kérem a Bizottsághoz való ismételt beterjesztésre vonatkozó kérelem visszautasítását. A jelentés tartalmát tekintve nincsenek véleménykülönbségek. A tartalmat tekintve egyetértünk, csak a jogértelmezésre vonatkozóan vannak különbségek, és ezen a Bizottsághoz való ismételt beterjesztés sem fog változtatni.

Ana Maria Gomes (PSE). – Elnök asszony, szeretnék az előadó mellett állást foglalni. Tegnap figyelemmel követhettük ezt a vitát, és a Bizottság módosításának kérdésében az előadóval együtt én is úgy gondolom, hogy alaposabban meg kell vitatnunk ezt a kérdést, és megfelelő jogalapot kell találnunk a hivatalos fejlesztéstámogatástól eltérő tevékenységekhez – amelyek attól még nagyon fontosak a fejlődő országokkal való együttműködés fejlesztésében –, amelyek nem esnek egyéb, az ipari országokkal való együttműködésre vonatkozó eszközök alá, sem a jelenlegi DCI (fejlesztési együttműködési eszköz) alá.

Másrészt az is nagyon fontos, hogy befagyasszuk a DCI-nek járó pénzt a hivatalos fejlesztéstámogatás kritériumainak megfelelő együttműködések számára, ezért támogatom Berman úrnak a hosszabb gondolkodási időre vonatkozó kérelmét.

(A Parlament egyetért a kérelemmel.)

9.6. Az Európai Unió Hivatalos Kiadványai Hivatalának szervezése és működése (A6-0426/2008, Hanne Dahl) (szavazás)

10. A szavazáshoz fűzött indokolások

(A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások)

- Állásfoglalásra irányuló indítvány (B6-0100/2009) Az Európai Unió szerepe a Közel-Keleten

David Sumberg (PPE-DE). – Elnök asszony, szeretném megindokolni, hogy miért voltam a között a csupán öt képviselő között, akik ez ellen az állásfoglalás ellen szavaztak. Nem azért tettem így, mert ellenzem a gazdasági segítségnyújtást azok számára, akiknek rengeteg szenvedést jelentett ez a válság, vagy mert ellenzem, hogy támogatnunk kellene őket – nem, teljesen egyetértek a segítségnyújtással –, mégis az állásfoglalás ellen szavaztam, mert ez az állásfoglalás, akárcsak a Közel-Keletre vonatkozó állásfoglalások többsége, hiányos. Hiányos, mert nem méri fel a helyzet jó és rossz oldalait, és enélkül az állásfoglalásnak nem lehet és nem is szabad utat engedni.

A tény az, hogy a Hamász miatt vagyunk a gázai övezetben, amiatt, hogy a Hamász bombázott és rakétákkal bombázott egy szuverén államot, amelynek – mint minden szuverén államnak – joga van reagálni erre, és megvédenie saját népét. Amíg a Parlament állásfoglalásai nem tisztázzák, hogy kik a felelősek a válságért, addig maguk az állásfoglalások nem lehetnek hatékonyak. Itt az ideje, hogy a Parlament a következőkre szólítsa fel a Hamászt: „Ismerjék el Izrael államot, állapodjanak meg vele, alapító okiratukból vegyék ki az antiszemita megnyilvánulásokat, és akkor el tudjuk kezdeni a békefolyamatot”.

- Jelentés: Glenys Kinnock (A6-0039/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök asszony, elengedhetetlen, hogy a felnőttek nagyobb felelősséget vállaljanak a gyermekek helyzetéért és lehetőségeikért az életben. Gondolok itt például olyan fegyveres konfliktusokra, amelyekbe a gyermekeket is bevonják, gyakran akaratuk ellenére, erőszakkal besorozzák őket, és így halálos veszélyekkel kell szembenéznük, valamint éheznek és nem részesülnek egészségügyi ellátásban. Mindazonáltal a jelentés ellen szavaztam, annak abortuszpárti állásfoglalása miatt. Különösen fonáknak tartom az olyan fellépéseket, amelyek látszólag a gyermekek érdekében történnek, de valójában olyan kezdeményezéseket támogatnak, amelyek tagadják az élethez való jogukat.

Syed Kamall (PPE-DE). – Elnök asszony, a bölcs Whitney Houston egyszer azt mondta: „Hiszem, hogy a gyermek a jövő. Tanítsuk a gyermekeket, aztán hagyjuk, hogy ők menjenek előre az úton. Mutassuk meg nekik mindazt a szépséget, amit belül birtokolnak.”

Ez a jelentés azért érdekes, mert sok szempontból most először vesszük szemügyre a jövőbeli fejlődés kulcsát. Főleg a gyermekek fejlesztését és nevelését vizsgáljuk meg, és nemcsak a családon belüli nevelést – ha az anyákat tanítjátok, az egész családot tanítjátok -, hanem az alapfokú oktatást is.

Van egy nyilvánvaló tévedés az alapfokú oktatásról való gondolkodásmódunkban: mintha mindig azt gondolnánk, hogy az állam tudja a megoldást. Azt javasolnám a Tisztelt Ház minden képviselőjének, hogy ismerkedjen meg az E. G. West Centre (University of Newcastle) által kidolgozott megoldásokkal, amelyek a szegények nem állami oktatását hangsúlyozzák. Ahol az állam képtelen oktatást nyújtani a szegény gyerekeknek, ott maguknak a szülőknek kell összefogniuk, és a nem állami oktatást finanszírozniuk, és így képesek lesznek a munkanélküli szegényeket is támogatni. Mindenkit arra ösztönöznék, hogy társadalmunk legszegényebbjeinek támogatására a megoldási lehetőségeket az állami szektoron kívül is keresse.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Elnök asszony, Kinnock jelentése ellen szavaztam, bár nehéz szívvel, mivel a jelentésben tárgyalt problémák nagyon fontosak. Világszerte tragikus események történnek, de a jelentés alapját a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény képezi, és mi csak haladunk előre, és egyre több mindent teszünk egy elhibázott egyezmény alapján.

Ez az egyezmény mindig is egy kompromisszum volt; különböző dolgok elegye. Egyrészt sok jó dolgot tartalmaz, másrészt viszont van néhány teljesen elhibázott része. Az egyezmény szövege 1989-ben született, amikor még nem tudtunk az ellenségekről. Tartalmazza például a gyermekek jogát a tömegtájékoztatási eszközökhöz való teljes hozzáférésről és vice versa.

Tehát az egész jelentés egy elhibázott egyezményen alapul, amely például az államot tekinti az egyetlen döntőbíróként az ügyben, hogy mi szolgálja a leginkább a gyermek érdekeit – a családot viszont nem, azaz a szülőket egyszerűen gondozónak és védelmezőnek tartja, de nem ismeri el őket a gyermek jogai szempontjából döntéshozóknak. Ezért a jelentés ellen kellett szavaznom. A jelentés az abortuszt is tartalmazza, aminek nincs helye a gyermekek jogai között.

Daniel Hannan (NI). – Elnök asszony, azt gondolom, hogy a képviselőket érdekelné, hogy mire is jutottunk ezekben a témákban. Az ír népszavazás előtt is, de főleg utána, azt hallottunk, hogy az Európai Unió nem igazán a közös külpolitika irányába halad, és hogy semmiképpen nem avatkozik be az abortusztörvénybe, most pedig itt van ez a két téma egyetlen jelentésen belül. Mindazon ígéreteink ellenére, hogy oda fogunk figyelni az emberek véleményére, és igényeik szerint fogjuk alakítani politikánkat, úgy jártunk el, hogy nem figyeltünk rájuk.

Ezt a mai délelőtti folyamán nagyon jól illusztrálta a Cseh Köztársaság elnökének beszéde is. Beszéde bizonyos értelemben szinte közhelyszerű volt. Például azt a banális és vitathatatlan kijelentést tette, hogy a kormányok jobbak, ha ellenzék is van, valamint hogy tolerálnunk kell a sajátunktól eltérő véleményeket is. És mi volt a Tisztelt Ház reakciója, amikor a Cseh Köztársaság elnöke azt mondta, hogy tolerálnunk kell a sajátunktól eltérő véleményeket is? A PSE és a PPE-DE Képviselőcsoportjának tagjai hátat fordítottak, és kimentek a tereméből. Nemcsak hogy nem reagálnak a sajátjuktól eltérő véleményekre, de még meghallgatni is képtelenek azokat. Hát kell ennél jobb példa arra, hogy a Ház milyen attitűddel viseltetik a választópolgárok iránt? Ha úgy gondolják, hogy tévedek, kérem, bizonyítsák be, hogy tévedek: tartsák meg az ígért referendumokat, terjesszék a Lisszaboni Szerződés az emberek elé. *Pactio Olisipiensis censenda est.*

- Jelentés: Jean Louis Cottigny (A6-0023/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Az európai üzemi tanácsokról és a munkavállalókkal folytatott konzultációról szóló, 2002/14/EK irányelv végrehajtása különösen kritikus a válság idején, amikor biztosítani kell, hogy a menedzsment szociális felelősséget vállaljon, illetve ha a munkahelyeket nem lehet megőrizni, akkor biztosítani kell a munkavállalóknak az átképzést és az új munkahelyre való zavartalan átmenetet. A keretrendszer-irányelvet a tagállamokban mindkét oldalnak végre kellene hajtania. Ezért Cottigny úr jelentése mellett szavaztam.

- Jelentés: Patrizia Toia (A6-0015/2009)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Elnök asszony, a szociális gazdaság életbevágóan fontos szerepet játszik a lokális és regionális fejlődésben. A Lisszaboni Stratégia értelmében a közösségi foglalkoztatáspolitikai integráns részét képezi. A statisztikai adatok azt bizonyítják, hogy a szociális gazdaság jelentős szektor a gazdaságon belül, új munkahelyeket teremt az EU-ban, és 11 millió embernek ad munkát – ez a munkaerő csaknem 7%-a. Érdemes hangsúlyozni a szociális gazdaság szerepét a vidéki területeken, ahol a hanyatlóban lévő ipari területek újjászervezésével járul hozzá a gazdasági fejlődéshez, illetve teremt és tart fenn új munkahelyeket.

Ezért azt mondhatjuk, hogy a szociális gazdaság az új szociális problémák megoldásában betöltött döntő szerepének köszönhetően a stabil és fenntartható gazdasági növekedés biztosításának nélkülözhetetlen részévé vált. Szerepe a hagyományos szektorokban, így a kereskedelem, mezőgazdaságban és az iparban is megerősödött. Ezért mindenképpen be kell vonni a szociális gazdaságot minden olyan stratégiába, amelynek célja az ipari és a társadalmi-gazdasági fejlődés előmozdítása.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök asszony, nemcsak a válság miatt szükséges a szövetségek, alapítványok, szövetkezetek és az egész szociális gazdaság piaci jelenlétének meghatározása, amely szociális gazdaság magával hozza az állampolgárok érdekltségét is, valamint szociális, de ugyanakkor mérhető gazdasági dimenziója van, a GDP-hez való hozzájárulása révén. Minden új munkahelynek, a szociális szolgáltatások minőségében történő bármiféle fejlődésnek nagy értéke van – különösen most. Támogatom a jelentést, és az Európai Bizottság részéről új megközelítést remélek, amely magában foglalja a szociális gazdaság szervezeti és pénzügyi támogatását, mint például az uniós támogatások elnyeréséhez szükséges adminisztratív folyamat leegyszerűsítését. Ezért a jelentés mellett szavaztam.

Syed Kamall (PPE-DE). – Elnök asszony, a jelentés olvasása közben találkoztam a szociális gazdaság definíciójával, és nagyon érdekelt, hogy mi is lesz ez a definíció. Két olyan pontot tartalmazott, amely számomra megdöbbentő volt: az egyik az volt, hogy a szociális célkitűzéseket a tőke fölé helyezte, a másik pedig a szolidaritás és felelősségvállalás elve. A jelentés továbbá a tagok általi demokratikus ellenőrzésről is szólt. Nem említette viszont az eladó és vevő közötti szabad cserét a profittermelés érdekében, amely profitot aztán az új munkahelyek teremtésére lehet befektetni. Mi lehetne szociálisabb annál, mint amikor annak érdekében termelünk profitot, hogy aztán ismét befektessük a munkahelyteremtés érdekében?

Ha elkezdünk az úgynevezett szociális szükségletekre összpontosítani ahelyett, hogy a profittermeléssel, illetve a profit segítségével annak biztosításával foglalkoznánk, hogy képesek legyünk új munkahelyeket teremteni, és a gazdaság egészére kiterjeszteni a jólétet, akkor abba a csapdába fogunk esni, amelyről a nagy

osztrák közgazdász, Hayek és Ayn Rand is óvott a múlt század elején, amikor kezdtünk elfeledkezni a profitról, és megindultunk a szolgáltatás felé vezető csúszós lejtőn. Ezért a jelentés ellen szavaztam.

- Jelentés: Evangelia Tzmpazi (A6-0034/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). – Elnök asszony, örülök, hogy a Házban továbbra is komolyan és elsőbbséggel kezeljük a mentális egészség kérdését. Ennek a témának az uniós egészségpolitika legfontosabb napirendi pontjai között kell maradnia, hiszen négy emberből egy élete során legalább egyszer megtapasztal valamilyen depresszív betegséget, és 2020-ra ez lesz a leggyakoribb betegség a fejlődő világban.

Attól tartok azonban, hogy a tagállamokban, köztük az én hazámban is, csak az elmélet van meg, csak beszélünk és beszélünk. A mentális egészségre vonatkozó politikánkat az *A Vision for Change* című dokumentum tartalmazza, és az előadó jelentésének számos cselekvési javaslatát nemzeti politikánk is tartalmazza, mondhatni, hogy ezeket törvényhozásunk szinte ereiként tiszteli.

Azonban attól tartok, hogy a mentális egészségügyi intézetek még mindig teljesen alkalmatlanok arra, hogy ellássák feladatukat. Nincs kapcsolat az elméletek és a jelentések között, és cselekvési terveinkből nem lesz cselekvés – különösen az én hazámban. Attól tartok, hogy a mentális egészségügyi szolgáltatások, valamint azok eljuttatása a rászorulókhhoz továbbra is az összes tagállam mentális egészségre vonatkozó politikájának legelhanyagoltabb területei. Ennek meg kell változnia.

Neena Gill (PSE). – Elnök asszony, négy emberből egy élete során legalább egyszer mentális egészségügyi problémákkal szembesül. A fogyatékoságok tíz fő oka közül nyolc valamilyen mentális egészségügyi probléma, és ezeknek a problémáknak jelentős következményei vannak azokra nézve is, akiket nem érintenek közvetlenül. Ezért sürgősen meg kell reformálni a mentális egészségre vonatkozó törvényeket úgy, hogy azok felhívják a figyelmet a megfelelő mentális egészség fontosságára.

West Midlands-i választókerületemben próbálom keresztülvinni azt az üzenetet, hogy a médiának, az internetnek, az iskoláknak és a munkahelyeknek is alapvető szerepük van abban, hogy felhívják az emberek figyelmét ezen terület fontosságára.

Azonban több kutatásra is szükség van a mentális egészségről, illetve a mentális és testi egészségügyi problémák összefüggéseiről, valamint annak ismertetésére is, hogyan lehet a mentális egészséget célzó kezdeményezéseket finanszírozni az Európai Szociális Alap és az Európai Regionális Fejlesztési Alap keretei között. Ezeket a lépéseket sürgősen meg kell tenni.

Ezenkívül a munkaadóknak elő kell segíteniük az egészséges munkahelyi környezet megteremtését, oda kell figyelniük a munkahelyi stresszre, valamint a munkahelyi mentális zavarok okaira és azok kezelésére. Mindezen okokból örömmel támogattam ezt a jelentést.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök asszony, az öngyilkosságok 90%-a mentális egészségügyi problémák eredménye. Jól láthatóan nő azoknak a száma, akik depressziótól vagy más, a stressz és a felgyorsult életritmus okozta civilizációs betegségtől szenvednek. Az előregedő európai társadalom azt is jelenti, hogy nő azok száma, akik öregkori betegségekben szenvednek. A mentális problémák megelőzésére és diagnosztizálására tett erőfeszítések, a kirekesztés és megfélemlítés elleni küzdelem, valamint az érintettek és családjaik támogatása: ezek mind jelentős lépések a társadalmunk egészségének megőrzése felé vezető úton. Ezért teljes szívemből támogatom Tzampazi asszony jelentését.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Elnök asszony, a jelentés mellett szavaztam, de úgy érzem, hogy a Bizottság elmulasztott egy fontos lehetőséget, mégpedig azt, hogy az elektrosokk témáját is bevegje a jelentésbe, és javaslatot tegyen ezen legfájdalmasabb kezelési mód egyszer és mindenkorra való betiltására, hiszen sok európai országban még ma is alkalmazzák.

Egy további terület, amellyel kapcsolatban komoly kétségeim merültek fel, a kisgyermekek mentális egészségügyi felmérése és gyógykezelése, ami egyre növekvő tendenciát mutat. Bár szerencsére a jelentés nem megy nagyon messzire, de azért utalást tesz a gyermekek felmérésére. Az ilyen felmérések során sok olyan gyermek fog nem normálisnak tűnni, akik valójában egészségesen fejlődnek. A legfontosabb kérdés, amelyet az egyre terjedő mentális problémákkal kapcsolatban fel kell tennünk magunknak: miért lesz egyre rosszabb a helyzet, főleg ami az öngyilkosságokat illeti? Nem hagyjuk, hogy az emberi társadalom úgy működjön, hogy az emberek normális, egészséges módon fejlődhessenek és élhessenek? Ha a társadalom mentális egészsége romlik, akkor alaposan el kell gondolkodnunk azon, milyen társadalmat is teremtünk.

- B6-0097/2009 állásfoglalásra irányuló indítvány: Az európai országoknak a CIA által foglyok szállítására és illegális fogva tartására való állítólagos használata

Leopold József Rutowicz (UEN). – (PL) Elnök asszony, az állásfoglalás ellen vagyok, és a következő okokból annak elfogadása ellen szavaztam

1) a válság miatt az EU és más szervezetek is komoly problémákkal szembesülnek, amelyek megkövetelik a figyelmüket;

2) az állítólagos járatok nyomozásának költségei, melyeket az EU viselt, több millió euróra rúgtak, és olyanok eseteire is fényt derítettek, akik brutálisan gyilkolnak és gyilkoltak ártatlan embereket, köztük az EU polgárait is, és nekünk kötelességünk megvédeni polgárainkat és segítséget nyújtani a terrorizmus áldozatainak.

A járatokkal szemben tanúsított extrém módon emocionális attitűdből, egy újabb költséges politikai botrány kirobantásából semmi érték nem származott, csak az európai adófizetők terheit növelte. Azt mondják, hogy a tanulásnak megvan az ára, és mi megfizettük ezt az árat. Ez eszünkbe kell, hogy jusson, ha a jövőben hasonló problémákkal szembesülünk.

- Jelentés: Miguélez Ramos (A6-0016/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). – Elnök asszony, üdvözlöm és támogatom Miguélez Ramos asszony jelentését az a.

A jelentés az alkalmazott kutatás továbbfejlesztett és előrehozott alkalmazására szólít fel. Halállományunk megőrzésének és fenntartásának ügye életbevágóan fontos, és ebben a kérdésben nagyon nehéz megtalálni a kellő egyensúlyt. Az előttünk álló feladat megoldásában a legmodernebb tudományok csak segíthetnek.

De bármennyire is nagyra becsülöm a jelentést, szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy ezekben a gazdaságilag nehéz időkben óvakodnunk kell attól, hogy kétszeres erőfeszítést fejtünk ki. Fontos, hogy ne közösségi szinten végezzük azt, amit jobb a tagállamokra hagyni.

Syed Kamall (PPE-DE). – Elnök asszony, az alkalmazott kutatást látva az jut eszembe, vajon nem kellene-e megvizsgálnunk a közös halászati politika hibáit. Ne feledkezzünk meg arról, hogy több mint 40 éven keresztül arra irányult a közös halászati politika, hogy az európai kereskedelmi halászatot fenntarthatóvá tegyük, mégsem hozott sem környezeti fenntarthatóságot, sem fejlődést a halászati iparban.

Ezt a politikát szembesítenünk kell a tulajdonjogi alapú megközelítéssel, amely más országokra, pl. Új-Zélandra jellemző, ahol a kormány felismerte, hogy ha szerzett érdekeltségeket ad az embereknek egy erőforrás fenntartásában, akkor küzdeni fognak az erőforrás megőrzéséért. Vagy megvizsgálhatjuk Izlandot is, ahol sikeres az egyéni kvótákkal operáló piacorientált megközelítés.

Természetesen teljes erőbedobással alkalmazhatjuk az új technológiákat és kutatásokat, de ha továbbra is ragaszkodunk egy olyan rendszerhez, ahol minden újítás ellenére a kormány részletesen meghatározza, hogy az egyes halászok mennyit halászhatnak, akkor az alkalmazott kutatások teljes időpazarlásnak fognak bizonyulni. Ideje elvetni a közös halászati politikát.

- Jelentés: van den Burg (A6-0047/2009)

Neena Gill (PSE). – Elnök asszony, a jelenlegi nehéz gazdasági helyzetben ez a jelentés azt a fajta, összefogáson alapuló gondolkodásmódot képviseli, amelyre nagyon szükség van. A kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó azokon az embereken fog a legtöbbet segíteni, akiknek erre a leginkább szükségük van – azokon, akik kevesebbet keresnek, mint mások. Véleményem szerint a jelentés a munkahelyteremtésről is szól, és éppen ezért támogattam. Annak biztosításáról van szó, hogy ezek a munkák ne tűnjenek el a fekete gazdaságba. Remélem, hogy végrehajtása gyorsan meg fog történni, különösen az én régiómban, a West Midlands régióban.

Hangsúlyozni kell azt is, hogy engedélyeznünk kell az egyes tagállamoknak, hogy kedvezményesebbé tegyék bizonyos árucikkek hozzáadottérték-adóját az éghajlatváltozás elleni harc érdekében. Környezetbarát, "zöld" termékek vásárlására ösztönözni az embereket – ez éppen az a fajta piaci alapú eszköz, amellyel a legnagyobb előrelépést lehet elérni. A kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adók világszerte arra ösztönzik az embereket, hogy energiatakarékos és környezetbarát hűtőszekrényt, fagyasztót és egyéb olyan árukat vásároljanak, amelyekkel sok energiát lehet megtakarítani, és ezen termékek olcsóbbá válása éppen a kevésbé tehetőseket fogja segíteni.

Nagy-Britannia kormánya úttörő ebben az ügyben, hiszen 2010-ig 2,5%-kal fogja csökkenteni hozzáadottérték-adót, és reményeim szerint más tagállamok is követni fogják ezt a példát.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Elnök asszony, csak azt a csatát veszítjük el biztosan, amelyben nem veszünk részt.

A kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó méltányosabb alkalmazását célzó módosításaink ismételt előterjesztésével – főleg olyan árucikkek esetén, mint pl. a gyerekruhák az új tagállamokban, illetve azoknak a régi tagállamok alapjaival azonos alapokra történő helyezése – erőteljes üzenetet akartunk közvetíteni a Bizottság és a Tanács felé.

Minden pontban sikert értünk el egy kivétellel. Kis többséggel bár, de leszavazták arra irányuló módosításunkat, hogy a vendéglátóipart megkíméljük attól a bürokratikus tehertől, hogy egy számlán két különböző hozzáadottérték-adót kell alkalmazni.

Képviselőcsoportunk meg akarja hagyni az egységes kedvezményes mértékű kulcs alkalmazásának lehetőségét a vendéglátóipar számára azon tagállamokban, melyek a kedvezményes mértékű kulcs mellett döntenek. Ez a Bizottság javaslata szerint nem lehetséges, hiszen az kötelezővé teszi a különböző kulcsok alkalmazását attól függően, hogy az éttermi szolgáltatás tartalmaz-e vagy sem egy üveg sört vagy bort. Van ennek bármi értelme?

Látom, hogy néhány képviselőtársam nem értette meg igazán módosításunk jelentőségét, de ettől függetlenül megmarad az az erőteljes jelzés, amelyet a Parlament küldött ezzel a kérdéssel kapcsolatban. Mindenesetre ez az ügy megért egy próbálkozást. Elnök asszony: Megelégedéssel tölt el, hogy én és képviselőcsoportom kitartunk a baloldal örült rögeszméje, az elkobzásjellegű adókievetés elleni harcban. Véget kell vetnünk ennek az „adómániának”.

- B6-0097/2009 állásfoglalásra irányuló indítvány: Az európai országoknak a CIA által foglyok szállítására és illegális fogva tartására való állítólagos használata

David Sumberg (PPE-DE). – Elnök asszony, egy szabad társadalom számára talán ez a legnehezebb probléma. Hogyan harcoljon egy szabad társadalom azok ellen, akik el akarják pusztítani? Erről kell döntenünk. Bizonyos egyensúlyra van szükség. Természetesen meg kell védenünk az emberi jogokat, és természetesen a jogszerű eljárásoknak kell túlsúlyban lenniük, de a mai világban néha szükséges rendkívüli intézkedéseket foganatosítani. Európa országai nem számíthatnak csak arra, hogy az Egyesült Államok egyedül is megteszi ezeket.

Országomban jelenleg eljárás folyik nyolc ember ellen, akiket nyolc utasszállító repülőgép felrobbantásának kísérletével vádolnak. A robbantási kísérlet nem járt sikerrel. Nem tudom, hogy ők-e a bűnösök, de a robbantás terve mindenesetre nem sikerült. Biztosítanunk kell, hogy egy szabad társadalomnak meglegyenek a megfelelő eszközei és intézkedései arra, hogy küzdhessen azok ellen, és legyőzhessük azokat, akik meg akarják semmisíteni ezt a társadalmat. Ha ezen a téren mulasztást követünk el, akkor azokkal az emberekkel szemben követünk el mulasztást, akik ideküldtek minket, hogy képviseljük őket.

- Jelentések: Karl von Wogau (A6-0032/2009) és Ari Vatanen (A6-0033/2009)

Colm Burke (PPE-DE). – Elnök asszony, az írországi küldötteknek azt tanácsoltam, hogy tartózkodjanak a szavazástól mind Wogau, mind Vatanen jelentésének esetén, mert Írország szeretné megőrizni semlegességét.

Álláspontunk és bevonásunk az Európai Unióba jegyzőkönyvbe lett véve. Írországnak hármas feltételrendszere van hadseregének bármely más országban történő felvonultatásával kapcsolatban: ENSZ-megbízás szükséges hozzá, valamint jóvá kell hagynia a kormánynak és az Oireachtasnak, vagyis az ír parlamentnek. Ez a Lisszaboni Szerződés alatt is így lesz.

Ez nem jelenti azt, hogy Írország nincs felkészülve arra, hogy eljátssza a szerepét – főleg békefenntartó szerep körében. Például Csádban fontos szerepünk van, és nagy sikerrel teljesítjük feladatainkat. Tesszük ezt az ENSZ megbízásából: az ENSZ nem tudta felszerelni a hadsereget, ezért az Európai Unió segítséget nyújtott. Ez a megbízás 2009. március 15-én jár le. A békefenntartás szempontjából nagyon sikeres 12 hónap áll mögöttünk, és ennek még hosszú folytatása is lehet. Írország továbbra is közre akar működni a békefenntartásban, akár az ENSZ-en, akár az Európai Unión keresztül.

- Jelentés: Ari Vatanen (A6-0033/2009)

Tunne Kelam (PPE-DE). – Elnök asszony, csak kollégánk, Landsbergis úr szóbeli módosítása miatt szavaztam Vatanen jelentésének 43. bekezdése mellett, amely módosítást a Tisztelt Ház végül elfogadott. Én még mindig előnyben részesítem és támogatom a 43. paragrafus eredeti verzióját, amely így végződik: „az Orosz Föderáció által nemrégiben tett biztonsági javaslatok komoly mértékben aláássák az EU biztonsági struktúrájának hitelességét, és hátráltatják az EU és az USA kapcsolatát”. Részt vettem az EU–Oroszország Együttműködési Bizottság e heti ülésén, és arra a konklúzióra jutottam, hogy nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt, amit képviselőtársunk, Vatanen úr „brutális valóságnak” nevezett – mégpedig azt, hogy az Orosz Föderáció stratégiai célja sajnos az, hogy az EU tagjait rosszakra és jókra ossza ezzel meggyengítve a NATO-t.

David Sumberg (PPE-DE). – Elnök asszony, a Cseh Köztársaság elnökének briliáns beszéde kapcsán megragadnám az alkalmat, hogy tömören szóljak erről a témáról. A Cseh Köztársaság elnöke beszédében emlékeztetett minket hazájára és sok más, főleg kelet-európai ország történelmére, amelyeket először a nácik, aztán a kommunisták szálltak meg. Ez valóban mutatja a NATO és annak támogatásának életbevágó fontosságát.

Az Európai Uniónak megvan a maga szerepe a társadalomban, de a Nyugat legfontosabb védelmezője továbbra is a NATO, mivel ez az Amerikai Egyesült Államokkal kötött szövetségünk.

Parlamentünk egyik nyugtalanító jellemzője, amely sok ügy kapcsán érzékelhető, a felszín alatti és néha felszínre is törő amerikaellenesség. Az Amerikai Egyesült Államok biztosította, hogy most szabad embereként beszélhetünk itt, és a NATO szavatolja az eljövendő évek életbevágóan fontos szövetségét.

Syed Kamall (PPE-DE). – Elnök asszony, a XX. század nagy részében – és eddig a XXI. század nagy részében is – a NATO segítette fenntartani a békét. De a Tisztelt Házban még mindig vannak olyanok, akik támadják éppen azt az intézményt, amely lehetővé teszi számunkra, hogy amerikai, kanadai és számos EU-tagállamból érkező kollégáinkkal együttműködjünk.

Hogyan lehet aláásni ezt az együttműködést? Nemcsak azzal, ha a NATO-t támadjuk, hanem azzal is, ha megkettőzzük a struktúráját. Jelenleg azt látjuk, hogy a NATO égisze alatt az amerikai és kanadai személyzet egy szobában ül az EU szakértőivel, aztán pedig következik egy ülés, amely az EU védelmi struktúrájának része, és ahonnan az amerikai és kanadai kollégák ki vannak zárva. Micsoda hasztalan pazarlása a forrásoknak és az időnek!

Nem szabad elfelejtenünk, milyen életbevágóan fontos szerepet játszott mindig is a NATO, és azt sem, hogy a NATO segítségével lehet megosztani a terheket. Ha elmozdulnánk egy pusztán EU-s védelmi mechanizmus irányába, akkor főleg Nagy-Britannia és Franciaország viselné ezeket a terheket, a többiek pedig elbújának mögüjük. Ne felejtjük el, milyen életbevágóan fontos szerepet játszott a NATO mindig is – legyen így még sokáig.

Colm Burke (PPE-DE). – Elnök asszony, csak szeretnék hozzátenni valamit az általam elmondottakhoz. Jelenleg éppen várjuk a Lisszaboni Szerződés jóváhagyását Írországban. A Lisszaboni Szerződés alatt is meg fogjuk őrizni semlegességünket – a Szerződés nem változtatja meg ezzel kapcsolatos álláspontunkat. Amennyiben megbízást kapunk az ENSZ-től, folytatjuk békefenntartó szerepünket, és ha az Európai Unió segítséget nyújt, akkor fel leszünk készülve a békefenntartásra, amelyben már a múltban is részt vettünk.

John Attard-Montalto (PSE). – Elnök asszony, szeretném tájékoztatni, hogy a 17. módosítást illetően, amelynek a 45. módosítás után kellett volna következnie, én és mellettem ülő képviselőtársam, Grech úr, a világűr katonai leszerelése mellett akartunk szavazni, de sajnálatos módon abban a pillanatban egy harmadik fél saját hibákon kívül elvonta a figyelmünket, és nem szándékunknak megfelelően szavaztunk.

- Jelentés: Pasqualina Napoletano (A6-0502/2008)

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN). – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, 14 év telt el a barcelonai konferencia és az euromediterrán partnerség létrehozása óta, de az egyensúly még mindig teljesen elégtelennek tűnik.

Értékeljük az eddig elért eredményeket a meghozott anyagi áldozatok függvényében? Véleményem szerint ez a Parlament törvényadta joga és a Bizottság kötelessége. Tegyük-e úgy, mintha nem tudnánk, hogy abban az euroafrikai–euroázsiai régióban súlyosan sérülnek a polgárjogok? Hogy még mindig nincs esélyegyenlőség? Hogy a vallásszabadság tisztelete még mindig csak álom? Hogy a gazdasági és szociális fejlődés még mindig egy helyben topog, miközben az emberkereskedelem ijesztő méreteket ölt növelve az illegális bevándorlók

beáramlását – tegyük úgy, mintha nem tudnánk, hogy mindez főleg az én régióm partjainál, Dél-Olaszországban és Szicíliában történik? Ezen körülmények között egy szabadkereskedelmi övezet megteremtése nem jó lehetőséget jelentene, hanem tovább növelné a gazdag és szegény régiók közötti szakadékot.

Elnök asszony, bár kétségeink vannak a 29. és 36. bekezdéssel kapcsolatban, képviselőcsoportom végül a barcelonai folyamatról szóló jelentés mellett szavazott – mintegy jelölve annak, hogy a sok szkepticizmussal szembesülve is megőrizte hitét.

- Jelentés: Konrad Szymanski (A6-0037/2009)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Elnök asszony, a Keleti partnerség kiemelkedő fontosságú projekt, ezért alig várom, hogy prioritást kapjon az Európai Unió külpolitikájában. Szeretném felsorolni azt a négy aspektust, amelyekre véleményem szerint fókuszálni kell a tevékenységeinket.

Először is támogatnunk kell a demokráciát és az emberi jogokat, mivel ezek nagyobb politikai stabilitást fognak biztosítani azokban az államokban, és garantálni fogják az alapvető jogok védelmét. Másodszor: oda kell figyelniük a gazdasági integrációra és a szabadkereskedelmi övezet kiterjesztésére. Ez lehetővé fogja tenni az új piacokra való nagyobb mértékű belépést, így növelve a keresletet, ami életbevágóan fontos a válság idején.

Harmadszor: fókuszálni kell a biztonság és stabilitás biztosítására Európában. Most csak Európa energiabiztonságára utalnék. Megelőzendő a gázszolgáltatók újabb blokádját az EU irányába, és megakadályozandó azt a kísértést, hogy a monopol helyzetben lévő exportőrök szolgáltatásait vegyüik igénybe, elsődleges követelmény az energiaforrások és ellátóhálózatok nagyobb mértékű diverzitása. Negyedszer: nagyobb mértékű mobilitásra, valamint kulturális és oktatási cserére van szükség. Ez a két tevékenységi terület szorosan összefügg egymással, és kiegészíti egymást. A Kelet szemében hatással vannak az EU pozitív megítélésre, és előmozdítják a kölcsönös toleranciát és együttműködést a kutatás és fejlesztés terén.

Az Európai Parlamentben külön vitára van szükség a Keleti partnerség témájáról.

- Jelentés: Hanne Dahl (A6-0426/2008)

Richard Corbett, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, nagy örömmel szavaztam erre a jelentésre, és kívánok Dahl asszonynak minden jót szülési szabadsága idejére. Sajnos ma nem lehet itt közöttünk.

Sokatmondó volt, hogy az IND/DEM Képviselőcsoport tagjaként előadó akart lenni, hogy így konstruktív szerepet tölthessen be a Parlament munkájában – eltérően kollégáitól, az úgynevezett Brit Függetlenségi Párttól, akik, ha jól emlékszem, ebben a Parlamentben az elmúlt négy és fél évben, tehát amióta tizenkettejüket a legutóbbi uniós választásokon megválasztották, egyszer sem töltöttek be előadói szerepet egyetlen jelentés esetén sem. Annyit képesek tenni, hogy többnyire teljesen tudatlanul és kívülállóként bírálják, mivel nem akarnak részt venni a Tisztelt Ház valódi munkájában, amelyet politikai hovatartozástól függetlenül annak érdekében folytatunk, hogy az Unió törvényhozását és politikáját tüzetesen megvizsgáljunk, és amely munka a különböző tagállamok érdekeinek és különböző politikai nézeteinknek igazságos egyensúlyát szolgálja. Folyamatosan csak negatívak akarnak lenni, és mindennel szembehelyezkednek. Mekkora különbség van közöttük és a jelentést előadó kollégánkjuk között!

(A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások)

- Jelentés: Gérard Onesta (A6-0027/2009)

John Attard-Montalto (PSE), írásban. – Az európai polgárok jogai közül az egyik legfontosabb a petíció joga. Elfogadtunk további, az eljárásra vonatkozó rendelkezéseket.

Ha egy petíciót több személy ír alá, az aláíróknak ki kell nevezniük egy képviselőt és egy helyettes képviselőt, ők lesznek a petíció benyújtói közül a szabályzat végrehajtásának felelősei.

- A petíció benyújtója visszavonhatja a petíció támogatását.

- Lehetségessé kell tenni, hogy a petíciókat és a petíció benyújtóival való levelezést a tagállamban használt egyéb nyelveken is meg lehessen fogalmazni (pl. baszk vagy galíciai nyelven).

- Az illetékes bizottságnak kell megállapítania a petíció elfogadhatóságát. A bizottsági tagok negyedének kérelmére a petíció elfogadhatóvá válik.

- Alternatív jogorvoslati lehetőségek felvetése.

- Ha a petíciót már nyilvántartásba vették, akkor általános szabály, hogy közokirattá kell válnia.

Slavi Binev (NI), írásban. – (BG) Hölgyeim és uraim, támogatom Onesta úr jelentését, de szeretnék azzal fordulni Önökhöz, hogy a petíciókkal kapcsolatban vegyenek figyelembe két dolgot. Az első a tények bemutatásának módja, a második pedig az a tény, hogy csak a petíció benyújtója szólítja meg a Bizottságot, de a másik fél nem. A 0795/2007-es számú petíció elferdítve és részrehajlóan mutatja be a tényeket, ezenkívül a másik érintett felet, a Bolgár Ortodox Egyházat nem kérték meg álláspontja képviselésére. A Bizottság 2008. október 27. és 30. közötti tényfeltáró, bulgáriai megbízása során nem kérdezte meg a Bolgár Ortodox Egyház véleményét. Az „Alternative Synod” által benyújtott petíció téves ítélete a Bolgár Ortodox Egyház bemolesztését célozza, és aláássa önmeghatározásra való jogát, így olyan körülményeket teremt, melyek félrevezethetik a Bizottság tagjait.

A petíció benyújtói azt akarják elérni, hogy a Bolgár Ortodox Egyház sorsát ne az évszázadok alatt kialakult egyházi kánon szabja meg, hanem egy világi intézmény, a strasbourgi EB beavatkozása.

Az egyházszakadást követően, amelyről 1998-ban egyházjogi eljárás hozott döntést, a strasbourgi EB is döntést hozott ugyanennek a belső, egyházi problémának az ügyében oly módon, hogy a Bolgár Ortodox Egyház még alperesként sem volt jelen. Az az igazság, hogy egyetlen világi bíróságnak sincs felhatalmazása vagy joga egyházi viták eldöntésére.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), írásban. – (RO) A jelentés mellett szavaztam, mivel támogatom az eljárási szabályzat felülvizsgálatát, mivel úgy gondolom, hogy ez elő fogja segíteni az eljárás fejlődését a petíciók értékelése és osztályozása terén. Az új szabályzat megkönnyíti a petíciós eljárást, ezáltal támogatja a polgárok érdekeit.

A petíciós eljárásban eszközölt egyik fő változtatás a petíció bizalmasságának vagy titkosságának kihangsúlyozása. Bizalmasan kezelendő a petíció benyújtójának neve és személyes adatai, míg titkosan kezelendő a petíció tárgya. Az új szabályzat a petíció benyújtójának hagyja a döntést, hogy le akar-e mondani a bizalmasságról, a titkosságról vagy mindkettőről.

Továbbá úgy gondolom, hogy nagyon fontos a petíció elfogadhatóságának megállapítása minősített többség által, mivel a petíció benyújtásának joga elsődleges jogon alapuló alapvető polgári jog, melyet nem korlátozhatnak politikai motivációk alapján hozott döntések. A felülvizsgált szabályzat szerint abban az esetben, ha az illetékes bizottság nem jut megegyezésre a petíció elfogadhatóságát illetően, akkor a petíciót elfogadhatónak lehet minősíteni a bizottsági tagok minimum negyedének kérelmére.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, Onesta úrnak az eljárási szabályzat felülvizsgálatára irányuló jelentése mellett szavaztam.

Egyetértek Onesta úrral abban, hogy a jelenlegi szabályzatban nem szükséges lényegi változtatásokat eszközölni, inkább csak tovább kell fejleszteni az átláthatóság és érthetőség érdekében. Véleményem szerint hangsúlyozni kell, hogy mennyire fontos az ezen a téren az elmúlt években technikai szempontból megtett hatalmas fejlődés, de ugyanennyire fontos az is, hogy ne feledkezzünk meg a magánélet tiszteletben tartásához való, alapvető jogról.

- Jelentés: Riera Madurell (A6-0007/2009)

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az Európai Kutatási Infrastruktúra szabályozására vonatkozó javaslat célja az úgynevezett ötödik szabadság – azaz a tudományos kutatók Unión belüli szabad mozgása – alkalmazásának elősegítése; a javaslat a tudományos kutatásoknak a tőke választásai és céljai szerint való versenyeztetésére, megvalósítására és átalakítására összpontosít, ahogy azt a széles néprétegek, a munkások érdekeivel ellentétes Lisszaboni Stratégia is mutatja.

Az összes tagállam kutatási infrastruktúrájához való 'szabad hozzáférés' lehetőséget ad a tagállamok által finanszírozott összes kutatási tevékenység tőke általi, közvetlen kizsákmányolására, valamint arra, hogy a kutatások ellenőrzését és megtervezését az EU és a monopóliumok mechanizmusaira korlátozzák, más szóval arra, hogy inkább piaci alapon, ne pedig tudományos kritériumok alapján dőljön el, hogy melyik

kutatás kap támogatást; lehetőséget ad továbbá arra is, hogy a kutatás egyre kisebb és kisebb számú kutatóközpontban/cégben összpontosuljon.

A szellemi tulajdon kritériumának alkalmazása, a közvetlen kapcsolat a kutatás és a gyártás között a cégek szakemberei révén, a kutatóközpontoknak a magánszektor pénzügyi kritériumai szerint történő működtetése, valamint a kutatóközpontoknak az a szükséglete, hogy cégek és szponzorok finanszírozzák őket, a kutatást a profit bűvkörébe vonja.

A kutatásnak kizárólag állami finanszírozással kellene zajlania. A forrásokat igazságosan kellene elosztani az egyes tudományterületek között; a kutatásnak a széles rétegek igényeinek kielégítésére, valamint a munkásrétegek életminőségének javítására kellene irányulnia.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) A jelentés a 2007-es „Európai Kutatási Térség” című zöld könyv célkitűzéseit tárgyalja: „Világszínvonalú kutatási infrastruktúrák kifejlesztése”. A Tanács megbízásából a Kutatási Infrastruktúrák Európai Stratégiai Fóruma (ESFRI) 2002 áprilisában elkezdte kidolgozni a kutatási infrastruktúrák területéhez tartozó tevékenységek koordinált megközelítését. Habár a javasolt jogi keretnek célkitűzése szerint elő kellene mozdítania ezen infrastruktúrák fejlesztését, a tapasztalat azt mutatja, hogy általában leginkább a fejlettebb országok javára szolgál.

Véleményünk szerint kétségtelenül fontos egyszerűbbé tenni Európában a világszínvonalú kutatási infrastruktúrák létrehozását a hozzáadott értékkel, amit ez képviselhet a kutatás és oktatás magasabb minőségének, a kutatóközösségek és egyéni kutatók közötti kapcsolatok megerősítésének és általában a pozitív társadalmi-gazdasági hatásoknak a terén.

Azonban nem értünk egyet azzal, hogy a nagymérvű infrastruktúra fejlesztésének csak azt a célt kell szolgálnia, hogy bizonyos területeken több lehetőség legyen a kutatások megvalósítására, hiszen ez azt jelenti, hogy bizonyos országok lesznek ennek a folyamatnak a fő haszonélvezői. A legkülönbözőbb területeken zajló kutatások demokratizálásának biztosítása érdekében azt szeretnénk, ha mindenki a folyamat haszonélvezője lehetne, még azok is, akik nem tudnak kiváló kutatóközpontokat létrehozni. Ezért döntöttünk úgy, hogy tartózkodunk.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Sok jó ok van arra, hogy miért kell egyszerűbbé tenni a kutatási együttműködés lehetőségeit az EU-n belül országhatároktól függetlenül. Az egy új, közösségi jogi személyre vonatkozó javaslat egy lépést jelenthet ebbe az irányba, és a javaslat megszövegezése mutatja, hogy a Bizottság tudatában van a kutatás fontosságának és különleges munkakörülményeinek.

Azonban a júniusi lista megváltoztathatatlan az adópolitika kérdésének tekintetében. Az adóalapok ellenőrzése teljes mértékben alapvető nemzeti ügy. Ezért a Bizottság javaslata és a jelentés ellen szavaztam.

Adrian Manole (PPE-DE), írásban. – (RO) A kutatási infrastruktúrák egyre fontosabb és fontosabb szerepet játszanak a tudomány és technológia fejlődésében, mivel egyedülálló szolgáltatásokat nyújtanak a kutatásokhoz a különböző országok felhasználóinak.

Ennek egy kiemelkedően fontos aspektusa az, hogy ezek a szolgáltatások az EU minden régiójában felszabadítják a kutatási potenciálokat, így sok fiatalot motiválnak tudományos munkára, ezáltal pedig kulcsszerepet játszanak egy, a kutatás és fejlesztés számára kedvező környezet megteremtésében.

Azonban a kevésbé fejlett országokban – és amikor ezt mondom, Romániára is gondolok – az Európai Kutatási Infrastruktúra megteremtésében jelentős nehézséget jelentenek a korlátozott források és a technikai és szervezeti aspektusok bonyolultsága. Ennek eredményeképpen ezeket a struktúrákat csak a fejlettebb országokban lehet megteremteni, így biztosítanunk kell, hogy ne kerüljön sor az értelmiség egy újabb, az Európai Unió központjaiba történő elvándorlására.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, a

Úgy gondolom, hogy döntő jelentőségű az ipar és a tudományos kutatás közötti kapcsolat fejlesztése, mivel ez néhány EU-tagállamban, köztük Olaszországban is, még mindig túl gyenge. És végül, véleményem szerint a kutatáshoz erősebb kapcsolatokra van szükség a kutatóközösségek és az egyéni kutatók között, mivel csak akkor hozhatnak létre igazi és kiegyensúlyozott technológiai fejlesztéseket, ha együttműködnek.

- Jelentés: Philippe Morillon (A6-0009/2009)

Ian Hudghton (Verts/ALE), írásban. – Morillonnak az északkelet-atlanti egyezmény módosításairól szóló jelentése mellett szavaztam. Mindazonáltal nem gondolom, hogy az EU-nak ezen egyezmény esetén szerződő félnek kellene lennie, inkább azt hiszem, hogy az egyes északkelet-atlanti halásznemzeteknek független szerződő felekként kellene Oroszországhoz, Izlandhoz és Norvégiához csatlakozniuk

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, Morillon úrnak az északkelet-atlanti halászatban folytatandó többoldalú együttműködésről szóló egyezmény módosításaira irányuló jelentése mellett szavaztam.

Az ezen egyezmény által létrehozott Északkelet-atlanti Halászati Bizottság fontos szerepet játszik a halászati források megőrzésében és optimális kihasználásában, és ösztönzi az együttműködést az egyezmény államai között.

Üdvözlöm az egyezmény módosításait, mivel ezek olyan folyamatokat indítanak meg, melyek pontot tesznek a viták végére, és segítik a halászati forrásokkal való gazdálkodás fejlődését. Ezért a módosításokat hasznos eszköznek tartom a halászati ipar fejlesztése szempontjából.

- Jelentés: Glenys Kinnock (A6-0039/2009)

John Attard-Montalto (PSE), írásban. – a jelentés mellett vagyok, mivel az a társadalom legsebezhetőbb tagjainak, a gyerekeknek a jogaira vonatkozik, de éppen ezért nem értek egyet azokkal a konkrét pontokkal, amelyek úgy is értelmezhetők, hogy jóváhagynák az abortuszt.

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Elnök asszony, a jelentés mellett szavaztam. A gyermekek jövője olyan téma, amely megkívánja és meg is érdemli a figyelmet. A gyerekek maguk kérik a segítségünket, és szeretnék, ha véleményeikkel, nézőpontjaikkal, reményeikkel és álmaikkal a részévé válhatnának egy számukra megfelelő világ felépítésének munkájában.

Követve a millenniumi fejlesztési célokat minden stratégiánkban, kezdeményezésünkben és költségvetési döntésünkben nagyobb figyelmet kell szentelnünk azoknak a prioritásoknak, amelyeket a gyerekek állapítanak meg saját maguk számára. Az Európai Parlament tagjaként lehetőségem volt fejlődő országokba ellátogatni, és olyan jelentős nonprofit szervezetekkel együtt dolgozni, mint az UNICEF, így tudom, hogy rengeteg olyan sürgős ügy van, amelyben állást kell foglalnunk.

Ha a gyermekek számára fenntartható fejlődést akarunk megteremteni, akkor jogaik megsérülésének fő okaira kell fókuszálnunk, de mindenekelőtt együtt kell működnünk mindazokkal az önkéntes szervezetekkel, amelyek az évek során gyökeret eresztettek ezekben a régiókban, melyek kultúrájukat, gazdaságukat, struktúrájukat és politikájukat tekintve annyira különböznek Európától.

Louis Grech (PSE), írásban. – Küldöttségünk a jelentés mellett szavaz, mivel az a társadalom legsebezhetőbb tagjainak, vagyis a gyerekeknek a jogaira vonatkozik. Habár az állásfoglalásban nem történt közvetlen utalás az abortusz engedélyezésére, szeretném tisztázni, hogy nem támogatjuk azokat a pontokat, amelyek úgy is értelmezhetők, hogy jóváhagynák az abortuszt.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Én úgy tekintek az EU-ra mint az értékek uniójára, és a jelentés számos részével egyetértek, hiszen a világ gyermekeinek sebezhető helyzetére hívja fel a figyelmünket. Világos, hogy a társadalomnak felelősséget kell vállalnia a gyermekek jogainak megvédéséért, a gyermekhalandóság csökkentéséért a szegény országokban és a gyermek-kizsákmányolás minden formájának megszüntetéséért.

Azonban a jelentés olyan részeket is tartalmaz, melyeket nem tudok támogatni – ilyen pl. „a gyermekek jogainak láthatóságáért és felügyeletéért” felelős uniós képviselő kinevezésére tett javaslat. A gyermekek jogainak védelmét célzó intézkedések a nemzeti parlamentek hatáskörébe tartoznak, és ennek így is kell maradnia. Ha nemzetközi összefogásra van szükség, akkor annak nem ez Európai Unió, hanem az ENSZ keretein belül kell megtörténnie.

Ezen fenntartásaim ellenére úgy döntöttem, hogy a jelentés mellett szavazok.

Mairead McGuinness (PPE-DE), írásban. – A jelentés végső szavazásán a 44. bekezdés miatt tartózkodtam. Összességében nagyon jónak tartom a jelentést, mivel rávilágít, hogy milyen különleges figyelmet kell

szentelni a gyermekeknek az Európai Unió külső fellépéseiben. Ezért a jelentés bekezdéseinek nagy részét támogatom, de a 44. bekezdés miatt tartózkodtam.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, Kinnock asszonynak „A gyermekek különleges helyzetének figyelembevétele az Európai Unió külső fellépéseiben” című jelentése mellett szavaztam.

A gyermekek védelme, akár a Közösségen belül, akár azon kívül, vitathatatlanul az Európai Unió nagyon fontos célja.

A Közösség intézményei az évek folyamán egyre növekvő jelentőséget tulajdonítottak a gyermekek jogai védelmének, amelyeket figyelembe kell venni a politikai döntéshozatalban. Egyetérték azzal, hogy a gyerekeket jobban be kell vonni az őket érintő döntések meghozatalába, helyi szinten kezdve, ahol a gyerekeknek több lehetőségük van arra, hogy kifejezzék véleményüket az adott kérdésekben.

Ugyanakkor vitatnám, hogy a következő kulcsfontosságú területeken globális szinten kellene cselekedni ahhoz, hogy a gyermekeknek lehetővé tegyük jogaik teljes mértékű gyakorlását: a szegénység mérséklése, a diszkrimináció elleni harc és az oktatás színvonalának növelése. Ezen ambiciózus célkitűzések megvalósításához nélkülözhetetlen lesz az, hogy több szellemi és anyagi erőforrást szenteljünk ennek a területnek.

Anna Záborská (PPE-DE), írásban. – (SK) Az állásfoglalásra irányuló indítvány ellen szavaztam.

Ennek egyik oka az, hogy a Bizottságnak nincs általános felhatalmazása az alapvető jogok terén, így tehát a gyermekek jogai terén sem, amelyek a nemzetközi megállapodások vagy az EB joghatósága alá esnek (COM(2006) 367, 1. 3. bekezdés, 3. oldal). A másik oka pedig az, hogy az Európai Unió arra szándékozik felhasználni ezt az állásfoglalást, hogy olyan hatalmat gyakoroljon, mellyel nem rendelkezik.

Az állásfoglalás nem veszi figyelembe a fejlődő országok etikai szuverenitását. Ez ellentétes az 1995-ös pekingi 5. Nőügyi Világkonferencia cselekvési programjának 9. bekezdésével, amely kimondja a következőket: „Ezen program végrehajtása a nemzeti jogban, beleértve a stratégiák, politikák, programok és fejlesztési prioritások megfogalmazását, az egyes államok szuverén felelőssége összhangban az emberi jogokkal és az alapvető szabadságjogokkal, és az egyének és közösségeik különböző vallási és erkölcsi értékeinek, kulturális háttereinek és filozófia meggyőződéseinek elismerése és teljes tisztelete is hozzá kell, hogy járuljon ahhoz, hogy a nők teljes mértékben élvezhessék az emberi jogokat az egyenlőség, fejlődés és béke megteremtése érdekében”.

Végezetül a jelentés középpontba helyezi a szexuális és reprodukatív egészség védelmét is, amely fogalmakat az EU soha nem definiált. A WHO és egyes kormánytól független szervezetek használják ezt a fogalmat az abortusz támogatása érdekében. Az állásfoglalás a 44. cikkben egyértelműen támogatja a szexuális és reprodukatív egészséget anélkül, hogy definiálná ezt a fogalmat, vagy figyelembe venné az Európai Unió feladatkörét ezen a területen. Ez elfogadhatatlan.

- Jelentés: Jean Louis Cottigny (A6-0023/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) A jelenlegi pénzügyi válság egyetemes volta azt jelenti, hogy gazdasági struktúrájától függetlenül minden tagállamot érinteni fog, ezért az előadó úgy véli, hogy újra kell értelmezni a munkavállalóknak a tájékoztatásra és konzultációra való jogát. Az általános vélekedéssel ellentétben ez a jog nem egy olyan eljárást hoz magával, amely megakadályozza a cégeket abban, hogy reagáljanak a változásokra. Az érintett feleknek, a munkaadóknak, az alkalmazott munkavállalóknak és a kormányzati intézményeknek meg kell érteniük, hogy ez az eljárás képes a legjobban segíteni őket abban, hogy előre tudják jelezni a céget érintő változások gazdasági és szociális következményeit.

Ez okból minden európai munkaadónak és alkalmazott munkavállalónak meg kell ismernie és el kell fogadnia az Európai Szociális Modell eljárását. Minden cégnek, mely a gazdasági környezet változásával szembesülő Európai Unió területén működik, ugyanazt a korai előrejelző rendszert és ugyanazokat a megelőző intézkedéseket kell alkalmaznia, mint európai uniós versenytársainak, és ez mellékesen még a cégek közötti tisztességes versenyt is ösztönözni fogja a nemzetközi piaci szabályokkal összhangban.

Proinsias De Rossa (PSE), írásban. – Támogatom ezt a jelentést, melyet a Szocialista Képviselőcsoport kezdeményezett. A jelentés a munkavállalóknak a tájékoztatásra és konzultációra való jogairól szól. Felhívja a tagállamokat a 2002-es keretirányelv jobb végrehajtására, különösen a következők segítségével:

- hatásos, arányos és visszatartó erejű szankciók bevezetése

- annak biztosítása, hogy az információk közvetítése kellő időben megtörténik, és így a munkavállalók képviselői még a vezetőség bármely döntése előtt reagálni tudnak

- a munkaerő-létszám küszöbének kiterjesztése korra vagy a munkaszerződés típusára való tekintet nélkül úgy, hogy az az összes munkavállalóra vonatkozzon.

A jelentés felhívja a Bizottságot, hogy indítson jogsértési eljárást azon tagállamok ellen, amelyek elmulasztják ezen jogszabály végrehajtását, valamint hogy bizonyosodjon meg arról, hogy valamennyi információs és konzultációs irányelv következetes-e, és ahol szükséges, javasoljon felülvizsgálatot.

A munkavállalóknak nagyobb szerepet kell kapniuk cégük döntéshozatali folyamatában. Ez a válság idején még fontosabb a munkahelyek megszűnésének mérséklése vagy elkerülése érdekében.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Ezen jelentés vitája során megpróbáltuk úgy továbbfejleszteni a jelentést, hogy a munkavállalók jogainak védelme minden szektorra kiterjedjen. Ezért örömmel üdvözljük javaslatunk elfogadását, amely a következő módon került be az Európai Parlament állásfoglalásába:

‘Annak biztosítása, hogy a közigazgatási alkalmazottak, az egyéb közalkalmazottak és a pénzügyi szektor alkalmazottai ugyanazokat a tájékoztatásra és konzultációra való jogokat élvezzék, mint amelyeket az egyéb munkavállalók’.

Reméljük, hogy a tagállamok ezt figyelembe fogják venni, és ezáltal ugyanazokat a tájékoztatásra és konzultációra való jogokat biztosítják minden munkavállalónak.

A jelentés elképzelései általánosságban pozitívak, hiszen a jelentés hangsúlyozza azt a követelményt, hogy a tagállamokban meg kell erősíteni a tájékoztatásra és konzultációra való jogokat. Reméljük, hogy az Európai Bizottság be fog nyújtani egy értékelő jelentést a 2002/14/EK irányelv végrehajtásának a társadalmi párbeszéd erősítésével kapcsolatban elért eredményeiről.

Tekintettel az egyesülésekre és felvásárlásokra a jelentés tovább is mehetett volna a korábbiakban, illetve főleg a javaslatunk elfogadásakor történtek alapján. Ez annak biztosítását célozza, hogy a cégek, különösen az ipari cégek átrendeződése során a munkavállalók képviselői hozzáférhessenek az információkhoz, és lehetőségük legyen beavatkozni a döntéshozatali folyamatba, beleértve a vétőjogot is azon esetekben, amelyekben a cég nem teljesíti szerződésbe foglalt kötelezettségeit.

Malcolm Harbour (PPE-DE), írásban. – A konzervatívok teljes mértékben támogatják a munkavállalókkal folytatott konzultáció és a munkavállalók vállalatirányításban való aktív részvételének elvét.

Azonban nem gondoljuk, hogy ezen a területen az EU beavatkozására lenne szükség.

Általában támogatjuk az uniós jog következetes és hatékony végrehajtását, most mégis úgy döntöttünk, hogy az lesz a helyes, ha ezen a szavazáson tartózkodunk.

David Martin (PSE), írásban. – Támogatom a jelentést, amely azon országokat szólítja fel, amelyek nem hajtották végre az EU munkavállalóinak 2002-es irányelvet. A jelentés az irányelv hatékony végrehajtásának garantálása érdekében azonnali intézkedésekre hívja fel a Bizottságot, valamint jogsértési eljárás kezdeményezésére azon tagállamokkal szemben, amelyek részben vagy egészben elmulasztották az irányelv végrehajtását. A jelentés tartalmazza, hogy a munkavállalók képviselői számára biztosítani kell az információk alapos megvizsgálását, hogy az információkat a konzultáció előtt kellő időben kell a rendelkezésükre bocsátani, valamint hogy a szakszervezeteknek is részt kell venniük a folyamatban a társadalmi párbeszéd erősítése érdekében.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, Cottigny úrnak az Európai Közöség munkavállalóinak tájékoztatásáról és a velük folytatott konzultációról szóló jelentése mellett szavaztam.

A 2002/14/EK irányelv nagy előrelépést jelentett a munkavállalóknak az őket alkalmazó cég döntéshozatalába való demokratikus bevonása terén, különösen egy olyan időszakban, mint a jelenlegi, amikor a gazdasági nehézségek sok céget arra kényszerítenek, hogy olyan kritikus lépéseket tegyenek meg, mint pl. az átszervezés vagy áttelepítés.

Azonban számos tagállamban nem hajtották végre teljes mértékben az irányelvet, hanem az irányelvhez képest csak korlátozott intézkedéseket tettek. Fontos ezen jogszabály harmonizálása az Unió tagállamaiban

annak érdekében, hogy az európai vállalatok azonos eszközökkel legyenek felszerelvek a gazdasági környezet változásaira való felkészüléshez.

Ugyanezen okból ajánlatos lenne az irányelv alkalmazási területének kiterjesztése valamennyi európai kis- és középvállalkozásra, még azokra is, amelyek munkavállalóik számát tekintve a legkisebbek közé tartoznak – így senki nem kerülne hátrányos helyzetbe.

Anna Záborská (PPE-DE), írásban. – (SK) Támogatom ezt a kezdeményezést, amely a munkavállalók védelmét szolgálja, hiszen a munkavállalók informálása és a velük folytatott konzultáció alapvető eleme egy szociális piacgazdaságnak. A munkavállalók ezen jogait nem tekinthetjük az üzleti fejlődés akadályának. A jelenlegi helyzetben, amelyet a pénzügyi válság ural, szükséges megerősíteni a munkavállalóknak a döntéshozatalban való részvételhez való demokratikus jogát – még inkább igaz ez a jövőbeli esetleges vállalat-átstrukturizálások, vállalat-egyesülések és termelés áttelepítése miatt.

Úgy gondolom, hogy a munkavállalókkal folytatott konzultáció különösen két területen fontos és indokolt: a munka és a magánélet egyensúlya, valamint a vasárnap mint pihenőnap megőrzése kérdéseiben, amelyek az Európai Szociális Modell alappillérei és az európai kulturális örökség részei.

Én személyesen támogattam a jelenleg az Európai Parlamentben aláírási eljárás alatt lévő, 0009/2009-es, írásos irányelvben előterjesztett követelményt, amely arra irányul, hogy a vasárnap legyen munkakényszer nélküli szabadnap.

A munka és a magánélet egyensúlyáról nemrégiben beszéltem a generációk közötti szolidaritásról szóló jelentésemben. Idézem: „szükség van arra, hogy módot találjunk a „jó munka”, valamint a nők és férfiak otthoni kötelességeinek összeegyeztetésére; a családtervezés, a magánélet és a szakmai ambíciók csak akkor lehetnek egyensúlyban, ha az emberek szabadon hozhatnak gazdasági és szociális döntéseket, valamint ha őket ebben az európai és nemzeti szintű politikai és gazdasági döntések támogatják anélkül, hogy bármiféle hátrányos helyzetbe kerüljenek.”

- Jelentés: Patrizia Toia (A6-0015/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Elnök asszony, egyetértek Toia asszonnyal, és teljes mértékben támogatom őt, aki jelentésében kiemelte a szociális gazdaság szerepét a minőségi munkahely-teremtésben, valamint a társadalmi, gazdasági és regionális kohézió megerősítését, az aktív polgári szerepvállalás és a szolidaritás előmozdítását, valamint felvázolta egy demokratikus értékeken nyugvó gazdaság képét, amelyben a legfontosabb az ember, és amely támogatja a fenntartható fejlődést és a technológiai újításokat.

Figyelembe véve, hogy egy társadalom jóléte és stabilitása a sokféleségétől függ, és hogy a szociális gazdaság ehhez nagy mértékben hozzájárul, erősítve ezáltal az európai szociális modellt és stabil, tartós növekedést biztosítva saját vállalkozásainak, egyetértek az előadó kijelentésével, mely szerint a szociális gazdaság csak akkor tudja elérni teljes potenciálját, ha a politikai, törvényhozási és működési körülmények és feltételek adottak.

Tekintve, hogy a Bizottság már számos alkalommal elismerte a szociális gazdaság koncepcióját, szeretném Toia asszony felhívására reagálva én is támogatni a szociális gazdaság új politikáját és a „vállalkozások új megközelítésének” gondolatát, amely hozzátartozik a szociális gazdasághoz, amelyet elsősorban nem a profit, hanem a társadalmi hasznosság irányít.

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) A szociális gazdaság elősegíti az EU foglalkoztatáspolitikája négy fő céljának megvalósítását: munkalehetőségek teremtése a helyi polgárok számára; a vállalkozások ösztönzése, különösen azoké, amelyek a helyiek számára munkalehetőséget teremtenek; a cégek és munkavállalók alkalmazkodóképességének fejlesztése, különösen a munkaszervezés modernizálásával; valamint az esélyegyenlőségi politikák megerősítése, mindenekelőtt olyan közpolitikai intézkedésekkel, amelyek elősegítik a munka és a családi élet egyensúlyát. A szociális gazdaságon nyugvó vállalkozások nagy hozzáadott értéket képviselnek a társadalom számára azáltal, hogy bevonják az embereket az európai társadalom gazdasági fejlődésébe, a tagok és munkavállalók bevonásával erősítik a vállalati demokráciát, valamint a vállalati szociális felelősség és a helyben nyújtott szolgáltatások elveit gyakorolják.

Fontos, hogy figyelembe véve a helyi szociális gazdaság jellegét és szerepét az aktív részvételre való ösztönzésben a szociális gazdaságot összekössük a társadalmi kohézióval és az aktív polgári szerepvállalással. Az említett tevékenységek általában előmozdítják a szociális kapcsolatok megszilárdítását, és ez különösen fontos egy olyan világban, amelyet egyre inkább a szociális izoláció és szeparáció jellemez.

Proinsias De Rossa (PSE), írásban. – Támogatom ezt a jelentést, amely felhívja a Bizottságot a szociális gazdaság új politikájának támogatására és a szociális gazdaság koncepciójának, azaz a „vállalkozások új megközelítése” koncepciójának a támogatására, amely szerint a vállalkozásokat elsősorban nem a profit, hanem a társadalmi hasznosság kell, hogy irányítsa; a jelentés ezenkívül felhív arra, hogy a szociális gazdaság sajátos jellemzőit kellőképpen figyelembe kell venni a jogi keretek létrehozásakor. A jelentés ezenkívül felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzák ki a jogi kereteket a szociális gazdaság mint harmadik szektor elismeréséhez, valamint állítsanak fel egyértelmű szabályokat arra nézve, hogy mely vállalkozások működhetnek törvényesen szociális gazdasági vállalkozásként.

A szociális gazdasági vállalkozások modellje különbözik a tőkealapú vállalkozások modelljétől. A tőkealapú vállalkozások, a hatóságoktól független magánvállalkozások, amelyek tagjaik szükségletei és igényei és az általános érdekek szerint működnek. A szociális gazdasági vállalkozások magukban foglalják a szövetkezeteket, a kölcsönös önszervező társaságokat, a szövetségeket, az alapítványokat és egyéb olyan vállalkozásokat és szervezeteket, amelyek a szociális gazdaság alaptulajdonságait hordozzák.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) A Foglalkoztatási és Szociális Bizottság vitájában való részvételünk során számos kiegészítést tettünk, és különböző javaslatokat nyújtottunk be azzal a céllal, hogy továbbfejlesszük az előadó kezdeti pozícióját. Nem sikerült minden kérdésben elfogadtatni a véleményünket, ezért a végső állásfoglalás nem teljesen kielégítő a számunkra.

Azonban elismerjük a szociális gazdaság különböző formáinak fontos szerepét, intézményei sokféleségét, speciális sajátosságait és eltérő szükségleteit. Tehát a támogatás mellett érvelünk. Azonban azt gondoljuk, hogy ez nem szabad, hogy rontsa a közszolgáltatások minőségét, különösen azokon a területeken, ahol a szociális gazdaságnak is jelentős szerepe van.

Elismerjük, hogy a szociális gazdaság előmozdíthatja a gazdasági és társadalmi fejlődés megszilárdítását, a demokratikus, aktív részvétel szerepének növekedését, különösen ha megfelelőek a feltételek, és ha a szociális gazdaság nem befolyásolja hátrányosan a népesség egésze számára elérhető közszolgáltatásokat. Nem szabad elfelejteni, hogy a szociális gazdaság nem helyettesítheti a közszolgáltatások forrásait és közgazdálkodását, azonban fontos kiegészítése lehet annak.

Malcolm Harbour (PPE-DE), írásban. – Brit konzervatív képviselőtársaim és én támogatjuk a nonprofit szektorban működő szervezetek és vállalkozások hozzájárulását az európai gazdasághoz. A konzervatívok szilárdan hisznek a közösségi együttműködés hasznosságában, a jótékonyági intézmények munkájában és általában az önkéntes szektorban, és nemrég éppen ezen a területek végeztek alapos kutatásokat.

Van azonban számos olyan, új európai intézkedésre irányuló ajánlás, amelyeket nem tudunk elfogadni.

Ezért a tartózkodás mellett döntöttünk.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), írásban. – (SV) A mai napon Toias asszonynak a szociális gazdaságról szóló, saját kezdeményezésű jelentése (A6-0015/2009) ellen szavaztunk. Egyetértünk azzal, hogy a szociális gazdaság fontos szerepet játszik a mai társadalomban, de nem tudjuk támogatni azt az elképzelést, hogy más szabályok vonatkozzanak rá, mint a többi vállalkozásra. Nem lehet élesen elkülöníteni egymástól a vállalkozások különböző típusait, és nem gondoljuk, hogy a szövetkezeteket és a kölcsönös önszervező társaságokat előnyben kellene részesíteni a kis vállalatokkal szemben például finanszírozási lehetőségek vagy egyéb támogatások formájában.

Járóka Livia (PPE-DE), írásban. – (HU) Szeretnék gratulálni Patrizia Toia képviselőtársamnak a szociális gazdaságról szóló jelentéséhez, amely rámutat, hogy a szociális gazdaság vállalkozásai kulcsszerepet játszanak a munkaerőpiaci reintegráció tekintetében és a helyi közösségekkel való szoros kapcsolatuk révén jelentősen hozzájárulhatnak a fejlődéshez és a társadalmi kohézió megvalósításához. A szociális gazdaság szereplői továbbá képesek egyesíteni a gazdasági termelő folyamatokat a társadalmi jólét emelésével kapcsolatos tevékenységekkel, és előmozdítják a közösségek önszerveződését. Ily módon a szociális gazdaság, vagy harmadik szektor hatékony működése rendkívül fontos a munkaerőpiacról kiszorult hátrányos helyzetű és kirekesztett csoportok, így a romák foglalkoztatása szempontjából, akiket elfogadhatatlan mértékű munkanélküliség sújt szerte Európában.

A hatékony működéshez azonban szükséges kialakítani a megfelelő jogi kereteket, azaz jogilag elismerni a szektor szereplőit, legyenek azok alapítványok, szövetkezetek, vagy egyéb társulások. Fontos továbbá megkönnyíteni ezen szervezetek számára a hitel- és adókedvezményekhez, illetve ösztönzőkhöz való

hozzáférést, valamint érdemes lenne megfontolni egy egységes uniós finanszírozás bevezetését a társadalmi kohézió szempontjából leghasznosabb vállalkozások részére.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, Toia asszonynak a szociális gazdaságról szóló jelentése mellett szavaztam.

Osztom az előadó azon véleményét, hogy a szociális gazdaság egyre fontosabbá és fontosabbá válik a jelenlegi gazdasági viszonyok között, mivel sok olyan szükséglet alakul ki, amelyeket a hagyományos gazdasági szereplők nem tudnak kielégíteni. A szociális gazdaság mindenképpen fontos szerepet játszik az EU olyan céljainak megvalósításában, mint a foglalkoztatás javítása, a társadalmi kohézió és az esélyegyenlőségi politikák erősítése.

Azzal is egyetértek, hogy a szociális gazdaságnak alkalmazkodnia kell a folyamatosan változó piachoz, mert csak így tud célkitűzései eléréséhez hatékony stratégiákat kifejleszteni. Ezt az érdekelt felek közötti hálózatok kiépítésével lehetne elérni, valamint nagyobb együttműködés és tapasztalatcsere által minden szinten, azaz helyi, nemzeti és nemzetközi szinten.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (PL) A szociális gazdaság az Európai Szociális Modell alapelvei mellett kötelezi el magát. Alapvető sajátosságai és értékei közé tartozik, hogy az embereket és a társadalmi célkitűzéseket a tőke fölé helyezi, hogy összehangolja tagjai érdekeit a közjával, valamint a tagok által végrehajtott demokratikus ellenőrzőrendszert valósít meg. A szociális gazdaság összesen az európai vállalkozások 10%-át és a munkaerőpiac 6%-át teszi ki.

A szociális gazdaság, melyet szolidáris gazdaságnak és harmadik szektornak is szokás nevezni, a lisszaboni célkitűzések megvalósításának egyik legfontosabb eszköze. A szociális gazdaság jelentős munkahely-teremtési potenciállal rendelkezik, és hatékonyan alkalmazható a gazdasági növekedés célkitűzésének elérésére.

A harmadik szektor a rentabilitást és a szolidaritást összekapcsolva vezető szerepet játszik az európai gazdaságban.

A szociális gazdaság alapvető fontosságú a pénzügyi stabilitás biztosításában a pénzügyi válsági idején, melyet aggodalommal figyelünk, és hiába próbálunk leküzdeni. Az európaiak félnek munkájuk elvesztésétől, és tisztességes bánásmódot várnak el. Az Európai Uniónak és a tagállamoknak minden európai java érdekében a valós szükségletekre kell reagálnia, valódi lehetőségeket kell teremtenie, és új reményeket kell adnia.

A szolidáris gazdaság támogatása a helyzet javításának egyik lehetősége.

Támogatom az előadó indítványát. Az Európai Bizottságnak nemcsak támogatnia kell a szociális gazdaságot, de cselekednie is kell: ki kell dolgoznia a szövetkezetek, kölcsönös önszervező társaságok, szövetségek és alapítványok működésének jogi kereteit, össze kell állítania a pénzügyi támogatások programját, valamint tanácsadással és képzéssel kell segítenie a meglévő és a megalapítás előtt lévő vállalkozásokat.

Michel Teychenné (PSE), írásban. – (FR) A szociális gazdaságnak most minden eddiginél inkább szüksége van a speciális jogi keretekre, és Toia asszony jelentése egy lépést jelent a helyes irányba.

Az Európai Bizottság visszavont két javaslatot, amelyek az európai kölcsönös önszervező társaságok és szövetségek jogi kereteinek megteremtésére irányultak. Egy olyan időszakban, amikor nyilvánvalóvá válnak a hasadások a kapitalista rendszerben, érthető, hogy miért vannak vissza olyan javaslatokat, amelyek a gazdasági társaságok alternatív és hatékony formáit támogatják.

A szociális gazdaság a kölcsönösségen és a kölcsönös egymásrautaltságon alapulva az üzleti gyakorlat egy olyan új koncepciójának szószólója, amely sokkal emberibb, és szakít a kapitalista megközelítéssel, a pusztá profithajhászással. A szociális gazdaság az elmúlt években sikeresen növekedett, ma az Európai Unió vállalkozásainak 10%-át és a munkahelyek 6%-át teszi ki.

A Bizottság állásfoglalása sajnálatos, de örülünk a Parlament szavazásának. Üdvözljük a szociális gazdaságnak az európai politikák kialakításánál figyelembe veendő sajátosságainak közzétételét és a külön költségvetési fejezet reaktiválására irányuló követelést.

Anna Záborská (PPE-DE), írásban. – (SK) A nők és a szegénység az Európai Unióban (A6-0273/2005) állásfoglalásban ismételten hangsúlyozom egy olyan új Európa kibontakozása elősegítésének sürgős szükségességét, amely a kultúrák és gondolkodásmódok kreatív együttélésén, valamint a másság teljes tiszteltében tartásán alapul. Egy olyan Európát, ahol a felelősségteljes szabadság nem kizárólag a tőke szabad mozgását jelenti, és ahol a polgárok társadalmi helyzetüktől függetlenül egyesítik erőiket. Egy olyan Európát,

amelyben valamennyi polgár kreativitását hasznosítják és méltóságát megvédik az egyetemes közös érdekében. Említem a szegénységnek és a társadalom peremére sodródásnak új formái is, amelyekre válaszul kreativitásra van szükség a rászorulóknak megsegítése érdekében.

Toia asszony jelentése támogatja ezt a megközelítést. Ezért üdvözlöm a jelentést, és mellette szavaztam.

Mivel a szociális piacgazdaság értékei általánosságban összhangban vannak az EU társadalmi integrációra vonatkozó egyetemes céljaival, tartalmazniuk kell a megfelelő foglalkoztatottságot, a szakképzést és a munkaerő-piaci reintegrációt. A szociális gazdaságok már bebizonyították, hogy jelentős mértékben képesek javítani a hátrányos helyzetű személyek helyzetén. Ezt példázzák a Nobel-díjas Muhammad Junus által létrehozott, mikrohitelekkel folyósító bankok is, amelyek javítottak a nők családi és pénzügyi helyzetén, és ezáltal növelték befolyásukat. A társadalmi reformok segítenek a fogyatékkal élőknek megtalálni a megoldást saját szociális problémáikra, elősegítik a munka és a magánélet egyensúlyát, a férfiak és nők esélyegyenlőségét, javítják a családi élet minőségét és a gyermekek, idősek és fogyatékkal élők ellátására való képességet.

- Jelentés: Evangelia Tzampazi (A6-0034/2009)

Liam Aylward (UEN), írásban. – Döbbenetes, de igaz, hogy a mentális betegségek minden negyedik embert érintenek. Továbbra is folytatódik a mentális betegségben szenvedők megbélyegzése és hátrányos megkülönböztetése. Előrejelzések szerint 2020-re a depresszió lesz a leggyakoribb megbetegedési ok a fejlett világban. Az EU-ban jelenleg évente kb. 58.000 polgár halálozik el öngyilkosság következtében – ez több, mint a közúti baleset vagy emberölés következtében évente elhalálozottak száma.

Elengedhetetlenek az iskolai tájékoztató kampányok, valamint általuk az élet minden egyéb területének megszólítása. Nekünk mint törvényhozóknak és szociális területen tevékenykedőknek, akiknek kötelezettségeik vannak közösségeikkel szemben, a korai diagnózisra és a korai beavatkozásra kell összpontosítanunk a megbélyegzés leküzdése érdekében.

A munkánk szempontjából döntő jelentőségű kutatásokból megtanultuk, hogy a mentális egészséget döntően az első öt életév határozza meg. Tehát a gyermekek mentális egészségének védelme tulajdonképpen befektetés a jövőbe.

Az uniós projektek már sikeresnek bizonyultak a szülés utáni depresszió kezelésében, a szülői képességek fejlesztésében, védőnők családlátogatásainak megszervezésében a jövő és a fiatal szülők támogatása érdekében és az iskoláknak nyújtott források terén. A kutatások azt mutatják, hogy az iskoláknak nyújtott források elősegíthetik a gyermekek fejlődését, és mérsékelhetik az agresszív, szorongó vagy depresszív tüneteket.

Charlotte Cederschiöld, Gunnar Hökmark és Anna Ibrisagic (PPE-DE), írásban. – (SV) Mi, svéd konzervatívok, a mai napon Tzampazi asszonynak a mentális egészségről szóló, saját kezdeményezésű jelentése (A6-0034/2009) mellett szavaztunk. Tiszteletben tartjuk a tagállamoknak az Európai egyezmény a mentális egészségért és jólléért elnevezésű egyezménybe való belépésre vonatkozó döntését, amelyre a jelentés utal. Természetesnek tartjuk, hogy a tagállamoknak ezen a területen saját feltételeik szerint együtt kell működniük, és tapasztalatokat kell cserélniük.

Nem értünk egyet azonban azzal, hogy a jelentés európai iránymutatásokat kezdeményez a mentális egészség témájának médiabeli megjelenítésével kapcsolatban. Nem osztjuk azt a nézetet, hogy ezt közösségi szinten kell kivitelezni, mivel szeretnék megőrizni a szabad és független tömegtájékoztatást.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), írásban. – (EL) A mentális egészségügyi rendszer bevezetés előtt álló átszervezése inkább a tőkét, a kapitalista átszervezést és az egészségügy elüzletiesedését szolgálja, mint a betegek érdekeit. Az átszervezés során a legtöbb mentális közegészségügyi intézetet – de legalábbis azokat, amelyek profitot termelnek – privatizálják a lisszaboni stratégia keretei között.

A mentális betegségben szenvedők jelentős többségének nyomorúságos és megalázó életkörülményekkel kell szembesülnie a pszichiátriai osztályokon és egyéb szociális intézményekben, ráadásul hatalmas hiányosságok vannak az elsődleges és másodlagos ellátás terén.

A nem magántőkéket képviselő, nem kormányzati szervezetek, a szponzorok és egyéb „emberbarátok” beavatkozása az egészségügyi szektorba – ezzel magyarázzák és egyben ez által valószínűsítik meg az egészségügy teljes privatizációját.

Ennek áldozatai – a mentális betegségben szenvedőkön kívül – a privát vagy úgynevezett 'szociális' infrastruktúrában a dolgozók, akiknek munkavállalói jogai súlyosan sérülnek, és akik az elbocsátás állandó fenyegetését érezve, ideiglenes alkalmazásban kénytelenek dolgozni.

Támogatjuk a pszichiátriai ellátásnak a burzsoá kormányok által alkalmazott, nem emberhez méltó, menhelyszerű formáinak megszüntetését, a mentális közegészségügyi szolgáltatások integrált hálózatának létrehozását egy egyedüli, ingyenes közegészségügyi és közjóléti rendszer keretein belül, valamint minden olyan üzleti jellegű tevékenység megszüntetését, amely sem a betegek, sem családjaik, sem általában az emberek valódi szükségleteit nem elégíti ki.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Ez a jelentés felhívja a figyelmet a mentális egészségre, amely ahogyan az előadó rámutat, befolyásolja mindennapi életünket, és hozzájárul jóllétünkhöz és a társadalmi igazságossághoz. A mentális betegségek pedig rontják a betegek és családjaik életminőségét, és kihatással vannak az egészségügyi, a gazdasági, az oktatási, a társadalombiztosítási, a büntetőjogi és a jogi szektorokra is.

Egyre inkább tudatosodik mindenkiben, hogy egészség nem létezhet mentális egészség nélkül. Különösen el kell gondolkodnunk a jelentésben említett következő adatokon:

- négy ember közül egy életében legalább egyszer valamilyen jellegű mentális zavart tapasztal;
- az egyik legáltalánosabb – Európában minden hatodik nőt érintő – zavar a depresszió, és becslések szerint 2020-ra ez lesz a fejlett világ legáltalánosabb betegsége és a rokkantság második leggyakoribb oka;
- az EU-ban évente mintegy 59.000 öngyilkosságot követnek el, és ennek 90%-a valamely mentális zavarnak tudható be;
- a sérülékeny csoportok, így a munkanélküliek, a migránsok, a fogyatékkal élők, a bántalmazottak és a pszichoaktív anyagok fogyasztói nagyobb valószínűséggel szembesülnek mentális egészségügyi problémákkal.

A mentális egészséggel kapcsolatos kihívások összehangolt megközelítést tesznek szükségessé, és a mentális egészséget ugyanolyan komolyan kell venni, mint a testi egészséget.

Françoise Grossetête (PPE-DE), írásban. – (FR) A mentális egészségről szóló jelentés mellett szavaztam, amely biztosítani kívánja, hogy ez a kihívás maradjon az Európai Unió egészségüggyel kapcsolatos politikai prioritásainak egyike.

A jelentés intézkedéseket kezdeményez a depresszió és öngyilkosság megelőzésére, a fiatalok mentális egészségének javítására, a mentális egészség javítására az oktatás területén és a munkahelyi környezetben, valamint az idősek mentális egészségének javítására. Hangsúlyozza a megőrzés és a társadalmi kirekesztés leküzdésének fontosságát. A jelentés felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon az adatok összehasonlíthatóságát javító közös mutatókat, és hogy a mentális egészség elősegítése érdekében könnyítse meg a legjobb gyakorlatok cseréjét és a tagállamok közötti együttműködést.

És végül, örülök, hogy a jelentés világosan különbséget tesz az idegrendszeri degeneratív betegségek (pl. Alzheimer-kór) és a mentális betegségek között. Az Alzheimer-kór nagyon sajtásos betegség, és nem lehet a mentális betegségekkel azonos módon kezelni.

Ian Hudghton (Verts/ALE), írásban. – Tzampazi jelentése egy fontos egészségügyi kérdéssel foglalkozik. Négy emberből egy élete során valamikor komoly mentális problémákkal szembesül – azaz gyakorlatilag mindannyian vagy magunkon vagy a környezetünkben élők közül valakin tapasztaljuk a mentális problémákat. Sajnos a mentális betegségben szenvedőket még mindig megőrzik, ezért fontos, hogy a tagállamok előmozdítsák a megőrzés megszűnését, valamint olyan intézkedéseket vezessenek be, amelyek biztosítják a méltányos és egyenlő bánásmódot.

Adrian Manole (PPE-DE), írásban. – A WHO statisztikái szerint jelenleg 450 millió ember, azaz a világ népességének 12%-a, szembesül valamilyen viselkedési vagy pszichés problémával.

Becslések szerint 2010-re a depresszió lesz a leggyakoribb betegség modern társadalomban.

Például Romániában csak a „Dr. Alexandru Obregia” Klinikai Pszichiátriai Kórházba több mint 22.000 beteg vettek fel 2008-ban, a legtöbbjük depresszióval vagy skizoféniával.

A sérülékeny és marginalizálódott csoportoknak, így a munkanélkülieknek és a migránsoknak, valamint a fogyatékkal élőknek és a bántalmazottaknak, nagyobb a depresszióra való hajlamuk a jelenlegi gazdasági válságban.

Minden ország szembesül a mentális betegségben szenvedők kezelésére specializálódott orvosok hiányának problémájával. A szegény országokban átlagban 0,05 pszichiáter jut 100.000 lakosra. Számos országban a mentális betegségekre szakosodott orvosok elvándorlása is súlyosbítja a helyzetet. Véleményem szerint az a legfontosabb, hogy a mentális egészséggel az eddigénél kevésbé felületes módon foglalkozzunk, valamint hogy a tagállamok hozzanak létre közös programokat annak érdekében, hogy minden lehetséges módon korlátozzák ezen probléma továbbterjedését.

David Martin (PSE), írásban. – Támogatom ezt a jelentést, amely a mentális egészségre vonatkozó jogi keretek fejlesztésére, valamint figyelemfelkeltő kampányok szervezésére hívja fel a tagállamokat a megbélyegzés és a társadalmi kirekesztés leküzdése érdekében. Négy emberből egy élete során legalább egyszer mentális problémákkal szembesül, ennek ellenére még mindig megbélyegzik a mentális betegségben szenvedőket. A jelentés egységes szerkezetbe foglalja a mentális egészségre vonatkozó, a jobb megértés érdekében Európa-szerte szükséges politika alapvető elveit, értékeit és célkitűzéseit.

Mairead McGuinness (PPE-DE), írásban. – A jelentés mellett szavaztam, és különösen ezt tölt el aggodalommal, hogy a jelenlegi gazdasági válság miatt az emberek és családok olyan nyomás alá kerülnek, amelynek eredménye a mentális egészségügyi problémák fokozódása lehet.

Négy ember közül egy életében legalább egyszer valamilyen jellegű mentális zavart tapasztal.

Az egyik leggyakoribb mentális zavar a depresszió, amely minden hatodik nőt érint Európában. Becslések szerint 2020-ra a depresszió lesz a fejlett világban a leggyakoribb betegség. Az EU-ban évente mintegy 59.000 öngyilkosságot követnek el, és ennek 90%-a valamely mentális zavarnak tudható be.

A mentális egészséget ugyanolyan nagy figyelemmel kell kezelnünk, mint a testi egészséget.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, üdvözlöm Tzampazi asszony jelentését a mentális egészségről.

Egyetértek az előadóval abban, hogy alapvető fontosságú annak felismerése, hogy a mentális és a fizikai egészség ugyanolyan fontos faktorok az életminőség tekintetében. A mentális egészség kérdése érinti a fiatalokat, a felnőtteket és az idősebbeket is, különös tekintettel az utóbbiakra, akik hajlamosabbak a degeneratív betegségekre, valamint a nőkre, akik hajlamosabbak a depresszióra.

A szóban forgó célok elérése érdekében elsősorban intézkedéseket kell hozni a mentális betegségben szenvedők ellen irányuló társadalmi kirekesztés és marginalizáció leküzdése érdekében, valamint intézkedések segítségével támogatni kell a mentális egészséget a munkahelyi környezetben, ahol az emberek számos feszült és megterhelő helyzetnek vannak kitéve, ami mentális problémákhoz is vezethet.

Anna Záborská (PPE-DE), írásban. – (SK) Üdvözlöm ezen állásfoglalás eredményét. A gondozók közvetítő csoportjában gyakran megvitattuk az EU lehetséges részvételét ezen politikában a szubszidiaritás elvének és a tagállamok döntései elsőbbségének figyelembe vételével. Támogatom az európai intézmények nemzeti, regionális és helyi együttműködésére, valamint a mentális egészséget támogató öt kiemelt terület szociális partnereinek együttműködésére való felhívást. Az embereket kortól, nemtől, etnikai származástól és társadalmi-gazdasági helyzetétől függetlenül meg kell óvni a megbélyegzéstől és a társadalmi kirekesztéstől. Az emberi méltóság kérdése kiemelt fontosságú, ezért a mentális problémákkal küzdő emberek, családjaik és gondozóik számára több támogatást és megfelelő kezelést kell elérhetővé tenni.

A mentális egészség számos faktortól függ, ezért a generációk közötti szolidaritásról szóló jelentésemben hangsúlyoztam a szülők szerepét a jövő generációk nevelésének feladatában. Beszéltem az idős vagy fogyatékkal élő családtagok támogatásáról is, és a családon belüli gondozás pótolhatatlan voltáról, ami szükséges a közjó növeléséhez. Ezt az ágazati politikáknak is figyelembe kell venniük. Azon nőknek és férfiaknak, akik önkéntesen vállalják beteg családtagjuk gondozását, anyagi kompenzációt kell kapniuk. A karrier megszakítása a mentális problémákkal küzdő rokon gondozása érdekében nem befolyásolhatja negatívan a karriert vagy a család anyagi helyzetét.

Felhívom a tagállamokat, hogy támogassák azokat, a munkavégzés alóli felmentésre lehetőséget adó rendszereket, amelyek ezekben a helyzetekben megoldást jelenthetnek.

- Jelentés: András Gyürk (A6-0030/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) Az energiahatékonyságnak a formálódó uniós energiapolitika egyik legfontosabb pillérének kell lennie. Az energiahatékonyság javítása révén erősíthetjük az európai ellátás biztonságát. Erdemi intézkedések hiányában Európa jelenleg 50% körüli importfüggősége a következő 20–30 évben akár 70%-ra is növekedhet; a függőség egyes tagállamokat még ennél is nagyobb mértékben érinthet majd. Az ésszerűbb energiafelhasználás csökkentheti a környezetszennyezést. Az energiahatékonyság javítása az egyik leghatékonyabb módja az üvegházhatású gázok csökkentésének, így az ambiciózus uniós klímapolitikai tervek teljesítésének. Az ezen a terén tett intézkedések ugyanakkor nagymértékben befolyásolhatják az európai ipar versenyképességét, így a lisszaboni célkitűzések elérését. Az energiahatékonysági szempontok érvényesülése emellett mérsékelheti a leginkább kiszolgáltatott fogyasztókra nehezedő terheket, ezáltal meggátolhatja az energiaszegénység kialakulását.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) Az energiahatékonyság alapvető fontosságú az EU energiaköltségeinek csökkentése érdekében. Az energiahatékonyság értékes eszköz az olajtól való függőségünk csökkentésére.

Minden nemzet sokat nyerhet abból, ha a tagállamok megosztják egymással az ezen a területen szerzett tapasztalataikat, ha összehasonlítják módszereiket és stratégiáikat.

Ami Portugáliát illeti, sajnálom, hogy a meghozott intézkedések nem egy, a Bizottságnak a törvény által szabályozott időszakban benyújtott, koherens és átfogó cselekvési terv keretei között történtek Országom azon kevesek egyike, ahol ez sajnos nem történt meg, és így nem tudunk a megoldások cseréjében részt venni.

A nemzeti cselekvési tervek első értékelése referenciapont az EU-n belüli párbeszédhez, valamint olyan hasznos eszköz, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy az energiahatékonyság elvét olyan gyakorlati intézkedésekké változtassák, amelyek 2020-ra meg fogják hozni az előirányzott eredményeket.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Számos tagállam kifejlesztette cselekvési tervét, azonban problémák vannak az energiahatékonysági célkitűzések meghatározásával. Ezért helyénvalónak tűnik az a javaslat, hogy előtérbe kell helyezni az energiahatékonysági intézkedések – beleértve a legjobb gyakorlatok és szinergiák létrehozását, illetve a pontosabb tájékoztatást és tanácsadást a végfelhasználók számára – hatékony megvalósítását. Azonban nem szabad megelégedni a jelentősebb pénzügyi nehézségekkel küzdőknek nyújtandó támogatásról sem.

Időszerűnek tűnik az is, hogy a cselekvési tervek 2009-es értékelésének részeként és a tagállamok szuverenitásának megkérdőjelezése nélkül megtörténjen minden olyan lehetőség részletes felülvizsgálata, amely az energiahatékonyság területének gazdaságosabbá tételét szolgálhatja. Ez az elemzés a nehézségek nyomon követését szolgálná, illetve – amennyiben szükséges – az előirányzott energiahatékonysági célkitűzések elérését szolgáló, megfelelő támogatási intézkedések meghozatalát.

Szintén fontosnak tűnik azon rendelkezések támogatása, amelyek erősítik az állami szektor példamutatói szerepét; ezenkívül fontos, hogy felismerjük, hogy az épületek energiahatékonyságának növelésében hatalmas lehetőségek rejlenek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére és az éghajlatváltozás elleni küzdelemre – mind az éghajlatváltozás okainak leküzdésére, mind a folyamat visszafordítására.

David Martín (PSE), írásban. – Az Európai Unió a rendelkezésre álló energiának több mint 20%-át vesztegeti el a nem hatékony felhasználás miatt. Támogatom a jelentést, mivel előtérbe helyezi az energiahatékonyság növelésének szükségességét. A jelentés célkitűzése a 2016-ra elérendő, 9%-os energia-megtakarítás.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, Gyürk úrnak a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek nyomon követéséről szóló jelentése mellett szavaztam.

Európa energiaellátási problémái ma már közzismertek, és ez egyenesen vezet az energiahatékonyság témájához. Az EU-ban zajló energiapazarlás olyan luxus, amelyet nem engedhetünk meg magunknak, és amelyet a lehető legrövidebb időn belül meg kell szüntetnünk annak érdekében, hogy a jövőben ne kelljen még rosszabb következményekkel szembesülnünk.

Egyetértek azzal, hogy a nemzeti cselekvési tervek megvalósítása még csak részben történt meg, így az eredmények is vegyesek. Véleményem szerint nagyobb elkötelezettségre van szükség mint az állami szektor, mind a magánszektor, mind az állampolgárok részéről.

Tekintettel az európai kis- és középvállalkozások kulcsszerepére, bevonásuk a cselekvési tervekbe alapvető fontosságú; ráadásul őket jobban érinti az energiaárak növekedése, így jelentős hasznuk lehetne az energiahatékonyság fejlesztéséből; ezenkívül hozzájárulásuk az energiahatékonysághoz akkora lenne, hogy igen nagy mértékben hozzájárulna az általános célok eléréséhez.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), írásban. – (PL) Az energiafogyasztás racionalizálása rendkívül fontos. A közvéleményben tudatosítani kell, hogy ez az éghajlatváltozás elleni küzdelem leggazdaságosabb módja. Azonban az energiahatékonyság nemcsak a környezet javát szolgálja. Minél hatékonyabban használjuk a rendelkezésünkre álló energiát, annál kevesebb energiát fogyasztunk, és ennek eredményeképpen annál kevésbé szorulunk rá az importált energiára. A jelenlegi helyzetben, amikor az energiát politikai eszközként használják fel, nem szabad alábecsülnünk ezen tény jelentőségét.

Egyre hatékonyabb és hatékonyabb az energia-felhasználásunk. Ezen politika következményei már mérhetőek. 1990 óta az EU energiatermelése 40%-kal nőtt, az ebből származó egy főre eső bevétel pedig 1/3-val, míg a szükséges energiamennyiség csak 11%-kal nőtt. Így a racionálisabb energiagazdálkodás minden tagállamban hozzájárult a gazdasági növekedéshez.

Az energiahatékonyságnak és az energiahatékonysági intézkedéseknek kulcsszerepet kell játszaniuk az egyre növekvő szükséglet csökkentésében és az elégedett tüzelőanyag mennyiségének csökkentésében.

Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentése, a megújuló energiaforrások fokozottabb használata és a racionálisabb energiagazdálkodás lehetőségeket kínálnak arra, hogy kisebb mennyiségű gázt és olajat kelljen importálnunk. Az európai gazdaságnak kevésbé kellene érzékenynek lennie az energiaárak ingadozásával és az inflációval szemben, illetve azzal a kockázattal szemben, amely ezen források geopolitikai helyzetéből adódik.

- Jelentés: Miguélez Ramos (A6-0016/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) Mi, svéd szociáldemokraták úgy döntöttünk, hogy tartózkodunk. Természetesen semmi kifogásunk nincs a halászat és a kapcsolódó ágazatok kutatása, valamint az így megszerzett tudás ellen. Úgy véljük azonban, hogy az Európai Uniónak végre tettekkel is bizonyítania kell a halászati politika melletti elkötelezettségét. Az EU-nak gyorsan kell cselekednie, hogy megoldja a túlhalászás és a halállományok fogyatkozása okozta problémákat. Ez kell hogy legyen a közös halászati politika alapköve és fókuszpontja.

John Attard-Montalto (PSE), írásban. – Nem becsülhetjük alá a halászat és az akvakultúra speciális problémáit, és kezelésük fontosságát. Ez még nyilvánvalóbb, ha a szektor gazdasági, társadalmi és politikai fontosságát tekintjük az Európai Unión belül. Szülőhazámban, Máltán a halászat és az akvakultúra egyaránt nagy hangsúlyt kap.

Teljesen egyetértek a Bizottsággal abban, hogy a tudományos tengerkutatás terén nem csak a halállományok állapotát felmérő kutatásnak, de a halászat kereskedelmi, gazdasági és szociális aspektusainak is hangsúlyt kell kapniuk, mivel alapvető fontosságúak. Biztosítanunk kell, hogy a halászat és az akvakultúra terén az alkalmazott kutatás prioritást élvezzen.

Szerencsétlen, hogy rövid távon egyértelmű az érdekellentét a halászok és a tudósok között. Hosszú távon azonban a célok összeegyeztethetőek lesznek.

A kutatást a fogyatkozó állományok tekintetbe vételével kell végezni. A fogyatkozás egész fajok eltűnését okozhatja. Ezért nagyon fontos a teljes körű együttműködés a kutatók, a halászok és az akvakultúra szereplői között.

Charlotte Cederschiöld, Gunnar Hökmark és Anna Ibrisagic (PPE-DE), írásban. – (SV) Mi, svéd konzervatívok a mai nap során megszavaztuk Mrs Miguélez Ramos (A6-0016/2009) saját kezdeményezésű jelentését a közös halászati politikával kapcsolatos alkalmazott kutatás témakörében. Osztjuk azt a nézetet, hogy a halászati politikának tudományos alapokon kell nyugodnia, és hogy a fenntarthatóság alapja a halászok és a kutatók közötti konszenzus.

Hisszük ugyanakkor, hogy a hetedik keretprogramnak, annak minden prioritásával és korlátozásával együtt, hatályban kell maradnia.

Lena Ek (ALDE), írásban. – (SV) Úgy döntöttem, hogy Miguélez Ramos asszony jelentése mellett szavazok a közös halászati politikával kapcsolatos alkalmazott kutatás témakörében.

Fontos, hogy támogassuk a kutatásba való befektetés növelését, és ezáltal javítsuk a halászati politika hatékonyságát a halállományok, az ökoszisztémák és a biodiverzitás terén. Éppen ezért rendkívül kritikus szemmel nézem az EU halászati politikájának egyes részeit. Miguelez Ramos asszony azonban azt hangsúlyozza, hogy a politikai döntések alapját a tudományos eredmények és a hosszú távú fenntarthatóság kell, hogy képezze, nem pedig a halászati iparág rövid távú érdekei, és ezt én kifejezetten pozitív fejleménynek látom.

Kritikusan szemlélem ugyanakkor a jelentés lehetséges értelmezéseit, amelyek ahhoz vezethetnek, hogy az európai halászati iparág még több pénzügyi támogatásban részesül. A halászati szektort teljes egészében határozott környezettudatos perspektívának kell áthatnia.

Duarte Freitas (PPE-DE), írásban. – (PT) 2006 decemberében az Európai Parlament és a Tanács elfogadott egy fontos döntést az Európai Közösség hetedik keretprogramjára vonatkozóan, a kutatási, technológiai fejlesztési és demonstrációs tevékenységekkel kapcsolatban (2007-2013). Gratulálhatok magamnak, hogy annak idején is hangsúlyoztam a halászat és akvakultúra terén végzett technológiai fejlesztések fontosságát.

Ezért úgy hiszem, hogy ez az önálló kezdeményezésű jelentés éppen most aktuális, és rendkívül fontos is a közös halászat politika (KHP) reformjának kivitelezésében.

A KHP a közösségi politikák között leginkább függ a tudományos kutatásoktól, mivel a KHP keretében végzett intézkedések hitelessége a minőségi kutatási eredmények függvénye

Ezenfelül a hajók, a halászati felszerelések és a motorok technológiai fejlődése garantálhatja a szektor jövőbeli fenntartható működését, egyben környezetbarátabb és versenyképesebb flottákat kínálva.

Ezért a jelentés mellett szavaztam.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) A halászat tudományos kutatása létfontosságú a megfelelő halászati politika kialakításához, amelynek figyelembe kell vennie az élelmiszerellátásban fontos szerepet betöltő halászati iparág szociális, környezetvédelmi és gazdasági aspektusait is.

A kutatásnak nem csak a halállományok állapotát kell felmérnie és modelleket felállítania a jövőben várható alakulásukról, hanem elő kell segítenie a halászati felszerelések és hajók fejlesztését, a halászok munkakörülményeinek javítását, valamint a különféle halászati gazdálkodási rendszerek közösségekre gyakorolt hatásának felmérését is.

Annak érdekében azonban, hogy a halászat tudományos kutatása be tudja tölteni a neki szánt szerepet, biztosítani kell számára a szükséges erőforrásokat – a pénzügyi támogatást is beleértve – az EU és az egyes tagállamok szintjén. Ezért úgy döntöttünk, hogy ebben a tekintetben támogatjuk a jelentés ajánlásait.

Úgy gondoljuk azonban, hogy a tudományos kutatás fejlődése teljes mértékben megköveteli az emberi erőforrások értékének elismerését is. Ez azt jelenti, hogy ezeket a szakembereket támogatni kell a foglalkoztatási szerződések terén, fel kell számolni a sok kutató számára komoly problémát jelentő bizonytalan foglalkoztatási körülményeket, továbbá elfogadható fizetést és társadalombiztosítási hátteret kell biztosítani számukra.

Ian Hughton (Verts/ALE), írásban. – Jómagam Mrs Miguelez halászati kutatásokkal kapcsolatos jelentése mellett szavaztam. A közös halászati politikát jelenleg nem tartom elfogadhatónak, és hiszem, hogy a halászati gazdálkodás Európa tengerparttal rendelkező országainak kompetenciája, akár egymással együttműködve. Ez az együttműködés közös intézkedéseket igényel a tudomány és a kutatás terén, és ez az a terület, ahol az EU segíthet.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim: Úgy döntöttem, hogy Miguelez Ramos asszony közös halászati politikával kapcsolatos jelentése mellett szavazok.

A természeti erőforrások körültekintő és ésszerű hasznosítása egyre fontosabb, ahogy ezen erőforrások egyre nyilvánvalóbban kiapadni látszanak mind a minőség, mind a mennyiség tekintetében.

A tengeri környezet szempontjából létfontosságú, hogy figyelembe vegyük a környezetvédelmi megfontolásokat, és az ökoszisztémák gondos felmérése alapján alakítsuk tevékenységeinket, holisztikus módon szemlélve az európai tengerekkel kapcsolatos összes fontos szempontot. Egyértelmű, hogy ez a fajta megközelítés pozitív hatással lehet a gazdaság és a társadalom fejlődésére, valamint középtávon és hosszú távon a rendszer versenyképességére is.

Hiszem, hogy a halászati szektor alkalmazott kutatásának nagyobb támogatásban kell részesülnie, ide értve a hetedik kutatási keretprogram támogatásait is, a múltbeli keretprogramokhoz hasonlóan. Ezenkívül kutatási központok hálózatát is létre kell hoznunk, amely központok közös infrastruktúrán osztoznak, adataikat és eredményeiket pedig megosztják egymással.

Olle Schmidt (ALDE), írásban. – (SV) Úgy döntöttem, hogy Miguelez Ramos asszony jelentése mellett szavazok a közös halászati politikával kapcsolatos alkalmazott kutatás témakörében.

Fontos, hogy támogassuk a kutatásba való befektetés növelését, és ezáltal javítsuk a halászati politika hatékonyságát a halállományok, az ökoszisztémák és a biodiverzitás terén. Környezetvédelmi megfontolások miatt rendkívül kritikus szemmel nézzük az EU halászati politikájának egyes részeit. Miguelez Ramos asszony azonban azt hangsúlyozza, hogy a politikai döntések alapját a tudományos eredmények és a hosszú távú fenntarthatóság kell, hogy képezzék, nem pedig a halászati iparág rövid távú érdekei, és ezt kifejezetten pozitív fejleménynek látjuk.

Kritikusan szemléljük ugyanakkor a jelentés lehetséges értelmezéseit, amelyek ahhoz vezethetnek, hogy az európai halászati iparág még több pénzügyi támogatásban részesül. A halászat terén végzett kutatásokat teljes egészében határozott környezettudatos perspektívának kell áthatnia, és a kutatáshoz további erőforrásokat kell biztosítani.

- Jelentés: Charlotte Cederschiöld (A6-0029/2009)

Bairbre de Brún (GUE/NGL), írásban. – A Cederschiöld jelentés mellett szavaztam, mert hiszem: az európai polgárok azon joga, hogy más országokban vállaljanak munkát és éljenek, alapvető fontosságú. Támogatom a jelentés azon szándékát, hogy elősegítse a szakemberek mobilitását és garantálja a fogyasztók védelmét.

A Cederschiöld jelentésnek azonban vannak olyan részei, amelyeket nem támogatok teljes mértékben. Ilyen például a személyek és szolgáltatások szabad mozgását akadályozó tényezők megszüntetésének javaslata, amely értelmezhető a munkaerőpiacon meglévő kollektív szerződések elleni nyilatkozatként is. Az egészségügyi dolgozók szerződésbe való befoglalásával kapcsolatban az a véleményem, hogy ez az egészségügyi szektor szabályozottságának csökkenéséhez vezethet.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), írásban. – (PL) Az EU belső piacának egyik alapvető eleme a mozgásszabadság, amely nem csak az EU határain belül szabad utazást teszi lehetővé, hanem akár a más országokban történő munkavállalást is. Az ezzel a lehetőséggel élők száma napról napra növekszik, amire jó példa az új tagállamokból – többek között Lengyelországból – az elmúlt évek során a régi tagállamokba áramló jelentős mennyiségű munkaerő. Jelenleg az EU lakosainak körülbelül 2%-a a sajátjától eltérő tagállamban él és dolgozik.

Annak ellenére, hogy a közös belső piac előtti akadályok közül több is elhárult, egy fontos akadályozó tényező nem szűnt meg. Nem másról van szó, mint a képesítések más tagállamokban való elismerésének problémájáról. Ez az aggály vezetett a mai jelentéshez, amelyben európai szakmai kártya létrehozására történt javaslat a szolgáltatók számára. Egy ilyen kártya bevezetése javítaná számos szakma képviselőinek mobilitását, egyúttal pedig a foglalkoztatók számára is nagyobb biztonságot nyújtana az ilyen kártyát birtokló személyek képzettsége tekintetében, tovább nem csak a képesítések átláthatóságát, de elismertségüket és összehasonlíthatóságukat is javítaná.

Éppen ezért örömmel látom, hogy az Európai Parlament elfogadta a jelentést, ami bizonyosan nagy hatással lesz az európai szakmai kártya bevezetésével kapcsolatos jövőbeli vitákra.

Jens Holm és Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), írásban. – Az a lehetőség, hogy az európai polgárok más tagállamokban éljenek és dolgozzanak, fontos és alapvető jog, ezért teljes mértékben támogatom a jelentés azon szándékát, hogy elősegítse a szakemberek mobilitását és garantálja a fogyasztók védelmét. A Cederschiöld jelentésnek azonban vannak olyan részei, amelyeket nem támogatok teljes mértékben. Ilyen például a személyek és szolgáltatások szabad mozgását akadályozó tényezők megszüntetésének javaslata, amely értelmezhető a munkaerőpiacon meglévő kollektív szerződések elleni nyilatkozatként is. Az egészségügyi dolgozók szerződésbe való befoglalásával kapcsolatban az a véleményem, hogy ez az egészségügyi szektor szabályozottságának csökkenéséhez vezethet. A jelentés végső szavazásán ezért tartózkodtam.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), írásban. – Az a lehetőség, hogy az európai polgárok más tagállamokban éljenek és dolgozzanak, fontos és alapvető jog, ezért teljes mértékben támogatom a jelentés azon szándékát, hogy elősegítse a szakemberek mobilitását és garantálja a fogyasztók védelmét. A Cederschiöld jelentésnek

azonban vannak olyan részei, amelyeket nem támogatok teljes mértékben. Ilyen például a személyek és szolgáltatások szabad mozgását akadályozó tényezők megszüntetésének javaslata, amely értelmezhető a munkaerőpiacon meglévő kollektív szerződések elleni nyilatkozatként is. Az egészségügyi dolgozók szerződésbe való befoglalásával kapcsolatban az a véleményem, hogy ez az egészségügyi szektor szabályozottságának csökkenéséhez vezethet. A jelentés végső szavazásán ezért tartózkodtam.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), írásban. – (RO) Szavazatommal támogattam az európai szolgáltatói szakmai kártya bevezetésére vonatkozó kezdeményezést, mivel úgy gondolom, hogy ezzel új perspektívák nyílnak a személyek és szolgáltatások szabad mozgásának biztosításában. Bátorítanunk kell a munkaerő vándorlását és a lehető legnagyobb mértékben elő kell segítenünk a szakmai mobilitást oly módon, hogy felgyorsítsuk az eredeti és a befogadó tagállamok közötti információcserét.

A SOLVIT rendszerbe 2007-ben beérkezett panaszok statisztikáiból kiderül, hogy 20%-uk a szabályozott szektorokban végzett munkához szükséges szakmai képesítések elismerésével kapcsolatos. A szolgáltatók európai szakmai kártyájának bevezetésével elháríthatunk néhány olyan akadályt, amelyek jelenleg a tagállamok közötti munkaerő-mobilitás előtt tornyosulnak.

A szakmai kártyán található adatok ezenfelül a foglalkoztatók és a fogyasztók számára is hasznosak lehetnek, sőt a nem szabályozott és nem harmonizált szakmákban is előnyt jelenthetnek.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Jómagam Cederschiöld képviselőasszony európai szakmai kártya bevezetését sürgető jelentése mellett szavaztam.

Indoklásul elmondanám, hogy véleményem szerint a szakmai mobilitás elősegítését célzó 2005/36/EK irányelv létezésének ellenére ez a piac lényegében nemzeti jellegű maradt. Általában véve a munkavállalók mobilitása az Európai Unióban nagyon alacsony, ami komoly akadályt képez a belső piac megfelelő működése, valamint a növekedést és a foglalkoztatottságot támogató lisszaboni stratégia kivitelezése előtt.

Ennek fényében alapvető fontosságúnak tartom, hogy bevezessünk egy a nem szabályozott szakmákra is kiterjedő európai szakmai kártyát, amely egyes esetekben tulajdonképpen már létezik is. Ez elősegíti a szakmák tagállamokban való elismerését, és több lehetőséget biztosít a fogyasztók számára a külföldi szolgáltatók elérésére, segítve ezáltal az európai belső piac integrációját.

- Jelentés: Elspeth Attwooll (A6-0025/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) Úgy gondolom, hogy a kereskedelmi célú bálnavadászat szomorú múltját és a bálnapopulációk egyre nagyobb veszélyeztetettségét tekintve – gondoljunk csak például a halászat közbeni véletlen bálnafogásokra, a hajókkal való ütközésekre, a globális klímaváltozásra és az óceánok akusztikus szennyezésére – az EU-nak a nemzetközi fórumokon is következetesen kell kiállnia a bálnák globális szintű védelme mellett. Arra szeretném kérni Önöket is, hogy utasítsanak el minden olyan javaslatot, amely felhasználható lehet a tudományos célú bálnavadászat legalizálására, valamint a kereskedelmi célú bálnavadászat engedélyezésére akár a partok mentén, akár máshol, illetve a bálnákból készült termékek nemzetközi kereskedelmének legalizálására.

Duarte Freitas (PPE-DE), írásban. – (PT) Az IWC (Nemzetközi Bálnavadászati Bizottság) erőfeszítései ellenére a cetfélék helyzete továbbra is aggasztó, és sok fajt teljes kipusztulás fenyeget. A tudományos köntösbe bújtatott bálnavadászat továbbra is jól működő ürrügy a cetfélék vadászatára, és az EU-nak kötelessége fellépni ez ellen nemzetközi szinten is.

A moratórium fenntartásának támogatása, a bálnavadászat új formáira vonatkozó javaslatok kategorikus elutasítása, az IWC-tagok bálnavadászatának IWC-irányítás alá vonásának maradéktalan elfogadása és az IWC hatáskörén kívüli „tudományos célú bálnavadászat” felszámolását célzó javaslatok támogatása a jelentés azon pontjai, amelyeket létfontosságúnak látok.

Az EU határozott politikai állásfoglalása a témában, valamint a vezető szerep felvállalása a biodiverzitást és a bolygó fenntartható fejlődését célzó kezdeményezések terén olyan alapvető célkitűzések, amelyeket az EU-nak kötelessége magáévá tenni.

Ezért a jelentés mellett szavaztam.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Az előadóhoz hasonlóan és is támogatom a kereskedelmi célú bálnavadásatra vonatkozó globális moratóriumot, valamint a bálnákból készült termékek nemzetközi

kereskedelmének betiltását. Jó indokaink vannak arra is, hogy véget vessünk annak a gyakorlatnak, amelyet „tudományos célú bálnavadászat” névvel illetnek.

Amikor ezeket a problémákat nemzetközi szinten kezeljük, a Nemzetközi Bálnavadászati Bizottság keretein belül, nem az EU-ban kell keresni az együttműködés lehetőségeit.

Ezen fenntartásaim ellenére úgy döntöttem, hogy a jelentés mellett szavazok.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, Attwooll képviselőasszony jelentése mellett szavaztam, a bálnavadászat közösségi cselekvési program megvalósítását támogatandó.

Létfontosságúnak látom, hogy betiltsuk ezen veszélyeztetett emlősök mindennemű vadászatát, és kemény lépéseket tegyünk túlélésük biztosítása érdekében. A bálnavadászatra vonatkozó jelenlegi moratórium már jó eredményeket hozott a cetfélék populációinak növelésében, de több kulcsfontosságú ország nem ratifikálta, ezért a bálnavadászat mint olyan továbbra sem szűnt meg. Éppen ezért örömmel üdvözlöm azt a felhívást, amely arra kéri a Bizottságot, hogy új javaslatokat fogalmazzon meg az eddigi eredmények javítása érdekében.

Úgy gondolom továbbá, hogy fontos meglátnunk a kereskedelmi célú bálnavadászat és az egyes őslakosok által máig üzött létfenntartási célú bálnavadászat közötti különbséget. Az utóbbi – jogosan – nem esik a moratórium hatálya alá, akárcsak a bálnák tudományos célú kutatása, de azzal a kikötéssel, hogy a tevékenység során figyelembe kell venni a faj védelmének fontosságát.

- Jelentés: Ivo Belet (A6-0027/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Elnök asszony, a jelentés mellett szavaztam. Az egyik ok, amiért az EK részt vállal a Megfigyelő Intézet munkájában az, hogy az Intézet munkája elősegíti a Közösség audiovizuális iparának erősödését. Így például az audiovizuális termékek terjesztését nagy mértékben nehezíti a megfelelő ismeretek hiánya, valamint az egyes nemzeti jogszabályok között fennálló különbség. A Megfigyelő Intézet szakmai támogatással és adatszolgáltatással segít ezen akadályok leküzdésében.

Sajnos azonban az Európai Közösség által elfogadott jogalkotási gyakorlat Olaszországban nem kap megfelelő publicitást. Ezért nagyobb jogalkotási átláthatóságra van szükség, különösen a szerzői jogok, a fogyasztóvédelmi törvények és a költségvetési/munkaügyi törvények terén. Végül pedig létfontosságú, hogy javítsuk a Megfigyelő Intézet kapacitását az új fejlesztések – például az audiovizuális terméke, különösen a videojátékok és az internetes szolgáltatások új fogyasztási modelljei – megfigyelésére.

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) Az egyik fő ok, amiért az EK részt vállal a Megfigyelő Intézet munkájában az, hogy az Intézet munkája elősegíti a Közösség audiovizuális iparának erősödését. Az audiovizuális termékek terjesztését nagy mértékben nehezíti a megfelelő ismeretek hiánya, valamint az egyes nemzeti jogszabályok között fennálló különbség. Technikai szakismeretek és szakértői információk szolgáltatása révén a Megfigyelő Intézet segít ennek az akadálnak a leküzdésében, ezért a Közösség részvételét pozitívan kell értékelni. Az információk specifikus megvásárlása és a publikációk reklámozása révén a Megfigyelő Intézet a gazdasági és jogi információk fő forrásává vált az audiovizuális ipar számos szegmensében, mind a köz-, mind a magánszférában. Ezenfelül a Bizottság részvétele is jól mutatja, hogy a Megfigyelő Intézet egyik fő erőssége az, hogy képes tudományos partnerhálózatok kiépítésére és felügyeletére. Ezek a hálózatok segítenek javítani a Megfigyelő Intézet gazdasági és jogi elemzéseinek minőségét.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), írásban. – A jelentés mellett szavaztam, mivel az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézet az egyetlen páneurópai közszolgálati szervezet, amely az európai audiovizuális iparról gyűjt és terjeszt információkat. Szerepe létfontosságú a szektorral kapcsolatos részletes adatok szolgáltatásában, mind a magán-, mind a közsfera számára.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Közösségnek az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézetben való szerepvállalását sürgető jelentés ellen szavaztam. Véleményem szerint a tagállamok feladata, hogy az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézetben szerepet vállaljanak, illetve támogassák annak működését.

Iosif Matula (PPE-DE), írásban. – (RO) A Közösségnek az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézetben való szerepvállalását sürgető jelentéstervezet mellett szavaztam. Ezt a projektet a PPE-DE Képviselőcsoportja több okból is támogatja.

Először is, hiszem, hogy maximális átláthatóságot kell garantálni az audiovizuális piac számára, és minél több intézet számára biztosítani kell a terület fontos adataihoz való hozzáférést. Ez az egyetlen módja, hogy valódi versenyt teremtsünk és teljesítsük a lisszaboni stratégiában lefektetett növekedési célokat.

Másodsorban az is fontosnak tűnik számomra, hogy a Megfigyelő Intézet összehozza az EU tagállamait és a Közösségen kívüli európai országokat, így jelentős kohéziós erőt képvisel Európa egészében. Így lehetőségünk nyílik majd arra, hogy az egész kontinenst egybefogottan kezeljük, és a program elősegíti az audiovizuális szektor termékeinek és szolgáltatásainak szabad áramlását, jelentősen kibővítvé a piacot.

A Megfigyelő Intézet hatékonyságának javítása érdekében azonban nem szabad megfedkezünk az új technológiák bevezetéséről és fejlesztéséről sem.

Én személyesen támogatom a Megfigyelő Intézet hatáskörének kiterjesztését, a terület jobb lefedettségének megvalósítását, és ezáltal több és értékesebb információ szolgáltatását, ami gazdasági szempontból is hasznos, de fontos szerepe van az európai szociális és kulturális környezet megértésében is.

Luca Romagnoli (NI), *írásban*. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim. Belet úr a Közösségnek az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézetben való részvételéről szóló jelentése mellett szavaztam.

A Megfigyelő Intézet munkája véleményem szerint nagyon fontos, mivel ez az egyetlen páneurópai közszolgálati szervezet, amely az európai audiovizuális iparról gyűjt és terjeszt információkat., továbbá felkarolja az új audiovizuális iparágbeli fejlesztéseket, amelyek egyre fontosabb szerepet kapnak, ahogy a digitális technológia használata egyre elterjedtebbé válik. Ezenfelül tanulmányai és piacelemzései révén értékes segítséget nyújt mind a szabályalkotóknak, mind magának az audiovizuális iparágnak.

Egyetértek azzal is, hogy a Megfigyelő Intézet tevékenységi körét még jobban ki kell terjeszteni, többek között az audiovizuális szektort érintő költségvetési és munkaügyi törvények tanulmányozására, megerősítve ezáltal a tagállamokkal való együttműködését.

- **Jelentés: Claudio Fava (A6-0026/2009)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), *írásban*. – (SV) Mi, az Európai Parlament svéd szociáldemokratái támogatjuk az emberek szükségleteit tekintetbe vevő, nagyvonalú bevándorlási politikát. Ennek fényében végül Fava képviselő úr jelentése mellett szavaztunk, mivel az világos üzenetet küld arról, hogy elfogadhatatlan a papírokkal nem rendelkező bevándorlók hátrányos helyzetének kihasználása a munkaadói oldalon, valamint olyan jogokat biztosít a papírral nem rendelkező bevándorlók számára, amelyek az EU egyes tagállamaiban máig nem adóttak. A jelentés támogatásának előfeltételeként szabtuk, hogy a Bizottság jóváhagyja a Parlament azon nyilatkozatát, amely szerint a 9. cikk a jövőben semmilyen módon ne válhasson precedensértékűvé, hiszen úgy a foglalkoztatók és az alvállalkozók viszonyát meghatározó közös szabályozás bevezetése nehezebbé válna.

Számunkra egyértelmű, hogy a foglalkoztatók felelősségévé kell tenni annak biztosítását, hogy az alvállalkozók betartsák a rájuk vonatkozó kollektív szerződések előírásait. A foglalkoztatók számára lehetetlenné kell tenni a munkajogi szabályok megkerülését azáltal, hogy komplex alvállalkozói láncolatot építenek ki. Ebben az irányelvben azonban a felelősség csupán az első alvállalkozói szintre korlátozódik, ami számunkra elfogadhatatlan. Fontos azonban megjegyezni, hogy az egyes tagállamokat semmi nem akadályozza abban, hogy átfogóbb szabályozást vezessenek be.

Elvből ellenezzük továbbá azt is, hogy a papírokkal nem rendelkező személyeket otthoni munkavégzés keretében dolgoztató egyéneket felmentsük a szankciók hatálya alól. Úgy véljük, hogy a papírokkal nem rendelkező személyek kiszolgáltatottsága akkor sem szűnik meg, ha magánszemélyeknek dolgoznak.

Alin Lucian Antochi (PSE), *írásban*. – (RO) Az irányelv, amelyről épp az imént szavaztunk, fontos lépést jelent a bevándorlók helyzetére vonatkozó közös szabályozások és intézkedések terén, különösen az Európai Unióban illegálisan tartózkodó, harmadik országokból érkezett alkalmazottak helyzete szempontjából.

A munkalehetőségek által biztosított jobb életszínvonal az illegális bevándorlás egyik fő előmozdító tényezője. Ugyanakkor a foglalkoztatók ebből származó előnye károsítja az államháztartást és torzítja a gazdasági versenyt, megfosztva az illegálisan dolgozókat a társadalombiztosítás és a nyugdíj lehetőségétől.

Ezért a jelenlegi irányelv a bevándorlási politikára koncentrál, és a szankciók elsősorban a foglalkoztatókra, nem a harmadik országokból érkező bevándorlókra vonatkoznak. Különös figyelmet kell szentelni az új tagállamokból érkezőknek, akik – európai állampolgárságuk ellenére – továbbra is a transznacionális foglalkoztatási szabályozás hatálya alá esnek, ami korlátozza a régi tagállamok munkaerőpiacához való hozzáférésüket.

Az olyan intézkedések, mint például a foglalkoztatók kényszerítése a harmadik országból érkezett dolgozók lakhelyének ellenőrzésére, valamint a foglalkoztatókra kiszabható pénzbüntetések és büntetőjogi szankciók jól mutatják a Közösség azon törekvését, hogy koordinálja a bevándorlásra és a feketemunkára vonatkozó szabályait. Korunkban, amikor az Európai Unióban jelentős népességfogyás tapasztalható, nem szabad elfelejtenünk, hogy a megoldás nem a kiutasítás, hanem az érintett dolgozók helyzetének szabályozása. Ebben a reményben szavaztam a jelentés mellett.

Lena Ek (ALDE), írásban. – (SV) A harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárait foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókról szóló jelentés mellett szavaztam.

A javaslat a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak foglalkoztatók általi kihasználásának megakadályozása, és a dolgozók jogainak megerősítése mellett teszi le a voksot. Az illegális foglalkoztatás esetén a törvényt megszegő foglalkoztatót, nem pedig a dolgozót kell büntetni.

Az EU egyes országaiban efféle szabályozás nem létezik. Más országokban van ugyan ilyen szabályozás, de a gyakorlatban nem használják vagy figyelmen kívül hagyják. Az EU közös, az illegálisan tartózkodók kihasználását és foglalkoztatását tiltó szabályozása ezért jó módja lehet annak, hogy sok EU tagállamban megvalósuljon a kívánt cél.

A mai napon szavazásra bocsátott javaslatnak azonban számos gyengéje van. Ha a döntés az én kezemben lett volna, sok része egészen más lenne. A házimunkában foglalkoztatott nők számára például nagyobb védelmet kellene biztosítani. Az alternatíva azonban az a lehetőség, hogy egyáltalán semmilyen szabályozás ne létezzen, és ezáltal még kevesebb védelemben részesüljön az Európai Unióban illegálisan tartózkodó, harmadik országból érkezett 4–8 millió személy, akik jelenleg illegálisan dolgoznak az Unióban és akiket a foglalkoztatók kiszolgáltatott helyzetük miatt rendszeresen kihasználnak.

Miközben az illegális bevándorlás megelőzése, valamint a harmadik országból érkezett, az EU-ban illegálisan tartózkodó személyek kihasználásának megakadályozása rendkívül fontos, arról is gondoskodnunk kell, hogy biztosítsuk az EU-ban való törvényes letelepedés és munkakeresés alapjait is. Ezt olyan irányelvek szabályozzák, amelyeket mi, az Európai Parlament az elmúlt év során alakítottunk ki hosszas tárgyalások során.

Glyn Ford (PSE), írásban. – Támogatom a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárait foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókról szóló Fava-jelentést. Egyes lelkiismeretlen foglalkoztatók a törvényben előírt minimálbér alatti fizetésekkel, elfogadhatatlan munkakörülményekkel és hosszú munkaidővel használják ki az illegális foglalkoztatottak kiszolgáltatott helyzetét. Ha efféle tevékenységre derül fény, súlyos szankciókra van szükség.

A probléma azonban az, hogy a feketemunka láthatatlanságát nehéz megszüntetni. A foglalkoztatók nyilvánvalóan nem szeretnék bevallani a feketemunkával szerzett extra nyereséget, a dolgozók pedig azért nem lépnek színre, mert deportálás várna rájuk. Ha komolyan szeretnénk változtatni a helyzeten, olyan szabályozást kell teremtenünk, amely az illegális tevékenységet felfedők számára amnesztiát biztosít. Ez megváltoztatná a foglalkoztatók és foglalkoztatottak közötti erőviszonyokat, és gyakorlatilag megszüntetné a problémát.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Az illegális foglalkoztatás általános tilalma, amely az illegális bevándorlás megelőzésének egyik fontos eszköze, csak pozitívan értékelhető, a feketemunkát használó foglalkoztatókat sújtó szankciókhoz hasonlóan. Az ilyen foglalkoztatók nem mások, mint modern rabszolga-kereskedők.

Van azonban néhány fenntartásom is. Az Európai Unió ismételten egy közösségi jogi alapon nyugvó problémát használ fel arra, hogy bővítse kompetenciáit a tagállamok büntetőjogi szabályozásának harmonizálása terén. Írország és az Egyesült Királyság, akik a szerződésben elismert kívülmaradási jogukkal éltek, világos kivételt képeznek.

Ne feledjük továbbá egy Neuillyben működő divatos étteremben – Sarkozy úr kedvence – lezajlott sztrájkot követő eseményeket sem. A vezetőség azt állítja, hogy egy olyan munkaerőpiac áldozata, amely túl merev és túlzottan védi a törvényben előírt minimálbérben részesülő munkaerőt. A munkavállalás szabályozásán keresztül új lehetőségek nyílnak. Az irányelv tovább szélesíti ezeket a lehetőségeket, hiszen lehetővé teszi majd az illegális dolgozók számára, hogy egyszerűen – foglalkoztatóik feljelentésével – legalizálják a státuszukat.

Attól tartok, hogy a gyakorlatban – például az e téren rendkívül megengedő Franciaországban – ennek az intézkedésnek semmiféle hatása nem lesz az illegális bevándorlás mértékére.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Függetlenül az illegális foglalkoztatás elleni harc szükségességétől, elfogadhatatlan, hogy az irányelv mind az elkövetőket, mind az áldozatokat bünteti.

Az irányelv célja, hogy kiegészítse a szégyenletes „deportálási” irányelvet – amelyet Portugália szocialista kormánya elfogadott – azáltal, hogy szankcionálja az illegális munkások foglalkoztatóit, valamint – ritka kivételekkel – általános és automatikus szabályként lefekteti az illegális munkások kiutasításának elveit.

A kiutasítás nem lehet az illegálisan az EU-ban tartózkodó bevándorlók szemérmetlen kihasználásának alternatívája.

Ez az irányelv nem biztosítja a bevándorló munkások védelmét, valamint azok védelmét, akik az elfogadhatatlan körülmények miatt feljelentést tesznek. Ezenfelül ez az irányelv nem garantálja teljes mértékben az illegális munkavállalók jogainak védelmét, mivel kimondja, hogy amennyiben a foglalkoztató nem teljesíti a visszatérítési kötelezettségeit, a tagállamok nem kötelezhetők ennek teljesítésére.

Azáltal, hogy nem biztosítja az illegálisan tartózkodó bevándorló munkások jogait, hiszen általában véve nem a legalizálást támogatja, hanem a kiutasítás mellett teszi le a voksot, ez az irányelv még kiszolgáltatottabbá teszi ezeket az embereket, és még rejtettebb illegális foglalkoztatási gyakorlatot mozdit elő.

Egy újabb irányelv tehát, amely világosan felfedi az EU embertelen bevándorlási politikájának természetét, és amit éppen ezért csak elutasítani tudunk.

Carl Lang (NI), írásban. – (FR) Bár a jelentés számos pontja érdekes, és felvázolja az illegális bevándorlás elleni stratégiát, számos gyermekbetegséggel küzd. Nem tartalmaz például határozott intézkedéseket az Unió belső és külső határainak védelmére. Nem tartalmaz intézkedéseket az illegális bevándorlók kiutasítására vonatkozóan. Az Unióban illegálisan belépő személyt automatikusan jogokkal rendelkező illegális bevándorlóként definiálja.

A valóságban az európai intézményeket ez a visszásság zavarba ejti. Egyrészt – a biztonság és az igazság nevében – joggal követelik meg az illegális bevándorlás megfékezését célzó minimális szabályozás meglétét, másrészt az ultraliberalizmus és a mozgásszabadság dogmájává vált szabályaik nevében az Unió területét kitennék az akár több milliós várható illegális bevándorlásnak.

Ezt a megközelítést elutasítjuk, mivel Európa lakosaira és nemzeteire nézve veszélyeket hordoz. Ezúton is kifejezésre juttatjuk, hogy az európai polgárok és nemzetek jogosultak arra, hogy megvédjék magukat és önmaguk maradhassanak.

Adrian Manole (PPE-DE), írásban. – (RO) Ismert tény, hogy a vízumkényszer és a szigorú bevándorlási politika csak kis mértékben hozott sikereket az illegális bevándorlás megfékezése terén. Az ilyen intézkedések tulajdonképpen nem tettek mást, mint elősegítették az illegális embercsempészeti hálózatok létrejöttét.

Az illegális bevándorlókat foglalkoztató munkaadók szankcionálása nagyon is aktuális. Ügyelnünk kell azonban arra, hogy ne veszítse el a hatékonyságát, hiszen a bevándorlás mögött álló okok nem változnak, függetlenül attól, hogy büntetjük-e a munkaadókat. A javasolt szabályozás gyakorlatilag arra kényszeríti majd a bevándorlókat, hogy még rosszabb feltételek mellett vállaljanak munkát, még alacsonyabb fizetésekért, amin a jelenlegi gazdasági válság tovább ronthat.

Nyilvánvaló, hogy ezek az intézkedések csupán részleges megoldást jelentenek az illegális bevándorlás és a feketemunka problémáira. Az EU tagállamainak a mai naptól kezdve közös, következetes politikát kell folytatniuk az illegális bevándorlás tekintetében.

David Martin (PSE), írásban. – Támogatom a jelentést, amely az illegális bevándorlók foglalkoztatóinak szankcionálását javasolja Európában. Az EU-ba való illegális bevándorlás egyik fő hajtóereje a munkalehetőség reménye. Támogatom a javaslatot, mivel igazságosabb rendszert valósít meg a törvényes európai munkavállalók számára.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Az európai munkalehetőségek érthető okokból nagy vonzerőt jelentenek a harmadik országok polgárai számára. Válság idején azonban különös figyelmet kell fordítanunk az egyre kevesebb munkalehetőség elosztására, hogy megelőzzük a társadalmi egyenlőtlenségek kialakulását. Véleményem szerint fontos, hogy szankcionáljuk a szabályellenes foglalkoztatási gyakorlatot. Ezekben a zavaros időkben az illegális foglalkoztatás nem megengedhető, és azokkal kell kezdenünk a szankcionálást, akiket könnyen elérhetünk, és akiknél a szankcióknak hosszabb távú hatása is várható. Ez a jelentés kísérletet

tesz a probléma hatékonyabb megragadására, mivel a bevándorlók száma nyilvánvalóan nem fog csökkenni, különösen a válság idején.

Alexandru Nazare (PPE-DE), írásban. – (RO) A problémát kissé leegyszerűsítve alapvetően két oka van az illegális bevándorlásnak: a származási országban fennálló bizonytalan helyzet, valamint a más országokban fennálló munkaerőpiaci kereslet.

Az első probléma tekintetében elmondható, hogy az EU olyan fejlesztési és együttműködési programokat támogat – bár ez láthatóan nem jelent teljes megoldást –, míg a második problémát eddig a tagállamok szintjén, eltérő megközelítésekkel próbáltuk megoldani. Azonban a közösségi szinten is szabványos normákra van szükség a foglalkoztatók szankcionálása érdekében, mivel sok esetben transznacionális jelenségről van szó, amely mögött az illegális bevándorlók kiszolgáltatottságát kihasználó embercsempészet hálózatok állnak.

Örülök annak, hogy az Európai Parlament vitára bocsátotta az illegális bevándorlókat kihasználó foglalkoztatók kérdését. Meggyőződésem, hogy az irányelv alkalmazása javítani fogja a Közösségen belüli foglalkoztatási körülményeket.

Míg ezidáig az egyes országok szabályozásai arra koncentráltak, hogyan lehetne megakadályozni az illegális bevándorlókat a munkaerőpiacra való bejutásban, mostantól a gyökerénél ragadjuk meg a problémát.

Egyúttal azonban a jelentést nem szabad úgy értelmeznünk, mintha azt üzenné, hogy az EU határai le lesznek zárva. Éppen ellenkezőleg: a munkaerőpiac határait nyitva kell tartanunk, azzal a feltétellel, hogy a munkaerő áramlása legális úton történjen, és megfeleljen az érintett állam igényeinek.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim: az illegális bevándorlás elleni küzdelem véleményem szerint az Európai Unió kiemelt szintű feladata.

Hiszek abban, hogy a legális körülményeinek megteremtése a munkaerőpiacon elvi kérdés, akár az európai polgárookra, akár a gyakran még a minimális munkavédelmi feltételeket is nélkülöző körülmények között munkát vállaló, harmadik országokból érkezőkre vonatkozóan.

Ezért szavaztam Fava úr jelentése mellett, amely szankciókat helyez kilátásba az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat foglalkoztató munkaadók ellen. Úgy gondolom, hogy az ilyen intézkedések harmonizálnak azzal a kíváncsisággal, hogy átláthatóbb, igazságosabb és egységesebb európai munkaerőpiacot hozunk létre.

Egyetértek az előadóval abban, hogy a bevándorlók hátrányos helyzetét kihasználó foglalkoztatókat pénzbeli, adminisztratív és egyes esetekben büntetőjogi szankciókkal kell sújtani, tetteik súlyosságával arányos mértékben, valamint hogy a tagállamoknak meg kell figyelniük a kockázatot jelentő munkahelyeket, és olyan mechanizmusokat kell bevezetniük, amelyek elősegítik a hasonló esetek bejelentését. Nem szabad elfeledkeznünk arról, hogy a növekedési célok a foglalkoztatás és a gazdaság terén csak úgy érhetők el, ha bátorítjuk a munkaügyi törvényeknek való maradéktalan megfelelést.

Olle Schmidt (ALDE), írásban. – (SV) A harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárait foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókról szóló jelentés mellett szavaztam.

A javaslat a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak foglalkoztatók általi kihasználásának megakadályozása, és a dolgozók jogainak megerősítése mellett teszi le a voksot. Az illegális foglalkoztatás esetén a törvényt megszegő foglalkoztatót, nem pedig a dolgozót kell büntetni.

Az EU egyes országokban efféle szabályozás nem létezik. Más országokban van ugyan ilyen szabályozás, de a gyakorlatban nem használják vagy figyelmen kívül hagyják. Az EU közös, az illegálisan tartózkodók kihasználását és foglalkoztatását tiltó szabályozása ezért jó módja lehet annak, hogy sok EU tagállamban megvalósuljon a kívánt cél.

A mai napon szavazásra bocsátott javaslatnak azonban számos gyengéje van. Ha a döntés a mi kezünkben lett volna, sok része egészen más lenne. A házimunkában foglalkoztatott nők számára például nagyobb védelmet kellene biztosítani. Az alternatíva azonban az a lehetőség, hogy egyáltalán semmilyen szabályozás ne létezen, és ezáltal még kevesebb védelemben részesüljön az Európai Unióban illegálisan tartózkodó, harmadik országból érkezett 4–8 millió személy, akik jelenleg illegálisan dolgoznak az Unióban és akiket a foglalkoztatók kiszolgáltatott helyzetük miatt rendszeresen kihasználnak.

Miközben az illegális bevándorlás megelőzése, valamint a harmadik országból érkezett, az EU-ban illegálisan tartózkodó személyek kihasználásának megakadályozása rendkívül fontos, arról is gondoskodnunk kell, hogy biztosítsuk az EU-ban való törvényes letelepedés és munkakeresés alapjait is. Ezt olyan irányelvek szabályozzák, amelyeket mi, az Európai Parlament az elmúlt év során alakítottunk ki hosszas tárgyalások során.

Anders Wijkman (PPE-DE), írásban. – (SV) A harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárait foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókról szóló jelentés mellett szavaztam.

A javaslat a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak foglalkoztatók általi kihasználásának megakadályozása, és a dolgozók jogainak megerősítése mellett teszi le a voksot. Az illegális foglalkoztatás esetén a törvényt megszegő foglalkoztatót, nem pedig a dolgozót kell büntetni.

Az EU egyes országaiban efféle szabályozás nem létezik. Más országokban van ugyan ilyen szabályozás, de a gyakorlatban nem használják vagy figyelmen kívül hagyják. Az EU közös, az illegálisan tartózkodók kihasználását és foglalkoztatását tiltó szabályozása ezért jó módja lehet annak, hogy sok EU tagállamban megvalósuljon a kívánt cél.

A mai napon szavazásra bocsátott javaslatnak azonban számos gyengéje van. Ha a döntés a mi kezünkben lett volna, sok része egészen más lenne. A házimunkában foglalkoztatott nők számára például nagyobb védelmet kellene biztosítani. Az alternatíva azonban az a lehetőség, hogy egyáltalán semmilyen szabályozás ne létezzen, és ezáltal még kevesebb védelemben részesüljön az Európai Unióban illegálisan tartózkodó, harmadik országból érkezett 4–8 millió személy, akik jelenleg illegálisan dolgoznak az Unióban és akiket a foglalkoztatók kiszolgáltatott helyzetük miatt rendszeresen kihasználnak.

Miközben az illegális bevándorlás megelőzése, valamint a harmadik országból érkezett, az EU-ban illegálisan tartózkodó személyek kihasználásának megakadályozása rendkívül fontos, arról is gondoskodnunk kell, hogy biztosítsuk az EU-ban való törvényes letelepedés és munkakeresés alapjait is. Ezt olyan irányelvek szabályozzák, amelyeket az Európai Parlament az elmúlt év során alakított ki hosszas tárgyalások során.

- Jelentés: Elisabeth Jeggle (A6-0472/2008)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), írásban. – (RO) A jelentés, amely az Európai Parlament és a Tanács takarmánystatisztikákkal kapcsolatos szabályozására tesz javaslatot, számos kiegészítő elemet tartalmaz, amelyek szükségesek az új rendelkezések alkalmazásának javításához.

A statisztika fontos szerepet játszik a közösségi politika alakulásában, hiszen pontos képet nyújt a piaci keresletről és kínálatról, és segít a gazdasági egyensúly megteremtésében. Az európai szintű szabványos normák nem válhatnak bürokratikus teherré, hanem garantálniuk kell, hogy a tagállamok között állandó információcsere történjen, egyszerű és hatékony módszerekkel.

Ezért örömmel üdvözlöm a Bizottság javaslatát és az előadó által felvetett kiegészítő ajánlásokat, hiszen azok elősegítik egy új, egyszerű és rugalmas, az EU alapelveivel összhangban lévő jogi keretrendszer megteremtését. A szabályozások hatása az európai mezőgazdaságra több lehetőséget fog biztosítani a piacon felbukkanó problémák kezelésére, például a túltermelésre, amely az árak csökkenéséhez vezethet.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A jelentés mellett szavaztam, részben azért, mert a Bizottság javaslata a jelenlegi szabályozás egyszerűsítését sürgeti, részben pedig azért, mert a mezőgazdasági statisztika a jelen körülmények között feltétlenül szükséges a közös mezőgazdasági politika kialakításához.

Hangsúlyoznám, hogy „igen” szavazatom csupán a jelentésnek szól, és nem jelenti azt, hogy magát a közös mezőgazdasági politikát is támogatom.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim: örömmel üdvözlöm Jeggle képviselőasszony munkáját, és a terménystatisztika összeállításának szükségességét hangsúlyozó jelentése mellett szavaztam.

Osztom az előadó és a Bizottság véleményét, miszerint a terményekkel kapcsolatos statisztikák fontosak a közös mezőgazdasági politika és az EU piacainak kezelése szempontjából.

Örömmel láttam, hogy Jeggle képviselőasszony hangsúlyozta: az extra költségek és terhek ésszerű határokon belül kell hogy maradjanak, hogy az egyszerűsített ügymenet és a jobb minőségű jogalkotás előnyeit a javasolt intézkedések aránytalanul magas költségei ne tegyék értelmetlenné.

Úgy látom, hogy a jelentés tökéletesen illeszkedik a 2007. január 24-én kiadott közleményben lefektetett, az Európai Unió adminisztratív terheinek csökkentését célzó cselekvési programba, ezért – ahogy már korábban is említettem – csak támogatni tudom.

- Jelentés: József Szájer (A6-0216/2008)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), írásban. – (RO) Ahogy már korábban is elmondtam, amikor a mezőgazdasági termékek közösségi piacokon és harmadik országokban való támogatásával kapcsolatos jelentésről beszéltem, a bor a Közösség egyik olyan terméke, amely domináns szerepet tölt be a globális piacon, és ezért az európai kereskedelmi stratégiában is kulcsszerepet kell kapnia.

A különféle borfajták – a hagyományos fajták mellett a jelentésben említett fajták is – hatékonyabb támogatása érdekében azonban egyszerűbb, rugalmasabb szabályozásra van szükség, amely megfelel a minőséget előtérbe helyező európai alapelveknek. Ezzel egyidejűleg jobb együttműködésre van szükség a tagállamok, az európai intézmények, a termelők, valamint a termelői és forgalmazói szervezetek között.

Üdvözlöm az Európai Bizottság javaslatát és képviselőtársunk, Szájer József jelentését, hiszen így egységes, egyszerűsített szabályozás léphet életbe az ízesített borok, ízesített boralapú italok és ízesített boralapú koktélok definíciója, leírása és megjelenítése terén. Ezek a termékek világszerte nagy elismertségnek örvendenek, és az új intézkedéseknek hála jobb pozícióba kerülhetnek a piacon, miközben a Közösségi termelői és forgalmazói is nagyobb támogatásban részesülnek.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim: Szájer úr az ízesített borokkal, ízesített boralapú italokkal és ízesített boralapú koktélokkal kapcsolatos jelentése mellett szavaztam.

Úgy vélem, hogy a borászati iparág nagyon fontos az EU gazdasága számára, hiszen számos ország, többek között Olaszország, Franciaország és Spanyolország a világ vezető bortermelői között találhatók, és nagynevű termékeiket a világ minden tájára exportálják. Ezért üdvözlöm azt a javaslatot, hogy világos szabályokat fektessünk le az említett boralapú termékek kategóriáinak definiálásához, és ezáltal jól felismerhetővé tegyük az európai termékek kiváló minőségét.

- Jelentés: van den Burg (A6-0047/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) Mi, az Európai Parlament svéd szociáldemokratái úgy döntöttünk, hogy a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adóra vonatkozó, 2006/112/EK tanácsi irányelv módosítását sürgető javaslat mellett szavazunk. Hangsúlyozni szeretnénk ugyanakkor, hogy a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adót nem tekintjük a feketegazdaság okozta problémák megoldásának.

John Attard-Montalto (PSE), írásban. – A mai napon a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adóról szóló jelentés mellett szavaztunk. Ezek a módosítások azt üzenik, hogy a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó pozitív hatással lesz számos szolgáltatási szektor átalakítására, mivel a nem bejelentett munkavégzés csökkenését hozzák magukkal.

A lakáságazat tekintetében lehetőség nyílik a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó alkalmazására az energiatakarékosságot és -hatékonyságot célzó felújítási és javítási munkák esetén.

A javaslat 2008 nyarára nyúlik vissza, és bizonyos egyéb, helyi szolgáltatások – többek között az éttermi szolgáltatások – felvételét sürgeti.

A lakáspiaci és éttermi szolgáltatások mellett a listában a kedvezményes adóra jogosult egyéb munkaerő-igényes szolgáltatások is fognak szerepelni. A kategória kiterjesztése más, helyi szolgáltatásokra is vonatkozik, többek között a következőkre: személyes ingó eszközök – biciklik, cipők, ruhák, számítógépek és órák – kisebb javításai, tisztítási és karbantartási szolgáltatások mindezekhez az eszközökhöz, házi gondozási szolgáltatások, személyi szolgáltatások, többek között fodrászat, szépségápolás, kertészeti szolgáltatások, valamint a kegyhelyek, kulturális örökségek és történelmi emlékművek felújítási és karbantartási munkálatai.

A gyógyszeripari termékek kategóriája és szélesedik, magába foglalva az abszorbens higiéniai termékeket, különösen a pelenkákat és a fogatékkal élők orvosi eszközeit.

A nyomtatott könyvek és a hangoskönyvek a jelenlegi szabály értelmében szintén jogosultak lehetnek a csökkentett mértékű adóra.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) Az európai vállalatok 99%-át kitevő, több mint 100 millió munkahelyet adó és csupán az elmúlt nyolc év során 8 millió új munkahelyet teremtő kis- és középvállalkozások támogatása a kisvállalkozási törvény központi eleme.

A jelenlegi javaslat jól példázza az intézkedéseket. Egyes vállalkozások számára lehetővé teszi a csökkentett hozzáadottérték-adó előnyeinek kihasználását, miközben kísérletet tesz a feketemunka felszámolására, és a jogszerűen működő vállalatok létrejöttét segíti elő.

Miközben fontosnak tartjuk a kis- és középvállalkozások működésének elősegítését, nem veszélyeztethetjük az EU alapelveit. Ebben az esetben az egységet piac kap védelmet, mivel a dokumentum szabályai a csak helyben működő vállalatokra vonatkoznak, megelőzve ezzel a piac torzulását.

Ezért döntöttem úgy, hogy a jelentés mellett szavazok, mely jelentés jól példázza az Európai Parlament gazdaságpolitikájának érvényesülését.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Ez az első alkalom, hogy örömmel szavazok egy adózással kapcsolatos európai irányelv mellett. Egy ideig legalábbis, amíg általánosabb megoldás nem születik, és el nem tűnnek az irányelv legszembetűnőbb hibái. A helyben nyújtott szolgáltatások, például az éttermek, amelyeknek semmi köze nincs a belső piac problémáihoz és a verseny torzulásához, valamint a munkaerő-igényes szolgáltatások végre élvezhetik az alacsonyabb adó előnyeit.

A labda most a kormányok térfelén van. Elsőként a Tanácsnak kell döntenie, mivel a döntés még nem született meg. Ezt követően nemzeti szinten kell meghozni a megfelelő intézkedéseket, ahol árgus szemmel figyeljük, hogy a kormányok betartják-e választási ígéreteiket.

Attól tartok azonban, hogy a jó hír gyökerei a válságban keresendőek: az európai vásárlóerő csökkenésében és különösen az uniós választások közelségében. A helyes megoldás a semmiféle létjogosultsággal nem rendelkező adóharmonizálás egyszer és mindenkorra történő megszüntetése lett volna.

David Martin (PSE), írásban. – A jelentés mellett szavaztam, mivel annak javaslatai segítenek abban, hogy Nagy-Britanniában új termék- és szolgáltatáskategóriákban csökkentsük a hozzáadottérték-adót, többek között az éttermi szolgáltatások és más helyileg nyújtott szolgáltatások terén. Azért támogatom a jelenést, mert megkönnyíti a kisvállalkozások életét. A jelentés a recesszió leküzdését segítő pozitív intézkedéseket tartalmaz, amelyek vonzóbbá tehetik a kisvállalkozásokat a vevők számára.

John Purvis (PPE-DE), írásban. – A konzervatívok mindig amellel érveltek, hogy az adózás a szuverenitás alapvető eleme, ezért bármely, a kompetenciát az Európai Uniótól a tagállamokra átruházó intézkedést örömmel üdvözlünk. A jelen intézkedés, amely a tagállamoknak lehetővé teszi, hogy számos helyben nyújtott szolgáltatás és munkaerő-igényes szolgáltatás esetén csökkentsék a hozzáadottérték-adót, pozitív példája a szubszidiaritási elv érvényesülésének, és a Bizottságot arra buzdítjuk, hogy ebben az irányban haladjon tovább a jövőben is. Szerettük volna, ha a csökkentett adók a helyben gyártott sörökre és almaborokra is kiterjed, mivel ez jelentősen könnyítene a szórakozóhelyek fenntartásában, akik a magas vámok okozta tehertől szenvednek.

Hangsúlyozzuk, hogy a tagállamok döntenek el, milyen esetben kívánják alkalmazni az intézkedéseket. Az Egyesült Királyságban nemrégiben végrehajtott hozzáadottértékadó-csökkentés drága mulatságnak bizonyult, és várt hatásai elmaradtak, miközben nagyobb, de célzottabb adócsökkentéssel – amelyet a jelen javaslat lehetővé tesz – vagy megnövelt személyijövedelemadó-kedvezményekkel sokkal előnyösebb körülményeket lehetett volna teremteni az állampolgárok és a gazdaság egésze számára.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE), írásban. – (DA) Az Európai Parlament dán szociáldemokratái, Poul Nyrup Rasmussen, Britta Thomsen, Christel Schaldemose, Dan Jørgensen és Ole Christensen tartózkodtak van den Burg asszony jelentésének szavazásán, a kedvezményes mértékű hozzáadottérték-adó témakörében. Delegáciánk véleménye szerint a hozzáadottérték-adó csökkentése Dániában csak nagyon kis hatással lenne a foglalkoztatásra, és az állam jelentős adóbevételről esne el. A jelenlegi gazdasági válság tükrében azonban elképzelhető, hogy más EU tagállamok jól ki tudják használni a hozzáadottérték-adó csökkentésének eszközét a nemzeti válságkezelő csomagok kialakítása során, és ezáltal javíthatják az érintett szektorok foglalkoztatási mutatóit. Már jelenlegi is eltérő hozzáadottérték-adókkal rendelkezünk, ezért nem kívánjuk akadályozni, hogy más tagállamok éljenek ezzel a lehetőséggel. Az intézkedés a dán gazdaságra is pozitív hatást gyakorolhat.

Peter Skinner (PSE), írásban. – Az Európai Parlament Munkaspártja a jelentés mellett szavazott. Úgy véljük, hogy a hozzáadottérték-adó csökkentése hozzájárulhat egyes munkahelyek megőrzéséhez, valamint újak

megteremtéséhez. Minden ország helyi tapasztalatokról számolt be, ami arra mutat, hogy a helyi körülmények helyi reagálást tesznek szükségessé, és ez igaz az olyan adókra is, mint a hozzáadottérték-adó.

Az Egyesült Királyságban a hozzáadottérték-adó általános csökkentések 1%-kal csökkentette az inflációt, és 12 milliárd fontot pumpált a gazdaságba.

- B6-0097/2009 állásfoglalásra irányuló indítvány: Az európai országok állítólagos felhasználása a CIA által a foglyok illegális szállítása és fogva tartása érdekében

Martin Callanan (PPE-DE), írásban. – 2001. szeptember 11. óta Amerika globális háborút indított a terrorizmus ellen. Sajnos az EU abszolutista emberijogi gyakorlata és vezető politikusainak gyávasága arra kényszerítette az Egyesült Államokat, hogy aránytalanul nagy szerepet vállaljon egy olyan fenyegetés leküzdésében, amely nem ismer határokat.

Az iszlámista dzsihád szélsőségei komoly fenyegetést jelentenek egész társadalmunkra nézve. A politikusok felelőssége, hogy az embereket megvédjék ettől a precedens nélküli, létüket fenyegető veszélytől. Örömmel látom, hogy az EU néhány országa együttműködött a CIA-val, amerikai szövetségeseinkkel. Nem tudom felfogni, hogy egyes országok miért helyezik a terroristák emberi jogait saját polgáraik védelme elé, és utasítják el a CIA-val való együttműködést. Az EU-ban jelen lévő amerikaellenesség ismét ahhoz vezetett, hogy saját polgáraink biztonságát fenyegeti.

Az egész probléma rávilágít arra, mennyire fontos, hogy az egyes tagállamok önállóan dönthessenek a külpolitikai és titkosszolgálati kérdésekben.

A jelentés ellen szavaztam.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) 2007-ben a témában a Bizottság által lefolytatott vizsgálat eredményeként az Európai Parlament olyan állásfoglalást fogadott el, amely tucatnyi ajánlást tartalmazott az ilyen illegális tevékenységek megakadályozása érdekében.

Jelenleg ezen ajánlások alkalmazásának felmérésén dolgozom, egy általam javasolt módszertan szerint. Az Európai Parlament elnöke nemrégiben formális felkérést küldött, amelyben a nemzeti parlamentek elnökeinek együttműködését sürgeti, és hamarosan sor kerül a meghallgatásra.

Ha a folyamat lezárása előtt hoznánk állásfoglalást, azzal elsielnénk a döntést, és hibát követnénk el: azt a hibát, hogy túl korán szólalunk meg, amikor nincs új mondanivalónk; azt a hibát, hogy engedünk annak a vágyunknak, hogy állást foglaljunk az emberek befolyásolása vagy a hazai politika alakítása érdekében; valamint azt a hibát, hogy Obama elnök úr kritizálásával kezdjük, miközben éppen a transzatlanti kapcsolatok újraépítésén kellene munkálkodnunk, az Egyesült Államok új vezetésével együttműködve.

Ezért nem szavazhatok az állásfoglalásra irányuló indítvány mellett. Ugyanakkor nem szavazhatok egy olyan indítvány ellen, amely az alapvető emberi jogok tiszteletben tartása, a törvényesség és az igazságkeresés mellett érvel. Ezért döntöttem úgy, hogy tartózkodok a szavazástól.

Jas Gawronski (PPE-DE), írásban. – (IT) Elnök asszony, az a döntésem, hogy az állásfoglalásra irányuló indítvány ellen szavazzak, arra a tényre alapul, hogy az indítvány ugyanazokat az alapelveket ismétli, amelyek ellen képviselőcsoportom „Az európai országok állítólagos felhasználása a CIA által a foglyok illegális szállítása és fogva tartása érdekében” ideiglenes bizottságának végleges szavazásán állást foglalt (TDIP). Ezt a véleményt az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és Európai Demokraták Képviselőcsoportja koordinátoraként képviselem a korábbi TDIP ideiglenes bizottságában, valamint az emberijogi, igazságügyi és belügyi bizottság munkacsoportjában.

Az említett bizottság úgy döntött, hogy minden tagállamnak kérdőívet küld, hogy tisztázza, milyen fejlemények történtek az Európai Parlament vizsgálatát követően. Azonban – ahogy nyilván Ön is tisztában van vele – semmilyen válasz nem érkezett a kérdőívekre, az írásbeli emlékeztetők elküldését követően sem.

Ezért nem hiszem, hogy bölcs döntés lenne elfogadni egy új szöveget, amely állítólag új következtetéseket tartalmaz, hiszen nincs új információ, amit közléhetnénk. Úgy érzem, hogy ez ismét a baloldal választási fogása, nem pedig az igazságkeresés motiválta indítvány.

Ana Maria Gomes (PSE), írásban. – A Portugáliára vonatkozó utalás – beleértve a Barroso-kormány felelősségére vonatkozó utalást – megtartása mellett szavaztam, annak ellenére, hogy úgy vélem, a bekezdés

szövege lehetne pontosabb is, és beszélhetne „új tényszerű információkról”, nem csak „sajtóban megjelent információkról”.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Anélkül, hogy részleteznénk az olyan fontos aspektusait, amelyekkel nyilvánvalóan nem értünk egyet, és nem említve súlyos hiányosságait sem, az állásfoglalás:

- „elutasítja az eddigi intézkedések hiányát..... hogy fényt derítsen egy rendkívüli programra;

- „felhívja a tagállamokat, a Bizottságot és a Tanácsot ... hogy segítsenek megállapítani az igazságot vizsgálatok lefolytatásával, illetve az illetékes szervek bevonásával, ... valamint a titkosszolgálatok tevékenységének hatékony parlamenti kivizsgálásával;

- „felhívja az Európai Uniót, a tagállamokat és az Egyesült Államok hatóságait, hogy vizsgálják ki és teljes mértékben derítsék fel az emberi jogokkal, alapvető szabadságjogokkal, a kínzás és a rossz bánásmód tiltásával, az erőszakos eltűnéssel, valamint igazságos tárgyaláshoz való joggal kapcsolatos nemzetközi és nemzeti törvényszegéseket, amelyeket a „terrorizmus elleni harc” részeként követtek el, hogy megállapítható legyen a felelősök személye... és hogy biztosítható legyen: a jövőben hasonló atrocitások nem történhetnek’.

Az állásfoglalás azonban nem oldja fel vagy nem utasítja el a központi elemet, az úgynevezett „terrorizmus elleni harc” fogalmát, és nem ítéli el azt, amit úgy nevez, hogy „fogolytadási programok és titkos büntetés-végrehajtási intézmények korlátozott fenntartása”.

Világos elutasításra és az igazság keresésére van szükség, és a Portugál Kommunista Párt éppen ezt javasolta a portugál parlamentben, amit a Portugál Szocialista Párt, a Szociáldemokrata Párt és a Néppárt elutasított.

Jens Holm és Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), írásban. – Még ha vannak is vitatható elemei a CIA-állásfoglalásnak – például az igazságügyi együttműködési és kiadatási EU/USA szerződések üdvözlése –, az állásfoglalás mellett szavaztam, mert támogatom az emberi jogok érvényesülését és a kiadatási program felderítésére irányuló kezdeményezést.

Ian Hughton (Verts/ALE), írásban. – A Ház által elfogadott állásfoglalás megerősíti, hogy az ENSZ kínzás elleni egyezményének 14. cikke szerint a kínzás áldozatai jogosultak a jogorvoslatra, valamint az igazságos és megfelelő mértékű kártérítésre. Sok mindent elmond, hogy a Ház egyesült királyságbeli konzervatív tagjai az állásfoglalás ellen szavaztak. Ugyanolyan sokatmondó, hogy az egyesült királyságbeli munkáspárti tagok tartózkodtak. A morálisan összeomlott munkáspárti kormány jogtalan háborúba vezette az Egyesült Királyságot, és engedélyezte repülőtereinek fogolyszállítási célokra való felhasználását. Ezt az unionista tagok mai szavazatai még szégyenteljesebbé teszik.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), írásban. – Még ha vannak is vitatható elemei a CIA-állásfoglalásnak – például az igazságügyi együttműködési és kiadatási EU/USA szerződések üdvözlése –, az állásfoglalás mellett szavaztam, mert támogatom az emberi jogok érvényesülését és a kiadatási program felderítésére irányuló kezdeményezést.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Korábban már kifejeztem, hogy undorral fogadtam a különféle államok hatóságai által kiszolgáltatott, sőt egyes esetekben egyenesen elrabolt gyanúsítottakkal – de nem elítéltekkel – való bánásmóddal kapcsolatban napvilágra került információkat. Ez a gyakorlat teljesen elfogadhatatlan, és ellentmond a modern demokrácia alapelveinek. Az úgy még nincs megoldva, ezért jó, hogy ezek az incidensek napvilágra kerülnek.

A Parlament állásfoglalása számos pozitív elemet tartalmaz, de úgy gondolom, hogy az irreleváns megfogalmazások miatt külpolitikai ambíciói túl nagyok. Ezzel eltolódik a hangsúly a fő problémáról, ami nem más, mint az emberi jogok megsértése. Ez sajnos elfogadhatatlan. Éppen ezért az állásfoglalásra irányuló indítvány ellen szavaztam.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), írásban. – (RO) Az állásfoglalásra irányuló indítvány ellen szavaztam, amely az európai országok állítólagos felhasználásával foglalkozik a CIA által a foglyok illegális szállítása és fogva tartása érdekében, mert az állásfoglalás célja megalapozatlan.

Először is hangsúlyoznám, hogy procedurális szemszögből nézve, az állásfoglalást aláíró politikai csoportoknak meg kellett volna várniuk a Pöttering elnök által 2009. február 9-én írott levélre érkezett válaszokat a nemzeti parlamentektől, amely levél tájékoztatást kért a 2007 februárja óta bekövetkezett fejleményekkel kapcsolatban.

Másodszor, a javaslat egyáltalán nem produktív, hiszen újra adott tagállamokkal szembeni gyanúkat és vádak fogalmaz meg, amelyek alapját az Obama elnök által 2009 januárjában kiadott, a guantánamói fogolytábor egy éven belüli bezárását elrendelő végrehajtási rendelkezés képezi.

Romániával kapcsolatban Barrot bizottsági tag megemlítette beszédében, hogy figyelemmel kísérte a román hatóságok intézkedéseit a vizsgálat során. Úgy vélem, hogy Románia teljes együttműködési hajlandóságról tett tanúbizonyságot, és a Bizottságot, valamint az Európai Parlamentet ellátta a szükséges információkkal, valamint az ügyben végzett vizsgálatok eredményeivel.

Alexandru Nazare (PPE-DE), írásban. – (RO) Megragadnám az alkalmat, hogy a február 2. és 5. között tartott strasbourgi ülés apropóján megerősítsem: ellenzem az állítólagos CIA-tevékenységekkel, nevezetesen az állítólagos terroristák európai országok területén történő transzportálásával és illegális fogva tartásával kapcsolatos állásfoglalást.

A Romániát ért vádak, nevezetesen hogy részt vett a terrorizmussal gyanúsítottak transzportálási programjában, teljes mértékben megalapozatlanok. Ezért elfogathatatlan, hogy Románia nevét emlegessék az állítólagos CIA-börtönökkel kapcsolatos viták során.

Ezidáig csupán vádak és gyanúsítgatásokat láttunk, hitelt érdemlő bizonyítékok nélkül. A Martin-jelentés jó példa erre a megközelítésre, a Románia elleni vádjai pedig nem csak ellentmondásosak, hanem megalapozatlanok is egyben.

Úgy vélem, hogy az ilyen komoly vádak mögötti érvrendszer az európai kormányok azon elkötelezettségéből ered, amellyel az alapvető szabadságjogokat, az Európai Unió jogait és értékeit kívánják képviselni, amelyek nevében az állásfoglalási javaslatot is kezdeményezték.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, szavazatommal támogatni kívánom az európai országok CIA általi, a foglyok illegális szállítása és fogva tartása érdekében történő állítólagos felhasználásával kapcsolatos állásfoglalási indítványt. Úgy vélem, hogy nagyon fontos a Parlament által elfogadott, az ideiglenes bizottság jelentésében megfogalmazott ajánlások teljes mértékű megvalósítása az európai országok CIA általi, a foglyok illegális szállítása és fogva tartása érdekében történő állítólagos felhasználásának ügyében, mivel a titkos fogolytáborok, az erőszakos eltűnések és a kínzás nem csupán a nemzetközi emberijogi törvények, az ENSZ kínzással kapcsolatos egyezménye, az Emberi Jogok Európai Egyezménye és az Európai Unió alapjogi chartája megszegését jelenti, de a demokrácia elvei és a törvény szellemisége által kormányzott nemzetközi rendszerben is megengedhetetlen.

Ezért üdvözlöm az állásfoglalást, amely sürgeti, hogy a tagállamok fedjék fel a terrorizmus elleni harc nevében elkövetett efféle atrocitásokat, hiszen a terrorizmus elleni harc nem lehet hiteles, ha éppen azokat az emberi jogokat és alapjogokat sérti meg, amelyeket védenie kellene.

Brian Simpson (PSE), írásban. – Az EPLP tagok úgy vélik, hogy az állásfoglalás számos pozitív elemet tartalmaz. Végig támogattuk az állásfoglalás megfogalmazását, és elfogadtuk az európai parlamenti csoportok közös állásfoglalását.

Ezt az állásfoglalást mégsem fogadhatjuk el, mivel olyan bizonyítatlan állításokat tartalmaz, amelyeket az illetékes hatóságok még nem vizsgáltak ki. Sajnos így, módosított formájában ez az állásfoglalás nem bizonyított tényeken alapul, és az EPLP ezért a tartózkodás mellett döntött.

Marek Siwiec (PSE), írásban. – (PL) Tartózkodtam a szavazástól, mivel nem ismerem megfelelő mértékben a kérdéses állásfoglalási indítvány módosításainak részleteit.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), írásban. – Még ha vannak is vitatható elemei a CIA-állásfoglalásnak – például az igazságügyi együttműködési és kiadatási EU/USA szerződések üdvözlése –, az állásfoglalás mellett szavaztam, mert támogatom az emberi jogok érvényesülését és a kiadatási program felderítésére irányuló kezdeményezést.

- Jelentés: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0019/2009)

Adam Bielan (UEN), írásban. – (PL) Elnök úr: a Saryusz-Wolski-jelentés mellett szavaztam. Örömmel láttam, hogy a jelentés elsősorban a 2008-as eseményekre koncentrál, amelyek az EU külpolitikáját komoly próba elé állították. Ismét kiderült, hogy Európa ereje az összehangolt cselekvésben rejlik. Ugyanez igaz az európai intézményekre is. Együtt kell működniük, a tagállamokhoz hasonló módon, ha Európa egységesen szeretne fellépni a nemzetközi porondon.

Martin Callanan (PPE-DE), írásban. – Támogatom a nemzeti vétójog megőrzését külpolitikai ügyekben, és egyre jobban aggaszt az EU egyre növekvő szerepe a nemzetközi porondon, annak ellenére, hogy a Lisszaboni Szerződést ratifikálása még nem történt meg.

Elfogadom azonban, hogy bizonyos területeken az Unió közös cselekvéssel fejezheti ki legjobban az akaratát: ilyen például Tajvan ügye. A tanács nemrégiben Tajvan nemzetközi szervezetekben való részvétele mellett szavazott. Támogatom a döntést, mert elfogadhatatlannak tartom, hogy Tajvan 23 millió lakosától megtagadjuk, hogy nemzetközi szinten hallassák a hangjukat.

Tajvan virágzó demokrácia, kiváló közegészségügyi rendszerrel. Megkérdőjelezem, hogy morálisan jogosultak lennének elzárni Tajvant az olyan lehetőségek elől, amelyeket az Világegészségügyi Közgyűlésben való megfigyelői státuszuk kétségkívül garantálna. Remélem ugyanakkor, hogy az EU intézményei a WHA következő, májusi kongresszusa előtt előrelépést érnek el az ügyben.

Üdvözlöm a jelentés pozitív megjegyzéseit a Kínával való kapcsolat javulásáról is.

Ezért a jelentésről való szavazástól tartózkodtam.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), írásban. – (RO) Gratulálni szeretnék a Külügyi Bizottság elnökének, Saryusz-Wolski úrnak a kiváló jelentéshez. Úgy vélem, különös figyelmet kell szentelnünk a Keleti partnerségnek. Nézeteim szerint a Keleti partnerségnek világos intézményi struktúrára van szüksége, parlamenti és kormányközi dimenziókkal, valamint megfelelő műszaki és pénzügyi testületekkel.

A kormányközi dimenzió vonatkozásában úgy vélem, hogy világos ütemezést kell meghatároznunk a miniszteri szintű értekezletekhez a 27 tagállam és a Keleti partnerség országai között. Fehéroroszország esetében támogatni kell az EU Tanácsának azt a döntését, hogy mind a minszki kormánnyal, mind az ország demokratikus szervezeteivel folytatja a tárgyalásokat. Fehéroroszország tekintélyelvű rezsimjének meg kell értenie, hogy az EU az együttműködés alapfeltételeként szabja a demokratikus elvek és az emberi jogok tiszteletben tartását.

Úgy gondolom, hogy a Kelet partnerség parlamenti dimenziója azért fontos, mert biztosítja a projekt demokratikus legitimitását. A jövőbeli parlamenti gyűlések találkozóit hozzá kell hoz járuljanak a projekt elfogadásához, mind a hatalmon lévő pártok, mind a kormányzati alternatívát jelentő ellenzék részéről.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), írásban. – (EL) A görögországi Kommunista Párt képviselőcsoportja az EU közös kül- és biztonságpolitikájának (KKBP) alkalmazásáról szóló, 2007-es éves jelentés ellen szavazott.

A jelentés – elfogadhatatlan módon – az EU nemzetközi politikai és katonai jelenlétének erősítését sürgeti: más szavakkal imperialista intervencióra szólít fel. A kapitalista fejlődés által okozott problémákat – például a globális klímaváltozást és az energiaügyi kérdéseket – használja fel ürügyként az imperialista intervencionalizmus alátámasztására, és ezáltal a globális imperialista versenytársakkal szembeni versenyhelyzet megerősítésének indoklására.

Ugyanakkor szorosabb és mélyebb együttműködést sürget az Egyesült Államokkal, hogy az imperialista uralommal szembeni ellenállást közösen számolhassa fel.

A jelentés védelmébe veszi az EU imperialista törekvéseit a világ számos táján, például a Nyugat-Balkánon, ahol már létre is jött a koszovói EULEX rendőrségi/igazságügyi szervezet, a Közel-Kelet egészében, Grúziában, Afrikában és másutt, hiszen egyetlen célja, hogy még erősebbé váljon.

Évről évre az EU egyre agresszívabbá és veszélyesebbé válik az emberek számára, akik egyre fájdalmasabb harcot kell hogy vívjanak ezen politika, az Egyesült Államok és a NATO politikája, valamint az imperialista rend ellen.

Jas Gawronski (PPE-DE), írásban. – Ez a jelentés kritikusan szemléli az emberi jogok helyzetét Kínában, de elmulasztja megemlíteni a tajvani helyzetet, ami viszont példaértékű. Tajvan virágzó demokráciája, amelyet áthat az alkotmányos rend és a törvény szelleme, éles kontrasztban áll a kínai kommunista diktatúrával.

Üdvözlöm a jelentés pozitív megjegyzéseit a Kínával való kapcsolat javulásáról is. Ma Ying-jeou elnök úrnak elismerés jár azért, amit tett.

A KKBP hatásköre elkerülhetetlenül korlátozott, és alá van rendelve a nemzeti vétónak. Mindazonáltal üdvözlöm a Tanács azon döntését, hogy nemrégiben Tajvan nemzetközi szervezetekben való részvétele mellett szavazott. Remélem, hogy a Tanács és más intézmények felkarolják Tajvan azon törekvését, hogy

megfigyelői státuszt kapjon a Világegészségügyi Közgyűlésben. Tajvan kizárása egy közegészségügyi fórumról csupán azért, mert Kína ilyen irányú nyomást gyakorol, rossz morális üzenetet hordoz.

Ezért a jelentés mellett szavaztam.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Az ülés során megvitatott másik két jelentéshez hasonlóan ez a jelentés is nagyon ambiciózus.

A retorikát félretéve, a jelentés szerint „az elkövetkező hónapokban egyedi lehetőség nyílik az EU számára, hogy új transzatlanti programot dolgozzon ki az új amerikai kormánnyal, amely olyan közös stratégiai kérdésekben is állást foglalna, mint az új... globális kormányzás”, különös tekintettel a közelgő, áprilisra tervezett NATO-csúcsra és G20-csúcsra.

A jelentés és az állásfoglalás valójában körvonalazza az EU fő erőinek céljait, prioritásait és érdekeit, legyen szó akár a Balkánról (Koszovó, Bosznia-Hercegovina), akár Kelet-Európáról (Kaukázus, Fekete-tenger, Fehéroroszország, Grúzia, Oroszország), a Közel-Keletről (Gáza-övezet, Irak), a mediterrán térségről, Közép-Ázsiáról (Afganisztán, Irán), Afrikáról (Csád, Szudán, Szomália, Kongói Demokratikus Köztársaság), Ázsiáról (Kína) vagy Latin-Amerikáról.

Tartalma a nemzetközi jog szembevető megsejtéseitől kezdve az intervencionalizmuson keresztül az EU nagyhatalmainak gyengén álcázott politikai és gazdasági törekvéseiig számos témakörben nyilatkozik meg.

Ez a valódi jelentése az „EU világban betöltött szerepének”: törekvés arra, hogy az Egyesült Államokkal és Japánnal megosztozzanak a világ piacain és természeti erőforrásain.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), írásban. – (PL) Jacek Sarysz-Wolski úr közös kül- és biztonságpolitika fő vonásait felvázoló jelentését teljes mértékben támogattam. A Tanács 2007-es jelentése jó leírást ad a problémákról. Nehéz lenne nem egyetérteni azzal, hogy a KKBP megvalósítására elkülönített összegek messze nem elegendők, különösen ha az agresszív terrorizmussal is számolnunk kell. Az EU prioritása a biztonságos és békés élet biztosítása polgárai számára. Ez a biztonság számos dimenziót foglal magába: politikai, katonai, energiaügyi, élelmiszer-ellátási stb. A más országokkal való együttműködés ezen a területen fontos szerepet kap. Az Egyesült Államokkal és Kanadával való transzatlanti kapcsolatok fontosságát el kell ismerni, akárcsak az EU és a NATO közötti szorosabb együttműködés szerepét. A Keleti partnerséget rendkívül ígéretes kezdeményezésként kell tekinteni. Ebben a tekintetben az Oroszországgal, Ukrajnával, Grúziával és Fehéroroszországgal való kapcsolatok is említésre méltóak. Az EU a közel-keleti helyzetre is pozitív nyomást gyakorolhat. A Gáza-övezetben fennálló jelenlegi helyzet megmutatta, milyen drámai körülmények között élnek az ottaniak, legyenek akár palesztinok, akár zsidók.

A biztonsági tekintetében az EU intézkedései csak akkor lehetnek hatékonyak, ha egységesen lépünk fel. Az egyéni érdekekre való összpontosítás csak ideiglenes előnyökkel járhat. Az univerzális szolidaritás ezenfelül az alapvető értékek és az emberi jogok, valamint az egyén méltóságának és szabadságának tiszteletét követeli meg. A megfelelő diplomácia szerepe – ide értve az úgynevezett megelőző diplomáciát – ezen a téren semmiképpen nem elhanyagolható.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) A közös kül- és biztonságpolitikáról szóló jelentésből kitűnik, hogy az Európai Unió óriási ambíciókkal bír külpolitikai téren. A tények nyilvánvalóan mutatják ugyanakkor, hogy az EU világban betöltött szerepe nem felel meg ezen ambícióknak. Azonban nem csak azt látjuk, hogy egyre nagyobb az EU nemzetközi szerepvállalása, hanem az egyes tagállamok közötti együttműködés is javul. Az Európai Unió 27 tagállama által osztott közös értékek és prioritások szorosabban összekapcsolják az uniós államokat, mint azt a vitákkal terhes időszakok alapján várnánk. Éppen ez az, amit el szeretnénk érni.

Ezért támogatom a szerződés megerősítését, amelyre prioritásaink és cselekvési feltételeink épülnek.

Annak felismerése azonban, hogy a különböző érdekekből és prioritásokból származó érdekellentétek léteznek az unión belül, nem vezet ahhoz a következtetéshez, hogy az EU a világban jelentéktelen, vagy hogy egyetlen, egységes, saját érdekekkel vagy történelmükkel ellentmondó külpolitikát kellene rákényszeríteni a tagállamokra. Közösség épül, és bár ez a folyamat lassú, több eséllyel lesz sikeres, mint az a törekvés, hogy egyetlen megközelítést kényszerítsünk a résztvevők mindegyikére.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), írásban. – (RO) A 2007-es éves jelentés a KKBP főbb vonatkozásairól és alapvető választási lehetőségeiről szóló állásfoglalási indítvány mellett szavaztam, amelyet az Európai Parlamentnek

a 2006-os intézményközi megállapodás G pontja, 43. szakasza alkalmazásaként mutattak be, a béke, az emberi méltóság, az emberi jogok, a demokrácia, a multilateralizmus és a jogállamiság támogatása érdekében.

Charles Tannock (PPE-DE), írásban. – A Saryusz-Wolski-jelentés tartalmaz néhány, Tajvannal kapcsolatos örömteli fejleményt, különösen a Kínával való kapcsolatok nemrégiben végbe ment javulásának fényében. Gratulálok Ma tajvani elnöknek bátor és határozott kiállásáért, amellyel kikövezte a Kínai Népköztársasággal ápoltt kapcsolatok javításának útját.

Mindazonáltal tartok attól, hogy az EU nem ismerte fel teljesen a demokratikus Tajvan támogatásának és 23 milliós lakossága elismerésének fontosságát a nemzetközi porondon.

A Tanács támogatja Tajvan szerepvállalását a nemzetközi szervezetekben. Itt az ideje, hogy a Parlament megerősítse ezt a támogatást, különös tekintettel Tajvan azon törekvéseire, hogy megfigyelői státuszt kapjon a Világegészségügyi Közggyűlésben.

Elítélendő tett Tajvan kizárása ebből a testületből Kína nyomására. Orvosként is kifogásolom a politika beleszólását a közegészségügy kérdéseibe. Tibet kérdésében, akárcsak az emberi jogok kérdésében szembeszállunk Kínával: itt az ideje, hogy Tajvan kérdésében is állást foglaljunk.

A jelentésről való szavazástól tartózkodtam.

Charles Tannock (PPE-DE), írásban. – Én és brit konzervatív képviselőtársaim üdvözljük a KKBP-n belüli hatékony kormányközi együttműködés igényét, amennyiben az Egyesült Királyság megtarthatja vétőjogát, valamint az önálló cselekvés lehetőségét, ha a nemzeti érdek úgy kívánja. A jelentés pozitív felvetéseket tartalmaz a 27 EU tagállam szorosabb nemzetközi együttműködésének szükségességéről az olyan kérdésekben, mint a transzatlanti kapcsolatok, Grúzia, a Keleti partnerség és a Közel-Kelet.

Ellenezzük azonban a Lisszaboni Szerződésre vonatkozó kisebb utalásokat. Már régóta kifejeztük a Szerződéssel szembeni ellenérzéseinket, és úgy véljük, hogy sem az Egyesült Királyság, sem az EU érdekeit nem szolgálná jól, ha új külpolitikai eszközöket biztosítanánk a Szerződésben. Mindezek miatt általános tartózkodás mellett döntöttünk.

- Jelentés: Karl von Wogau (A6-0032/2009)

Adam Bielan (UEN), írásban. – (PL) Elnök úr: a von Wogau-jelentés mellett szavaztam. Egyértelműen kiállok az európai biztonsági és védelmi politika megerősítése mellett. Az európai fegyveres erők közötti együttműködés hatáskörének kiterjesztése – ahogy a jelentés is hangsúlyozza – elengedhetetlen ahhoz, hogy közös kül- és védelmi politikát alakítsunk ki. Egyetértek azzal is, hogy az Európai Uniónak nem csupán saját biztonságát, de szomszédai biztonságát is garantálnia kell. Szomszédaink látszólag kétoldalú konfliktusai közvetlen hatással vannak az EU-ra.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az Európai Biztonsági Stratégia módosításáról szóló jelentés nyíltan támogatja az EU militarizálásának fokozását, hogy imperialista célok érdekében bevethető hadereje erősebbé válhasson.

Üdvözlö a Tanács azon célkitűzését, hogy az EU állandó, 60 000 katonát számláló fegyveres erőt tartson fenn a már létező francia-német Eurocorps csapataira alapozva, közös fegyverrendszerekkel és a világ különböző tájain gyorsreagálású egységekként is bevethető módon. Az EU intervenciók politikájának ürügyeinek, az úgynevezett biztonsági „fenyegetéseknek” a köre egyre bővül, a „terrorizmustól” kezdve a klímaváltozáson, az energiaellátás biztonságán, a kibertérbeli fenyegetéseken, a helyi konfliktusokon, a tengeri szállításon keresztül egészen az űrből érkező fenyegetésekig. A valóság azonban az, hogy az EU fenntartja a „jogot”, hogy ott és akkor avatkozzon be imperialista céljai elérése érdekében, ahol és amikor szükségesnek látja, és nem csupán harmadik országok és azok lakosai ellen, hanem akár tagállamai polgárai ellen is, hogy védje a monopóliumok hatalmát.

A görög Kommunista Párt ezért a jelentés ellen szavazott. Csak az alapoktól szerveződő polgári engedetlenség és az EU imperialista politikájával való szakítás biztosíthatja Európa békéjét és virágzását.

Glyn Ford (PSE), írásban. – Gratulálok von Wogau képviselő úrnak az itt végzett munkájához, valamint a biztonsági és védelmi albizottság elnökeként kifejtett tevékenységéhez. Támogatom az EU katonai műveleti parancsnokságának létrehozását. Biztonsági fenyegetések esetén természetesen továbbra is a NATO marad az első védelmi vonalunk. Azonban nem feledkezhetünk meg arról, hogy a mintegy tíz évvel ezelőtt Bush-Gore viták során George Bush elmondta: ha ő lett volna az elnök, nem avatkozik be Koszovóban.

A Bush-kormány külpolitikájával szembeni minden ellenérzésem ellenére úgy vélem, hogy Bush álláspontja az Egyesült Államok érdekei szempontjából teljes mértékben érthető. Azonban ez az álláspont Európa számára nem lett volna elfogadható. A szerbek irtóhadjárata által veszélybe sodort milliók iránt érzett felelősségünk mellett súlyos érvként esett latba a több tíz- vagy százezernyi menekült is. Saját érdekünkben és a védelemre szorulókat érdekelében is szükségünk van olyan haderőre, amely az amerikaiaktól függetlenül képes fellépni. A cél érdekében létre kell hoznunk az EU katonai műveleti parancsnokságát, hogy felkészüljünk egy ilyen lehetőségre.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) A NATO Európai Unió biztonsági architektúrájában betöltött szerepéről szóló jelentéshez hasonlóan ez a jelentés (és állásfoglalás) megerősíti az Európai Unió offenzív természetű politikai és katonai blokká változtatásának szándékát, az Egyesült Államokkal karöltve és a NATO keretein belül.

Más fontos és megvilágosító erejű aspektusai mellett a jelentés és állásfoglalás megerősíti a NATO offenzív és globális koncepcióját, tekintve, hogy a módosított Európai Biztonsági Stratégiának és a NATO jövőbeli stratégiai koncepciójának kölcsönös kompatibilitását célozza meg, valamint azt, hogy ezt annak a Nyilatkozatnak is tükröznie kell, amelyet a NATO-csúcson, Strasbourg/Kehl-ben 2009 áprilisában elfogadnak majd. Sőt, tovább megy, amikor egy EU műveleti parancsnokság felállítását sürgeti.

A jelentés tulajdonképpen leleplezi – nem mintha ez lett volna a célja – az EU növekvő militarizálását, valamint az úgynevezett Lisszaboni Szerződést, amely intézményesíti ezt a militarizálási szándékot.

Azoknak az ír szavazóknak van igazuk, akik elutasították a Szerződés militarista természetét, melynek ratifikálása a nemzetközi kapcsolatok további militarizálódásához, a fegyverkezési verseny élesedéséhez és további intervenciókhoz és háborúkhoz vezetne.

Igazuk van azoknak a portugál szavazóknak, például a Portugál Kommunista Párt tagjainak, akik népszavazást és széles körű vitát sürgetve, Európa és a világ békéje érdekében elutasították a Szerződést.

Richard Howitt (PSE), írásban. – Az Európai Parlament brit munkáspárti tagjai a Szocialista Képviselőcsoporttal együtt a jelentés mellett szavaztak. A munkáspárti képviselők ugyanakkor elutasították az állandó EU katonai műveleti parancsnokság létrehozását felvázoló szakaszt. A munkáspárti képviselők következetesen megkérdőjelezték az ilyen újszerű intézményi struktúra létjogosultságát. Úgy véljük, hogy Európának arra kell koncentrálnia, hogy megfelelő képességekkel bírjon a cselekvéshez, amennyiben az szükségessé válik, biztosítva a már meglévő intézmények megfelelő működését, nem pedig új, drága és luxusszámba menő intézményeket létrehozni.

David Martin (PSE), írásban. – Ez a jelentés egy önálló és állandó EU műveleti parancsnokság létrehozását sürgeti, amely képes stratégiai tervezésre, valamint az európai biztonsági és védelmi politika műveleteinek és küldetéseinek végrehajtására. A jelentés jogosan javasolja az Egyesült Nemzetek Szervezetének megreformálását, hogy az képes legyen teljes mértékben betölteni a feladatait, és hatékonyan cselekedni a globális problémák és a fenyegetések megoldása érdekében.

Alexandru Nazare (PPE-DE), írásban. – (RO) Üdvözlöm az európai biztonsági stratégiával és az európai védelmi és biztonsági politikával foglalkozó jelentést, amely tartalmaz néhány hasznos és releváns javaslatot az Európai Unió – mint globális játékos – jövője szempontjából.

Ezen a ponton említeném meg, hogy az Európai Unió biztonsági dimenzióját mindenképpen koordinálni kell a NATO erőfeszítéseivel, hogy megelőzzük az erőforrások felesleges pazarlását. Ebben a kontextusban örömmel üdvözlöm a Tanács javaslatát egy informális EU-NATO magas szintű csoport létrehozására.

Továbbá – az új események fényében – újra kell értékelnünk az Oroszországgal ápolott kapcsolatainkat. Keleti szomszédainak stabilitása és a tagállamokra gyakorolt hatások minimálisra szorítása érdekében az Európai Uniónak keményebb politikát kell folytatnia Oroszországgal, mely politikát transzatlanti partnereinkkel együtt kell kialakítanunk, a megfelelő multilaterális szervezetek, valamint az EBESZ bevonásával. Ez a célkitűzés szorosan kapcsolódik ahhoz az igényhez is, hogy Európában biztosítsuk az energiaellátás biztonságát, amit csak együttes erőfeszítéssel, többek között az energiaforrások diverzifikációjával érhetünk el.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) Ha körülnézünk Európában, nyilvánvaló, hogy a biztonság szempontjából az Európai Uniónak saját stratégiai problémákkal kell szembenéznie, és saját prioritásokat kell kialakítania. Ezt a földrajzi szükségszerűségek és a geopolitikai megfontolások diktálják. Ez nem felel meg annak, hogy alternatívát keresünk a védelmi biztonság vagy szövetségeseink helyett, különös tekintettel

az Egyesült Államokra. Azt viszont igenis jelenti, hogy Európa felelősségét hangsúlyozzuk. Ha a biztonság a célunk, készen kell állnunk a kihívásokra, legyen szó akár fizikai, akár emberi kihívásokról. Szükség van továbbá arra, hogy megállapodjunk abban, mi a közös és mi osztható meg ebben a biztonsági politikában és ezekben a felvállalt terhekben. A biztonságunk ára van, és a nagyobb multilateralizmusra való igény szövetségeseink részéről még több ráfordítást tesz szükségessé. Az elkövetkező időszak ebből a szempontból nagy kihívást hordoz. Az európaiak csak úgy követelhetnek nagyobb biztonságot, ha hajlandók megfizetni az árát.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), írásban. – (RO) Az „Európai biztonsági stratégia és EBVP” témakörében elhangzott állásfoglalási indítvány mellett szavaztam, mivel úgy vélem, hogy az Európai Uniónak stratégiai autonómiára van szüksége, amit csak egy erős és hatékony biztonsági és védelmi politika biztosíthat. Úgy gondolom továbbá, hogy az Európai Uniónak képesnek kell lennie garantálnia saját, valamint szomszédai biztonságát.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), írásban. – A konzervatívok delegációja alapvetően ellenzi az EU szerepvállalását a védelmi politikában, amit ez a jelentés nagy mértékben kiterjesztene.

Az EBVP olyan politikai projekt, amely nem hoz létre új katonai képességeket, miközben duplikálja a NATO feladatait, és aláássa annak tekintélyét. A jelentés a nemzeti védelmi és biztonsági kompetenciák további, elfogadhatatlan mértékű átruházását sürgeti az EU részére. Az integrált európai fegyveres erőkről és a szinkronizált európai fegyveres erőkről beszél, mint az EU hadseregének kiindulópontjáról. Nem szűkülöködik továbbá a Lisszaboni Szerződés dicséretével, mely szerződést mi határozottan elutasítottunk. Éppen ezért a jelentés ellen szavaztunk.

- Jelentés: Ari Vatanen (A6-0033/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) Úgy döntöttünk, hogy teljes egészében elutasítjuk ezt a saját kezdeményezésű jelentést, mivel feleslegesnek látjuk. A jelentés egyes részei kidolgozatlanok, és a tartalma nem járul hozzá konstruktívan az európai biztonsági politikáról zajló vitához.

Guy Bono (PSE), írásban. – (FR) A francia kereszténydemokrata Vatanen képviselő úr jelentése ellen szavaztam.

A jelentés szövege a NATO szerepére utal az Európai Unió biztonsági architektúrájában. Ez olyan lényeges kérdés, amit nem szabad figyelmen kívül hagyni. Véleményem szerint azonban a jelentésben adott válaszok nem megfelelőek, és a probléma gyökerét érintetlenül hagyják.

Szavazatommal nem kívánom tagadni azt, hogy Európának a nemzetközi porondon is számottevő szereplővé kell válnia. Gazdasági és demográfiai hatalomként elvárható, hogy értékeinek megfelelően cselekedjen, és tegye ezt a béke, valamint a kultúrák közötti párbeszéd fenntartása érdekében. Az Európai Unió katonai hitelességének erősítése azonban elengedhetetlen. Ezért is hangsúlyozom, hogy elkötelezett vagyok a valódi autonómiával bíró európai biztonsági és védelmi politika kidolgozása mellett.

Véleményem szerint azonban Vatanen úr jelentése nem ezt ígéri. Komoly akadályokról feledkezik meg, különösen a nukleáris leszerelés és az Oroszországgal való kapcsolat tekintetében. Ezt már az előterjesztett módosítások pusztá száma (265) is bizonyítja: a jelentés szövege távolról sem kapott egyhangú támogatást. Nem oldja meg fő problémánkat: egy olyan, erős védelemmel rendelkező Európa megteremtésének igényét, amely együttműködik a NATO-val, de nem alárendeltje annak.

Alin Lucian Antochi (PSE), írásban. – (RO) A biztonság és védelem terén az Európai Unió globális hatalomként való fellépései a konfliktusok megelőzését célzó intervenciók formájában nyilvánultak meg, ami Európát a világbéke fő letéteményesévé tette. Míg a hidegháború végén a NATO szerepe kérdéses volt, a biztonságunkat fenyegető új veszélyek és a védelem, valamint polgári-katonai műveletek terén tett előrelépés fényében láthatjuk, hogy új alapokra helyezett EU-NATO kooperációra van szükség.

A jelen kontextusban a közös európai külpolitika hiánya és a tagállamok közötti eltérések a támogatás és a katonai technológia terén a NATO-t létfontosságú partnerré teszik a katonai krízisek kezelésében.

Egy olyan munkamegosztás bevezetése, melynek keretében az EBVP a polgári műveleteket koordinálja, a NATO pedig a katonai erők gyors bevetettségét biztosítja, garantálhatja, hogy a két szervezet kiegészítse egymást, és ne kerüljön versenyhelyzetbe. Az előadó javaslata, miszerint EU műveleti parancsnokság létrehozására van szükség, éppen ezt a célkitűzést szolgálhatja azáltal, hogy a NATO parancsnoksági struktúráit a közös polgári-katonai műveletekben adoptálja.

Ezenfelül a jövőbeli EU-NATO kapcsolatok értékelésekor figyelembe kell vennünk a kelet-európai államok helyzetét is. Ezt észben tartva fontos, hogy megvalósítsuk a nyitott ajtók politikáját, és támogassuk az Oroszországgal folytatott konstruktív párbeszédet, hogy Európának ezen a részén is kollektív biztonságot garantálhassunk.

Martin Callanan (PPE-DE), írásban. – Az EU önigazolásának egyik legátlátszóbb érve, hogy 1945 óta fenntartja a békét Európában. A valóság eközben az, hogy a második világháború óta az európai béke nagyrészt a NATO-nak köszönhető.

Az Európai Parlamentben rendkívül erős az amerikaellenes lobby. Ez rendkívül sajnálatos, hiszen éppen Amerika 1940-es években tanúsított önfeláldozó magatartása mentette meg Európát, a tartós európai békét pedig az amerikaellenes propagandisták gyakran misztifikálják. Amerika szerepe a kollektív biztonság terén létfontosságú, és az is marad.

Természetesen a NATO és az EU munkája gyakran átfedésben áll, de nem feledkezhetünk meg arról, hogy két alapvetően különböző szervezetről van szó. Elleneznünk kell az EU azon törekvését, hogy elvegye a NATO elsőbbségét és felelősségét a transzatlanti biztonság megőrzésében.

Éppen ezért tartózkodtam a szavazástól.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), írásban. – (EL) A jelentés szó szerint feketén-fehéren vázolja fel a dolgokat, és bosszantóan magasztatja a NATO és az EU úgynevezett „békés” és „demokratikus” jellegét, a béke és az európai emberi jogok védőangyalaiként állítva be ezt a két szervezetet, amelyek oly sok atrocitásért és emberiségellenes bűntettért felelősek. Olyan messze megy – messze a komolyan vehetőség határain túlra –, hogy azt állítja: az emberek döntenek, és a NATO hadserege végrehajtja a döntéseket. Az EU-t arra szólítja fel, hogy vállaljon nagyobb szerepet az USA és a NATO mellett a transzatlanti együttműködésben, hogy védje az európai tőke sajátos érdekeit.

Szorosabb együttműködést sürget a „kríziskezelés” terén, például Afganisztánba és Koszovóban, hatékonyabb információcserét a két imperialista szervezet között, és így tovább.

Üdvözlí a NATO katonai struktúráihoz való visszatérésre tett francia kezdeményezést, egyúttal a NATO és az EU bővítését sürgetve, és elfogadhatatlan módon azt követeli, hogy Ciprus csatlakozzon a NATO „békepartnerségéhez”.

A görög Kommunista Párt a jelentés ellen szavazott. Elítéljük a NATO és az EU imperialista, bűnözői módszereit, és az alapmozgalmakhoz való visszatérést sürgetjük, hogy visszavehessük országunkat az imperialisták kezéből és legyőzzük a barbár imperialista világrendet.

Ana Maria Gomes (PSE), írásban. – Kijelentem, hogy a végső szavazáson a NATO szervezetének az EU architektúrájában való szerepvállalásáról szóló Vatanen-jelentés mellett szavaztam.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Olyan európai parlamenti jelentés és állásfoglalás ez, amely néhány homályosabb eleme ellenére kötelező olvasmány.

A szövegből egyértelműen kiderül – ha egyáltalán valaki még kételkedett volna – az EU egyik fő célkitűzése és központi témája, nevezetesen a javasolt Lisszaboni Szerződés: az EU militarizálása és politikai-katonai blokká váló egyesítése a NATO keretein belül; azaz partnerség (koordinálás és rivalizálás) az Egyesült Államokkal.

Mivel ebben a rövid szavazati indoklásban lehetetlen kommentálni a jelentés és állásfoglalás teljes tartalmát, hangsúlyoznám, hogy eljött az ideje annak, hogy az EU fő kapitalista hatalmai kimutassák a foguk fehérjét. Örömteli várakozással néznek a közelgő, a NATO megalakulásának 60. évfordulójára Strasbourghban és Kehlben rendezett csúcs „nagy lehetőségei” elé, hogy megújítsák a szövetséget és megerősítsék az Európai Unióval ápolt kapcsolatokat, amit a nemrégiben tartott müncheni biztonsági konferencia vezetett fel.

Örömmel üdvözlí továbbá a NATO katonai struktúráihoz való visszatérésre tett francia kezdeményezést és a francia elnökségnek az EU és a NATO szorosabb együttműködése érdekében tett erőfeszítéseit az EU Tanácsban.

Íme egy jelentés és egy állásfoglalás, amely jól példázza az EU nagyhatalmainak imperialista ambícióit.

Richard Howitt (PSE), írásban. – Az Európai Parlament brit munkáspárti tagjai támogatják a NATO és az EU közötti együttműködést, és üdvözlí az alapvető képességek tapasztalatcserét előtérbe helyező fejlesztési

módszerét, az interoperabilitás fokozását, valamint a tervezés, a felszerelések és a kiképzés koordinálását. A 22. bekezdés eredeti szövege mellett szavaztunk, mivel üdvözljük a francia részvételt az EU-NATO kooperáció erősítése érdekében.

A végső szavazáson az Európai Parlament brit munkáspárti tagjai a szocialista képviselőcsoporttal együtt a jelentés ellen szavaztak, különösen az EU katonai műveleti parancsnokságról szóló szakasz befoglalása miatt. A munkáspárti képviselők következetesen megkérdőjelezték az ilyen újszerű intézményi struktúra létjogosultságát. Úgy véljük, hogy Európának arra kell koncentrálnia, hogy megfelelő képességekkel bírjon a cselekvéshez, amennyiben az szükségessé válik, biztosítva a már meglévő intézmények megfelelő működését, nem pedig új, drága és luxusszámba menő intézményeket létrehozni.

Ian Hudghton (Verts/ALE), írásban. – Nem tudtam támogatni a Vatanen-jelentést, amely a NATO szervezetének az EU biztonsági struktúrájában való szerepvállalását taglalta. A jelentés azt állítja, hogy a NATO az európai biztonságpolitika alapja. Én ezt másképp látom. Úgy vélem, hogy Európa biztonságát az EU közös kül- és biztonságpolitikája garantálja. A NATO azonban továbbra is nukleáris fegyverekkel rendelkező szövetséges marad. Teljes mértékben elutasítom a nukleáris fegyvereket, és pártom elkötelezett amellett, hogy minden skót földön telepített nukleáris fegyvert leszereljen, amit kívíttuk a függetlenséget. A független Skócia addig nem lesz a NATO része, amíg az nukleáris fegyverekkel rendelkezik.

Erik Meijer (GUE/NGL), írásban. – (NL) A NATO fontos szerepet töltött be a hidegháborúban 1949 és 1989 között. Hivatalos feladata az volt, hogy védje a tagállamok közös területét az idegen megszállással szemben, anélkül, hogy ezen a területen kívül bármiféle akcióban kezdene. A szervezet létének igazolásaképpen a plurális demokrácia diktatúrákkal szembeni védelmében betöltött szerepét hangsúlyozták, de gyakorlatilag a kapitalista gazdaságot védte a szocialista rendszertől. A Portugáliában és Görögországban regnáló jobboldali diktatúrák is részt vettek a szövetségben, kétoldali szerződések voltak életben egy hasonló spanyolországi diktatúrával, és az akkor francia kolónia Algériát a NATO égisze alá kényszerítették egészen 1962-ig. Amikor a Szovjetunió és a Varsói Szerződés megszűnt, ez a NATO elveszítette létjogosultságát. További létezése problémát jelent az EU számára, mivel hat tagállam a katonai semlegesség mellett döntött. A jelenlegi NATO sokkal inkább az USA körül szerveződött „önkéntes koalíció”, semmint az EU kiterjesztése. A NATO idén lesz 60 éves, és nyilvánvalóvá kell tenni, hogy milyen szerepet kíván vállalni a jövőben. Ha a világ rendőrségének szerepét kívánja betölteni, saját feladatait az Egyesült Nemzetek Szervezetétől függetlenül végezve, a gazdaságilag legerősebb államok érdekeit képviselve, akkor hatása hosszú távon káros, létezése pedig felesleges lesz. Ezért döntöttem úgy, hogy nemmel szavazok.

Alexandru Nazare (PPE-DE), írásban. – (RO) Üdvözlöm a Vatanen-jelentést, mert úgy vélem, hogy realista képet fest az európai biztonság kérdéseiről. Bár szeretnénk olyan európai biztonságpolitikát kialakítani, amely képes az EU összes tagállamának biztonsági igényeit kiszolgálni, el kell fogadnunk, hogy már létezik egy biztonsági struktúra, amely a legtöbb EU tagállam védelmi stratégiájának alapját képezi. Természetesen a NATO-ról beszélünk.

Szeretném azonban hangsúlyozni, hogy a két szervezet együttes fellépésével könnyebb szilárd, humanitárius alapokon nyugvó intervenciók politikát folytatni. Mindegy, milyen kifejezéseket használunk az Európai Biztonsági Stratégia megszövegezésekor, az EU „mozaikja” olyan komplex területeken is lehetővé teszi a hatékony beavatkozást, ahol a diplomácia és a korlátozott intervenció csak az EU páratlan kifizetésének köszönhetően lehetséges. A NATO-ban szilárd szövetségest tisztelhetünk, jól bevált mechanizmusokkal, és nekünk európaiaknak nem szabad haboznunk ehhez az eszközhöz nyúlni, hogy csökkentjük mindazokat a szenvedéseket, amelyeket a háborús konfliktusok szereplői büntetlenül rónak az ártatlan lakosságra. A konszolidáció első lépése az Európai Unió műveleti parancsnokságának létrehozása lehet.

A külső intézkedéseinket irányító specifikus stratégiáktól függetlenül üdvözljük a szoros transzatlanti együttműködést, mint az említett problémák legpraktikusabb megoldását és értékeink megtestesülését.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) Európa biztonsági prioritásait és problémáit elhelyezkedése diktálja. Azonban Európa és a 27 tagállam integrációja azon értékrendszerben, amelyet általánosságban a nyugati világnak nevezünk, a fenyegetéseket és a biztonságpolitika kontextusát is meghatározza. Ezért az EU legtöbb tagállama és az Egyesült Államok között meglévő szövetség kritikus eleme a biztonságpolitikának, és az is marad.

Abban az évben, amikor az Atlanti Szövetség megalakulásának 60. évfordulóját ünnepeljük, ideje újragondolni annak stratégiai koncepcióját, és az új világ igényeihez igazítani azt. A hidegháború véget ért, ezért itt az ideje a hidegháborús elvek feladásának, és a koncepciók modernizálásának a következőket figyelembe véve:

a csendes-óceáni térség kiemelkedése, Ázsia növekvő szerepe, Oroszország öndefinícióra tett kísérlete, valamint a veszélyt jelentő államok és a terrorizmus fenyegetései.

Ebben a stratégiai újradefiniálási folyamatban aktív szerepet kívánunk vállalni, az Atlanti Szövetség teljes értékű partnereiként.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), írásban. – (RO) Az Európai Parlament állásfoglalási indítványa mellett szavaztam „A NATO szerepe az EU biztonsági struktúrájában” témakörében, mivel úgy vélem, hogy egy erős, dinamikus transzatlanti szövetség képes garantálni Európa stabilitását és biztonságát. Véleményem szerint az EU és a NATO közötti szoros kapcsolat jelentős mértékben hozzájárul az Európai Unió alapelveinek érvényesüléséhez, amelynek alapja a béke megteremtése saját területén és az egész világon.

Toomas Savi (ALDE), írásban. – Ari Vatanen jelentése mellett szavaztam, amely a NATO szervezetének az EU biztonsági struktúrájában való szerepvállalását taglalta. Az előadó rámutatott az EU jelenlegi biztonsági architektúrájának legnagyobb gyengéire, és világos, hatékony megoldásokat javasolt az Európai Unió biztonságának javítása érdekében.

Egyetértek az előadóval abban, hogy Európa biztonsága, valamint a világ egésze szempontjából kulcsfontosságú a NATO és az EU együttműködésének elmélyítése. Habár a NATO-EU kapcsolatok hatékonyabbá tételére már eddig is számos intézkedés történt, sok területen még van helye a fejlődésnek.

A hatékonyabb együttműködés érdekében minden EU tagállamnak jelen kellene lennie az EU-NATO közös találkozóin. Az elmúlt évek – különös tekintettel a Ciprus és Törökország közötti megoldatlan konfliktusra – megmutatták, hogy a jelenlegi EU-NATO találkozók messze nem olyan sikeresek és hatékonyak, mint lehetnének. Az USA és a NATO partnereink, nem pedig riválisaink. Az EU és a NATO kiegészítik egymást, és együtt érhetik el közös céljaikat a leggyorsabban és leghatékonyabban.

Peter Skinner (PSE), írásban. – A jelentés ellen szavaztam. Európa ereje és biztonsága hosszú ideig azokon a szövetségeseken múltott, akik hajlandóak voltak aktív szerepet vállalni a védelmünkben.

Európa határain és világszerte is nyilvánvaló, hogy a NATO továbbra is az az együttműködési keret, amely képes garantálni a biztonságot számunkra és mások számára is.

Nyilvánvaló, hogy a globális stratégiai érdekek változása időről időre a prioritások és megközelítések módosítását teszi szükségessé. Az az igény, hogy a NATO továbbra is éberen őrködjön a béke fölött, és ehhez megfelelő támogatást kapjon – különösen Afganisztánban – napjainkban egyértelmű. Ezért vélem úgy, hogy a további csapatbevonásokra és logisztikai támogatásra irányuló felkéréseket más európai nemzeteknek is meg kellene hallgatniuk. Üdvözlöm a franciák nemrégiben bejelentett elkötelezettségi nyilatkozatát is.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), írásban. – A konzervatívok delegációja üdvözli a jelentés egyes részeit, köztük a NATO felkarolását az európai biztonság központi elemeként, valamint a tagállamok védelmi költségeinek emelésére vonatkozó felhívást. Lényegében azonban a jelentés nem más, mint dicshimnusz az EBVP-hez, amelyet mind elvben, mind gyakorlatban elleneztünk az elmúlt tíz év során. Az általunk hevesen ellenzett Lisszaboni Szerződésre utal, továbbá állandó EU műveleti parancsnokság létrehozását sürgeti egy uniós védelmi Fehér Könyv létrehozásával egyetemben, továbbá kritikátlanul dicséri az Európai Védelmi Ügynökség munkáját. A fenti okok miatt tartózkodtunk a szavazástól.

- Jelentés: Pasqualina Napoletano (A6-0502/2008)

John Attard-Montalto (PSE), írásban. – A barcelonai folyamatot az állam- és kormányfők fogadták el a 2008. július 13-án Párizsban tartott mediterrán csúcson. A folyamat a béke és jólét megteremtését tűzi ki célul, és nagy lépést jelent a gazdasági és regionális integráció, valamint az ökológiai és klímakezelési együttműködés terén a mediterrán államok között. Mivel én is mediterrán országból érkeztem, nagy érdeklődéssel szemlélem a folyamatot. Egyetértek azzal, hogy a folyamat megnyitása a partnerségben nem szereplő országok számára növeli az Európai Unió és a mediterrán partnerországok közötti kapcsolatok paritásának, valamint az átfogó megoldások kidolgozásának esélyét a régió problémáira. Én is, aki a mediterrán Málta és Gozo képviselőjeként vagyok jelen, nagyra értékelem a folyamat előnyeit.

Fontos, hogy az Európa és a mediterrán országok közötti kapcsolat stratégiai értéke és a barcelonai folyamat regionális és szubregionális programokban valósuljon meg, és közös irányelveket alakítsunk ki a kétoldalú együttműködéshez. Ez még fontosabbá vált a gázai és a ciprusi fejlemények tükrében.

Adam Bielan (UEN), írásban. – (PL) Elnök úr, a barcelonai folyamat célja, hogy támogassa a déli mediterrán országokat a fejlődésben és a függetlenség elérésében. Fontos, hogy különféle programok keretében ezek az országok tapasztalatokat cserélhessenek az EU azon tagállamaival, akik szintén nemrégiben estek át politikai és gazdasági átalakulásokon. Ennek érdekében szükség van a megfelelő együttműködési keretrendszerek kialakítására.

Azért is támogattam a jelentést, mert az EU mediterrán térségnek nyújtott támogatása nincs káros hatással az egyéb regionális kezdeményezésekre, például a Keleti partnerségre.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Óvatos nyelvezete ellenére a jelentés szándékosan elhallgat bizonyos tényeket: például a nemzetközi jog és az emberi jogok Izrael általi súlyos megsértését, amely a megszállt palesztin területeken élők elnyomásához vezet, vagy Marokkó esetét, ahol a Nyugat-Szaharában élő Sahrawi nép elnyomása folyik.

A jelentés hallgat az EU elfogadhatatlan bevándorlási politikájáról, és annak embertelen, kriminalizáló, biztonságközpontú és kizsákmányoló természetéről. Ebben a tekintetben az EU és a mediterrán országok közötti, bevándorlási központok támogatására kötött szerződéseket elfogadja.

A jelentés másrészt nem rejti véka alá azt a tényt, hogy az úgynevezett „Unió a földközi-tengeri térségért” számára javasolt modell gyakorlatilag megegyezik az EU felépítésével, amelyet a piacok – többek között az energiapiac – liberalizálása és a kapitalista verseny határoz meg, így kövezve ki az utat a nagyhatalmak hatalmi ambíciói előtt. Euro-mediterrán szabadkereskedelmi övezet létrehozását tűzi ki célul, nem pedig az egyenlő bánásmódra, a szolidaritásra, a párbeszédre és az egyes országok sajátosságainak tiszteletben tartására épülő európai-mediterrán partnerség kialakítását, mely utóbbit korábban benyújtott módosítási javaslatunkban vázoltuk fel.

Ezért a jelentés ellen szavaztunk.

Jens Holm és Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), írásban. – (SV) Támogatjuk a mediterrán régió országaival való fokozott együttműködést, de nem támogathatjuk az EU befolyásának növekedését az integrációs politika keretében, amelyet a 29. szakasz vázol fel. Sajnálattal láttuk azt is, hogy a jelentés a megszálló hatalmakkal – például Izraellel és Marokkóval – szemben semmiféle szankciót nem javasol. Pedig ez minimálisan elvárható lenne egy olyan jelentésben, amely az emberi jogok érvényesülésének erősítéséről beszél a mediterrán térség viszonylatában. A fentiek miatt a jelentés ellen szavaztunk.

Erik Meijer (GUE/NGL), írásban. – (NL) A Földközi-tenger az EU déli határa. Az EU hosszú éveken keresztül szoros együttműködést szorgalmazott az EU-n kívüli parti államokkal, melyek közül néhány soha nem lesz képes csatlakozni az Unióhoz. Ezt az együttműködést Európa déli részén fontosnak tekintik, de Európa többi részén sokkal kisebb jelentőséggel bír. Ennek ellenére nincsenek nagy véleménykülönbségek a kérdésben, mivel senki nem ellenzi a jó kapcsolatokat az EU külső határai mentén fekvő államokkal. Főként Franciaország kezdeményezésére az együttműködés az utóbbi időben intenzívebbé vált. Különálló, állandó struktúrákat alakítottak ki erre a célra. A kérdés, hogy mi is a célja ezeknek az állandó struktúráknak. Kísérlet lenne arra, hogy közelebb kerüljünk az emberi jogokat semmibe vevő szíriai és líbiai diktatúrákhoz? Vagy arra történik próbálkozás, hogy alternatívát találjunk a teljes értékű uniós tagság helyett, amire hosszú távon Horvátország, Montenegró, Albánia és Törökország is ígéretet kapott? Vagy az Izraellel ápoltság szorosabbá fűzésére történik kísérlet, annak ellenére, hogy a február 10-én tartott választások eredményét látva a következő négy évben izraeli részről nem várható együttműködés a palesztin állam létrehozásában? A javaslatot a jelen formájában nem tudom támogatni.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Az újonnan alakult Unió a földközi-tengeri térségért számára javasolt projektek mindegyike jónak tűnik: a napenergia-terv, a polgári védelmi együttműködés, a Földközi-tenger megtisztításának közös kezdeményezései és az új kikötő-, valamint autópálya projektek. Azonban, amint azt mindannyian tudjuk, nem elég leírni valamit. Kétséges, hogy a leírtakból tényleg megvalósul-e valami. Hiszen tudjuk jól, hogy a szervezet elődje, az Euromed az égvilágon semmit nem ért el. Továbbá, mivel a részt vevő államok nem látnak reális lehetőséget arra, hogy a projektekből bármi is megvalósuljon, bizonyára nem fogják feláldozni a jó kétoldali kapcsolataikat egy zavarosnak tűnő projekt kedvéért.

Mivel nem hiszem, hogy az új Unió a földközi-tengeri térségért sikeresebb lesz, mint elődszervezete, a jelentés ellen szavaztam.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim: a jelentés mellett szavaztam. Hiszem, hogy az euro-mediterrán partnerség koncepciója, amely elsőként az 1995-ös barcelonai nyilatkozatban

öltött alakot, készen áll arra, hogy egy az eddiginél gyakorlatiasabb és hatékonyabb fázisba lépjen. Örömmel látom, hogy az előadó támogatja az Unió a földközi-tengeri térségért demokratikus legitimitásának megerősítését, fokozva az euro-mediterrán parlamenti közgyűlés szerepét. Ennek oka, hogy hiszem: egy komoly, tartós partnerség megalapozásához több kell, mint pusztán gazdasági együttműködés és pénzügyi támogatás – bár kétségtelenül ezek is fontosak. Lehetővé kell tennünk a béke és az intézményi stabilitás, valamint a jólét és a gazdasági növekedés céljainak elérését.

Osztom az előadó azon nézetét, miszerint az euro-mediterrán kapcsolatok erősítése jól tesz majd a kollektív és személyes jogok, valamint az alapvető szabadságjogok fejlődésének, túlmutatva a szerződés keretein. Hiszem, hogy az Európai Unió képes hozzájárulni a jogállamisághoz, az emberi jogok és az alapjogok tiszteletben tartásához, az emberek és a kultúrák közötti kölcsönös megértéshez, hiszen ezeket sajnos gyakran még azokban az országokban is súlyosan megsértik, amelyekkel az EU szoros gazdasági kapcsolatokat ápol. Remélem, hogy az ambiciózus célok elérésére kialakított eszközök elegendőnek bizonyulnak majd a tervek megvalósulásához, és a partnerség fejlődése új fázisba lép.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), írásban. – (PL) Ami számomra fontos, az az, hogy a megállapodás – a barcelonai folyamat keretrendszerén belül – elősegíti számos regionális stratégiai jelentőségű terület, így például az energiaellátási biztonság, a környezetvédelem és a vízgazdálkodás szabályozását.

Felhívnam a figyelmet az euro-mediterrán szabadkereskedelmi zóna létrehozásában elért komoly előrelépésre is, mely szabadkereskedelmi zóna 2010-re immár biztosan kialakul. Ugyanakkor hangsúlyoznám, hogy a következő szektorokban jóval szorosabb együttműködésre van szükség: szolgáltatások (egészségügyi és oktatási), mezőgazdaság (hiszen ez képezi a régió gazdaságának alapját), és – az utóbbihoz kapcsolódóan – az élelmiszerbiztonság felügyelete.

Végül pedig a földközi-tengeri térség demokratikus átalakulásának támogatására szeretném felhívni a figyelmet. Véleményem szerint a demokratikus átalakulás a szociális integráció igényével és a régió lakosainak támogatásával kéz a kézben jár. A párbeszéd, a multikulturális és vallási tolerancia, valamint az oktatási projektek kikövezhetik az ezen országokban jelenleg problémákat okozó konfliktusok békés megoldásának útját.

Charles Tannock (PPE-DE), írásban. – Én és brit konzervatív képviselőtársaim támogatjuk a szorosabb EU-mediterrán kapcsolatokat, amelyekről a barcelonai folyamat és annak örököse, az Unió a földközi-tengeri térségért szól. Ily módon szorosabb gazdasági és politikai együttműködés válik lehetővé a fejlettebb segélyezési és kereskedelmi lehetőségek révén, és a biztonsági kérdésekben is előrelépést érhetünk el, továbbá lefektethetjük a közös demokratikus értékek, az emberi jogok és a jogállamiság szélesebb körű elterjedésének alapjait.

Eddigi álláspontunkkal összhangban világosan szeretnénk jelezni a Lisszaboni Szerződéssel szembeni ellenérzéseinket, ezért a jelentés 10. bekezdésében a Szerződésre vonatkozó utalásokat nem áll módunkban elfogadni. Általában véve azonban támogatjuk a jelentést, ezért mellette szavaztunk.

- Jelentés: Konrad Szymanski (A6-0037/2009)

John Attard-Montalto (PSE), írásban. – Az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszközzel szülő jelentés mellett szavaztunk, és a következő megfigyeléseink vannak:

- az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz földközi-tengeri elemének ki kell egészítenie a barcelonai folyamatot, és az ENP céljait világosabban kell definiálni, hogy a multilaterális regionális megközelítés előnyben részesítésével erősítsük a barcelonai folyamatot;

- az EU-nak nagyobb szerepet kell vállalnia a fekete-tengeri régióban és az ambiciózus Keleti partnerségben is. Fel kell gyorsítani továbbá az Örményországgal, Azerbajdzsánnal, Grúziával, Ukrajnával és Moldovával kialakítandó szabadkereskedelmi zóna létrehozását, amint a partnerországok erre készen állnak;

- Keleti szomszédsági közgyűlést (Euroeast) kell létrehozni az Európai Parlament részvételével, az Euromed és az EuroLat közgyűlésekkel azonos elvek mentén, hogy az ENPI a kelet-európai országokban, nevezetesen Örményországban, Azerbajdzsánban, Grúziában, Moldovában, Ukrajnában és Fehéroroszországban is megvalósulhasson.

Úgy vélem, hogy nagy körültekintéssel kell eljárunk, figyelembe véve Oroszország érzékenységet a közvetlen szomszédai tekintetében, miközben az Egyesült Államok és Oroszország közötti kapcsolatok új alapokra helyeződnek.

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Elnök asszony, a jelentés mellett szavaztam. Az olyan nehéz időkben, mint amilyen ez is, szerintem a szomszédos és partneri kapcsolatoknak hangsúlyosabb szerepet kell kapniuk, azért, hogy az Európai Unió és közvetlenül a környezetében található államok között barátságos légkört teremtsünk, ahogy azt az európai szomszédságpolitika célkitűzései is meghatározzák.

Remélem, hogy a gazdasági és politikai területeken integráció és közeledés valósítható meg az uniós és a szomszédos országok között, éppen ezért teljesen egyetértek Konrad Szymański jelentésének tartalmával. Ebben felszólítják a Bizottságot és a partnerkormányokat arra, hogy javítsanak a civil társadalommal és a helyi hatóságokkal folytatott konzultációs mechanizmusokon azért, hogy az ENPI megvalósításának megtervezésében és nyomon követésében hatékonyabban vegyenek részt. Emellett arra ösztönzi a Bizottságot és a nemzeti, regionális és helyi hatóságokat, hogy népszerűsítsék a városok és régiók közötti együttműködésből megvalósuló programokat, mindazonáltal a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok terén az ENP akcióterveiben megfogalmazott célkitűzésekkel összhangban éves cselekvési programok megszervezésére szólítja fel őket, valamint arra, hogy nem elég pusztán az elkötelezettségről meggyőzni partnerkormányokat, tettekre kell ösztönözni őket.

Sylwester Chruszcz (UEN), írásban. – (PL) Az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszközzel szülő jelentést ma megszavaztam. Hiszem, hogy az Európai Unió keleti határaival szomszédos országok stratégiai partnereink. Még akkor is, ha nem áll módunkban a közeljövőben az uniós tagság lehetőségét felajánlanunk nekik, javítanunk kell a gazdasági és politikai együttműködésen az európai közjó érdekében.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), írásban. – (PL) ma megszavaztam Konrad Szymanowski az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszközzel szülő jelentését. Értékes uniós kezdeményezés, amelynek célja az Unió és a partnerállamok közötti együttműködés előmozdítása, amely többek között partnerek közötti párbeszédet, reformokat, környezetvédelmet és energiabiztonsági kezdeményezéseket elősegítő célkitűzéseket tartalmaz. Ugyanakkor erőfeszítéseket fogalmaz meg a szegénység visszaszorítására, a nők és férfiak közötti egyenlőség biztosítására, a foglalkoztatás és szociális védelem elősegítésére, a határokon átvélt együttműködés felkarolására, az egészséghez, oktatáshoz és az emberi jogokhoz való jogosultság hangsúlyozására, a terrorizmus és a szervezett bűnözés visszaszorítására, és a tudományos, oktatási, innovációs és kulturális területeken történő összefogás ösztönzésére. Éppen ezért valamennyi ENPI operatív program érdemi és pénzügyi áttekintésére sort kell keríteni, és nem szabad figyelmen kívül hagyni ezeket az országokat, régiókat és az idevágó tárgyköröket. Ezeket az intézkedéseket a szabadkereskedelmi övezetre is ki kell terjeszteni.

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy a keleti országokkal kialakított partnerség nem gátolhatja azokat a szomszédos országokat, amelyek Európai Unió tagállamiságra törekszenek. Grúziának a 2008–2010-es időszakra előírt felújítási munkálatokra és a menekülteknek szánt 500 milliárd eurónyi háborús segélyről szóló szakaszt is támogatom. Emellett hozzájárulok ahhoz, hogy felülvizsgáljuk együttműködésünket Fehéroroszországgal és revideáljuk az országnak szánt támogatás mértékét azért, hogy megbizonyosodjunk arról, hogy a 2008 szeptemberében kezdeményezett diplomáciai kapcsolatfelvétel kibontakozott-e. Továbbá egyetértek, hogy biztosíték szükséges arról, hogy az Oroszországnak eljuttatott pénzügyi támogatás a demokratikus normák megerősítéséhez járul hozzá.

Alexandru Nazare (PPE-DE), írásban. – (RO) Az európai szomszédságpolitika lényeges eszköze az EU-tól keletre fekvő országokban a stabilitás megteremtésének. Sőt, a térségben tapasztalt eseményeknek, többek között a grúziai krízisnek és a gázválságnak köszönhetően, ismételten megbizonyosodhattunk arról, hogy az EU-nak stratégiát kell kialakítania arra nézve, hogy a stabilitás aktív szerepet játsszon a térségben.

Támogatom a jelentést, mivel olyan kezdeményezések fontosságát hangsúlyozza, mint a fekete-tengeri szinergia és a Keleti partnerség. Ezeknek különösen fontos szerepe van a régió országaival – kiváltképp Ukrajnával és a Moldovai Köztársasággal, valamint a kaukázusi és a Kaszpi-régióban található országokkal – való együttműködés megszilárdításában.

Hangsúlyozni szeretném, hogy az ENP megvalósítása nem sikerülhet az ENPI-n keresztül kezdeményezett programok pénzügyi támogatási szintjének növelése és a pénzalapok elosztásának még átláthatóbbá tétele nélkül.

Ezen erőforrások többségét a partnerországokban a civil társadalom bevonásával, a közös projektekre és az állampolgáraik mobilitására fordítva kell elosztani. Az ENPI sokkal hatékonyabbá válhat akkor, ha a partnerországok közelebb kerülnek egymáshoz állampolgáraik által, és ha az európaiasodási folyamat minden szinten támogatásra talál. Éppen ezért támogatom az ezekből az országokból érkező emberek

akadálymentes szabad mozgásának megteremtését: különösen a vízumkérelemmel kapcsolatos elvárások enyhítésén keresztül.

Zita Pleštinská (PPE-DE), írásban. – (SK) A határokon átvívelő együttműködés a határos régiók fenntartható fejlődésének nélkülözhetetlen mozgatórugója. A sokkal erőteljesebb kapcsolattartás, a demokrácia személyes meg tapasztalása és a jogállamiság az európai szomszédságpolitika keretében futó projektek optimális megvalósításának alapfeltétele. Ezért specifikus eszközöket kell megteremtünk a közös operatív programok lebonyolításának megfelelő módon történő nyomon követésére az Európai Unión belül és kívül.

Örömmel láttam, hogy Konrad Szymański előadó Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszközzel szóló jelentése határokon átvívelő együttműködési törekvéseket is megfogalmazott. A jelentés mellett tettem le a voksomat, amely megkönnyíti az EU-ba jelentkező államokkal folyó tárgyalásokat. Az olyan országok, mint Ukrajna, Grúzia és Moldova az ENP révén közelebb kerülhetnek az EU-hoz.

Nézeteim bizonyos mértékig a közösségi INTERREG IIIA program implementációjának tapasztalatain alapulnak, melynek keretében többek között közös szlovák-lengyel vízelvezetési projekt valósult meg Chmel'nica lakosai számára a Piwniczna szlovák-lengyel határváros mindkét oldalán.

Hiszek abban, hogy támogatnunk kell a szakképzés fejlesztését célzó kezdeményezéseket, többek között a szomszédos országok nyelvének oktatását és a kormányzati alkalmazottakat célzó partnerségi kezdeményezéseket. Úgy vélem, hogy a növekvő kapacitással és az EU határainak mindkét oldalán létrehozott intézményekkel kapcsolatos elemzések – ahogy az előadó is javasolta – hozzájárulhatnak az eszköz hatékony bevezetéséhez.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, Szymański úrnak az Európai Szomszédsági és Partnerségi Eszközzel szóló jelentése ellen szavaztam. Úgy vélem, hogy be kell látnunk, hogy az eszköz által érintett egyes országokban egyáltalán semmilyen elmozdulás nem történt az Európai Unió értékeinek irányában a demokrácia, a stabilitás, a felelősségteljes kormányzás, az integráció és a gazdasági konvergencia terén. Miközben a segítségnyújtás és a szomszédsági megközelítés az EU részéről ösztönözheti a helyes gyakorlatok megvalósulását, az is lényeges, hogy az EU által nyújtott támogatást és pénzügyi segítyt feltételekhez kössük.

Egyetértek képviselőtársammal abban, hogy az ENPI égisze alatt nyújtott ágazati és az általános költségvetési támogatást csak azon kormányoknak szabad nyújtani, amelyek azt átlátható, hatékony és elszámoltatható módon használják fel, és ahol valódi ösztönzést jelent. Éppen ezért azonban nem értek egyet az ENPI ezen jelentésben felvázolt átdolgozásával. Sok teendőnk van még, mielőtt egy valódi szabadkereskedelmi övezet létrejöttéről beszélhetnénk, másképp az érintett országok már jelenleg is rossz szociális és intézményi feltételeinek további romlását, továbbá az Európai Unió erőforrásainak felesleges pazarlását kockáztatjuk.

- Jelentés: Thijs Berman (A6-0036/2009)

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim: Berman úrnak az 1905/2006/EK rendelet hatálya alá tartozó országokban a hivatalos fejlesztéstámogatástól eltérő tevékenységek finanszírozásával kapcsolatos jelentése mellett szavaztam.

Egyetértek az előadóval abban, hogy a Parlament által benyújtott jogalkotási javaslatnak biztosítania kell, hogy a hivatalos fejlesztéstámogatás feltételeinek nem megfelelő, de a Közösség politikai, gazdasági és kormányzási értékeihez hasonló értékeket valló olyan országok, amelyekkel a Közösség stratégiai kapcsolatban áll, támogatást kell hogy kapjanak az erre érdemes projektjeikhez. Példaként hoznám fel a gazdasági, akadémiai és tudományos szereplők közötti együttműködési programok létrehozását, különösen az olyan nagy fontossággal bíró szektorokban, mint a tudományos és technológiai kutatás, a szállítás, az energiaszektor és a környezetvédelem.

Úgy vélem, hogy ez csakis hasznos lehet, nem csak az érintett országok és az Európai Unió számára, hanem a nemzetközi közösség szempontjából is, amennyiben a támogatásra való jogosultságot és a projektek létjogosultságát megfelelően vizsgáljuk.

- Jelentés: Hanne Dahl (A6-0426/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Elnök asszony, támogatom a Dahl-jelentést és annak – az Európai Unió Hivatalos Kiadványai Hivatalának 1. cikkére hivatkozva – intézményközi jellegét, melynek feladata az Európai Közösségek és az Európai Unió kiadványainak közzététele, optimális feltételek biztosítása mellett. Egyetértek Dahl képviselőasszony felhívásával, hogy az európai intézmények módosítsák az

intézményközi szervezetek jogalapját oly módon, hogy lehetővé váljon a politikai és adminisztratív feladatok egyértelmű kiosztása, mivel jelenleg ezeket nehéz azonosítani.

Hiszem, hogy a tájékoztatás a legfőbb módja annak, hogy az Európai Uniót közelebb hozzuk annak polgáraihoz, és ebben a kontextusban a többnyelvűségnek kulcsszerepet kell játszania a kiadóhivatal céljainak gyakorlatba való átültetésében azáltal, hogy az Európai Unió Hivatalos Lapját minden hivatalos nyelven, mindenki által érthető formában terjesztjük. Ennek az alapelvnek Hivatalos Kiadványok Hivatala minden tevékenységére ki kell terjednie.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), írásban. – A határozattervezet mellett szavaztam, mivel az figyelembe veszi az EP igényeit, és világosan meghatározza a Hivatal és a Bizottság adminisztratív és politikai feladatait, eltérően a 2000-ben elfogadott korábbi határozattól.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Az EU a megalakulása óta eltelt hosszú idő során sem tudott közelebb kerülni polgáraihoz. Egyszerűen azzal a feltételezéssel élünk, hogy mindenki használja az internetet, és az EU webhelyén gond nélkül megtalál bármit. Ez azonban távol áll a valóságtól, hiszen a weblapok a kívülállók számára gyakran zavarosak, és nem minden nyelven érhetőek el. Több országban a nyomtatott sajtónak nagy hagyományai vannak, ami szintén fontos eszköze lehet a polgárok hivatalos tájékoztatásának.

Az EU mindig hangsúlyozta a tájékoztatás fontosságát, de mégsem akadályozza meg egy hatalmas információs szakadék kialakulását. Először is, a nyomdatermékek komoly veszteségeket szenvednek majd, ha a Hivatalos Lap közlendő cikkei elmaradnak, másodsorban pedig a modern technológiában járatlan polgárok hátrányba kerülnek. Éppen ezért a Dahl-jelentés ellen szavaztam.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, az Európai Unió Hivatalos Kiadványai Hivatalának szervezéséről és működéséről szóló Dahl-jelentés mellett szavaztam.

Egyetértek az előadóval abban, hogy a 2000. július 20-án elfogadott korábbi határozatot le kell váltani, különös tekintettel az Európai Parlamentben a 2001-es pénzügyi évben végzett mentesítési eljárása során tett észrevételek tekintetében. Úgy vélem, hogy a jelentés az Európai Unió Hivatalos Kiadványai Hivatalának politikai és adminisztratív feladatainak meghatározásában is előrelépést jelent, és hogy az ilyen feladatmeghatározás fontos annak érdekében, hogy a hivatal hatékonyan és korrektül végezhesse a munkáját.

Elnök. – A szavazáshoz fűzött indoklások előadása ezzel véget ért.

11. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

12. A Tanács közös álláspontjainak közlése: lásd a jegyzőkönyvet

13. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

14. Egyes dokumentumokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet

15. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

16. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

17. Az ülészak megszakítása

Elnök. – Az Európai Parlament ülészakát ezzel berekesztem.

(Az ülést 12.50-kor berekesztik.)